

เลยโธบมา

วันอันน่าชื่นชม
ยินดีให้จดจำ,
น. 24

วิธีสอนเกี่ยวกับ
พระผู้ช่วยให้รอด
ที่บ้าน, น. 10

นำโดยพระเจ้า:
เส้นทางไปพอลไมรา
ของโจเซฟ, น. 14

การเป็นสานุศิษย์ที่ดีขึ้น:
บทเรียนจากหนังสือ
ลูกา, น. 28

“ในพวกท่านมีใครบ้าง
ที่จะเอาก้อนหินให้ลูก
เมื่อเขาขอขนมปัง?
“หรือให้งูเมื่อลูกขอ
ปลา? “เพราะฉะนั้น
ถ้าพวกท่านเองผู้เป็น
คนบาปยังรู้จักให้ของ
ดีแก่ลูกของตน ยิ่งกว่า
นั้นสักเท่าใด พระบิดา
ของท่านผู้สถิตใน
สวรรค์จะประทาน
สิ่งดีแก่พวกที่ขอต่อ
พระองค์”

ข่าวสาร

- 4 **ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันตลอดกาล**
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 **ข่าวเยี่ยมสอน: คุณลักษณะของพระเยซูคริสต์—ทรงคุณธรรม**

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย Ridvan Çelik/iStock/Thinkstock ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายโดย โคดี เบลล์

บทความพิเศษ

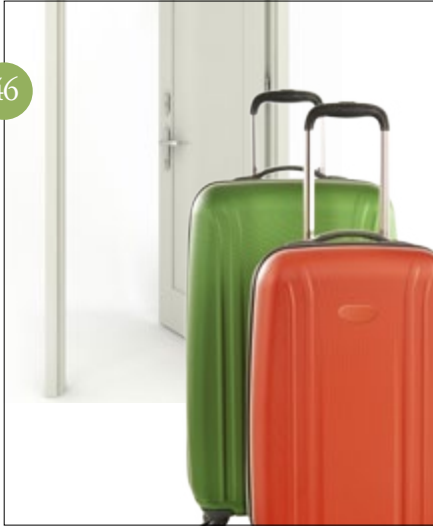
- 10 **วิธีที่เรา “สั่งสอนเรื่องพระคริสต์” ในบ้านของเรา**
โดย ดาร์เร็น อี. ชมิดท์
แนวคิดเรื่องการสร้างบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางมากขึ้น
- 14 **เส้นทางไปพอลไมรา**
โดย แมททีว เอส. ฮอลแลนด์
เส้นทางไปพอลไมรา—สถานที่เห็นนิมิตแรกและสถานที่ฝังแผ่นจารึกทองคำ—ไม่่ง่ายสำหรับโจเซฟ สมิทและครอบครัวของท่าน
- 20 **หาทางช่วยชีวิต**
โดย คอนนี กูลดิงก์
ถ้าท่านรู้สึกติดกับดัก—โดยการทดลองความอ่อนแอ หรือสภาวะการณ์ยุ่งยากส่วนตัว—มีความหวังในเรื่องการช่วยชีวิต
- 24 **วันอันน่าชื่นชมยินดีของการฟื้นฟูฐานะปุโรหิต**
โดย เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
เราควรสำนึกคุณเพียงใดที่พระเจ้าทรงฟื้นฟูศาสนจักรและฐานะปุโรหิตของพระองค์บนแผ่นดินโลก

- 28 **คำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับการเป็นสานุศิษย์**
โดย แคซีย์ ดับเบิลยู. โอลสัน
สี่เหตุการณ์เหล่านี้จากการที่พระคริสต์เดินทางไปเยรูซาเล็มครั้งสุดท้ายสอนเราให้รู้วิธีเป็นสานุศิษย์ที่ดีขึ้น
- 34 **ผู้หาคนตั้งหาปลา**
โดย เอ็ลเดอร์สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์
สำหรับวอร์ดหนึ่ง สภาวอร์ดที่ท่านอยู่อย่างถูกต้องส่งผลทั่วทุกด้าน

ปกิณกะ

- 8 **การรับใช้ในศาสนจักร: บทเรียนของดิฉันในเรื่องความรัก**
โดย เจนิซ เทท
- 9 **ภาพสะท้อน: ช่วยชีวิตฮัมมิงเบิร์ด**
โดย วิลเลียม ฮ็อกแกน
- 38 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก: ปล่อยว้างเถิด**
โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์

46

42 วางใจในคำรับรองของพระเจ้า
โดย มินดี แอนน์ เลวิทท์
แทนที่จะปลดปล่อยทันที พระเจ้าอาจ
จะอวยพรเราด้วยช่วงเวลาอันมีค่าของ
ความเชื่อมั่นท่ามกลางการทดลอง
ของเรา

46 ไม่มีการย้าย
โดย ลีนาซิน-เหย้า โฉ
เมื่อทราบว่าดิฉันได้รับมอบหมายให้
อยู่เขตเดิมอีกหกอาทิตย์ ดิฉันแทบ
ไม่เชื่อหู

ดูว่าท่านจะหา
เลียวโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้: นอกจาก
รายนต์แล้ว
ท่านจับอะไรได้

48

48 การมีชีวิตอยู่ในโลกที่เร่งรีบ
โดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ทำชีวิตท่านให้เรียบง่ายโดยมุ่งเน้น
ความสัมพันธ์ที่ดีด้านนี้

52 ห้องสนทนา

54 แบ่งปันพระกิตติคุณเหมือนยอห์น
ผู้ถวายบัพติศมา
โดย ไรอัน คาร์ร
พันธกิจของท่านคล้ายพันธกิจของ
ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาอย่างไร

56 แต่จะเป็นอย่างไรเล่าถ้า... คำถาม
เกี่ยวกับการรับใช้งานเผยแผ่
กังวลใจใหม่ที่ท่านพร้อมรับใช้งาน
เผยแผ่หรือไม่ คำถามที่ถามกันทั่วไป
และคำตอบเหล่านี้จะช่วยได้

60 คำถามและคำตอบ
เพื่อนคนหนึ่งของฉันอยากลองทำไม
ดีสักครั้งเพื่อที่เธอจะเข้าใจเมื่อคนอื่น
คุยกันเรื่องนี้ ฉันจะช่วยให้เธอเข้าใจได้
อย่างไรว่านั่นไม่ใช่ความคิดที่ดี

62 ภาพต่อการศึกษาพระคัมภีร์
โดย โคดีย์ ฟิลลิปส์
ยิ่งท่านทำงานกับภาพต่อและการศึกษา
พระคัมภีร์มากเพียงใด ท่านจะยิ่งเห็น
ภาพใหญ่ขึ้นเพียงนั้น

65 พี่น้องในพระกิตติคุณ
โดย ปาโอลา ซาราฮี เฮอร์นันเดซ ครูซ
เพื่อนของปาโอลาเหงา ปาโอลา
จึงต้องการแบ่งปันพรของ
พระกิตติคุณกับเธอ

72

66 พยานพิเศษ: ฉันจะรับการนำทาง
จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร
โดย เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่

67 เพลง: พระวิญญาณบริสุทธิ์
โดย จีนนี่ พี. ลอว์เลอร์

68 เวลาพระคัมภีร์: พระเมฆบาล
ผู้ประเสริฐ
โดย เอริน แซนเดอร์สัน

70 หน้าที่ของหนู

71 รูปภาพในพระคัมภีร์ พันธสัญญาใหม่:
ผู้เลี้ยงที่ดี

72 วันพ่อในอนาคตครั้งแรกของสตีเวน
โดย เคลลี จอร์จ เพอร์ซิลล์
คุณแม่ของสตีเวนมีความคิดจะช่วยไม่
ให้เขาเสียใจในวันพ่อ

74 ประจักษ์พยานของมีอา
โดย อามีเลีย ฮอว์คินส์
มีอาต้องการประจักษ์พยาน แต่เธอ
จะมีประจักษ์พยานได้อย่างไร

76 สำหรับเด็กเล็ก: พระนิเวศน์ที่ใช้
ส่วนสิบสร้าง
โดย เจนนิล วิลเลียมส์

มิถุนายน 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 6
เสียดิน 12566 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีทอร์ เอฟ. อุกซ์คอร์ท

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, ริชเชล เอ็ม. เนลสัน, คิลลิน เอช. โอลด์, เอ็ม. ริชเชล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ติน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนดี เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลีลา แครโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานนี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิลิตตัน, ลอริ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, มินดี แอน. ลิฟวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กีย์, แวน ฟินเบอร์รี่, ริชาร์ด เอ็ม. วอมพีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์เซียา วิคตัส

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ นูตเชิน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เพย์ พี. แอนดรูวส์, ซี คิมบัลล์ บอดด์, โอลิเวีย โฮลต์, เนต โกลด์, คอลลิน ฮิกส์ลีย์, เอริก พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอว์เกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แพรด เทียร์, เค. นีโคล วอลเคอร์ฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอเนอร์ โบว์ออร์ฟ บริดจ์, จูลี เบอร์เลตต์, เคที ดันแคน, โบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายล์ เทด แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เอ. เซดวิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เสียดิน (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราค่าสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเสียดินของอัครสาวก/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ด.เพอร์รี่วิลล์ใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งคืนฉบับและชื่อกับทางมาทาง ออนไลน์ที่ iaahona.lds.org; ทางอีเมลที่ iaahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เสียดิน (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแปลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน สิงคโปร์ (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลิเวีย อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีรีบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลเวเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เสียดิน ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้าน ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: March 2015 Vol. 21 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ แนวคิดสองประการมีดังนี้

“วันอันน่าชื่นชมยินดีของการฟื้นฟูฐานะปุโรหิต” หน้า 24: ท่านอาจจะอธิบายว่าฐานะปุโรหิตสืบทอดกันมาอย่างไรโดยลากเส้นจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่ง เริ่มตั้งแต่อาดัมเรื่อยไป ผ่านศาสดาพยากรณ์พันธสัญญาเดิมท่านอื่น แล้วก็จากพระเยซูคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ไปถึงโจเซฟ สมิท ท่านอาจจะพยายามท่องจำคำที่योห้กับผู้ถวายบังติศมาพูดเมื่อประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนให้โจเซฟ สมิทและอลิเวอร์ คาวเดอริ่ ดับันท์กัไว้ ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 13:1 และสนทนาคความสำคัญของเหตุการณ์นี้

“ประจักษ์พยานของมีอา” หน้า 74: หลังจากอ่านบทความด้วยกันแล้ว ท่านอาจจะสนทนา “วิธี” ด้รับประจักษ์พยาน อาทิ สวดอ้อนวอน อ่านพระคัมภีร์ ฟังศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก ฟังประจักษ์พยานของผู้อื่น แสดงประจักษ์พยานของท่านเอง เป็นต้น พุดคุยกันว่าประจักษ์พยานจะเปรียบเสมือนแสงสว่างได้อย่างไร ต่อจากนั้นติดตามดาอาจจะแสดงประจักษ์พยานของตนและเชื่อเชิญให้ลูกๆ แบ่งปันประจักษ์พยานหรือความรู้สึกถ้าพวกเขาประสงค์จะทำเช่นนั้น

ในภาษาของท่าน

เสียดิน และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 56
- คณะเผยแผ่, 40, 42, 46, 54, 56
- ครอบครัว, 4, 10, 48, 72
- คุณธรรม, 7
- งานเผยแผ่ศาสนา, 54, 65
- งานพระวิหาร, 4, 6, 70
- งานอาชีพ, 39, 52
- ขัดใจ (การ), 20, 42
- ช่วยชีวิต, 9, 20
- ฐานะปุโรหิต, 4, 24
- ทดลอง (การ), 20, 42, 52
- ทำให้แข็งขัน (การ), 9
- บังติศมา, 65, 70

- บิดา, 72
- ปฏิบัติศาสนกิจ (การ), 9, 28, 34
- ประจักษ์พยาน, 56, 74
- ประวัติครอบครัว, 4
- ผู้นำ (การเป็น), 34, 46, 80
- พระคัมภีร์, 62, 68, 71
- พระคัมภีร์มอรมอน, 10
- พระบิดาบนสวรรค์, 48
- พระเยซูคริสต์, 7, 10, 20, 28, 42, 48, 54, 66
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 62, 66, 67, 74
- เพลง, 8, 53, 67

- ฟื้นฟู (การ), 14, 24
- ไม่เห็นแก่ตัว (ความ), 28
- รัก (ความ), 8, 40
- รับใช้ (การ), 8, 24, 34, 41, 48
- สภาวอร์ด, 34
- สมิธ, โจเซฟ, 14
- สวดอ้อนวอน (การ), 10, 74
- ส่วนสิบ, 76
- สอน (การ), 10
- สานุศิษย์ (การเป็น), 28
- เสด็จมาครั้งที่สอง (การ), 54
- หวัง (ความ), 42
- ให้อภัย (การ), 80
- อดทน (ความ), 38

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกัน ตลอดกาล

อำนาจฐานะปุโรหิตในการผูกครอบครัวไว้ชั่ววันรันดร์เป็นของประทานประเสริฐสุดประการหนึ่งของพระเจ้าเป็นเจ้าทุกคนที่เข้าใจแผนแห่งความรอดล้วนปรารถนาพรอันถาวรดังกล่าว เฉพาะในพิธีหนึ่งซึ่งประกอบในพระวิหารที่อุทิศแล้วของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเท่านั้นที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมอบสัญญาว่าสามารถผูกครอบครัวไว้ด้วยกันตลอดกาลได้

กุญแจฐานะปุโรหิตที่ทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้นได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลกโดยศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ต่อโจเซฟ สมิธในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ กุญแจฐานะปุโรหิตเหล่านั้นส่งต่อมาตามสายที่ไม่ขาดตอนผ่านศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจนถึงยุคปัจจุบัน

พระเจ้าช่วยให้ออดดรัสกับเปโตรหัวหน้าอัครสาวกในการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรตัยเกี่ยวกับอำนาจการผนึกครอบครัวดังนี้ “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า สิ่งใดๆ ที่พวกท่านจะกล่าวห้ามในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ และสิ่งใดๆ ที่พวกท่านจะกล่าวอนุญาตในโลก สิ่งนั้นก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์” (มัทธิว 18:18)

เฉพาะในอาณาจักรซีเลสเชียลเท่านั้นที่เราสามารถอยู่ในครอบครัวตลอดกาล ที่นั่นเราสามารถอยู่ในครอบครัวในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าช่วยให้ออดของเรา ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธบรรยายประสบการณ์อันแสนวิเศษนี้ในพระคัมภีร์

หลักคำสอนและพันธสัญญาว่า

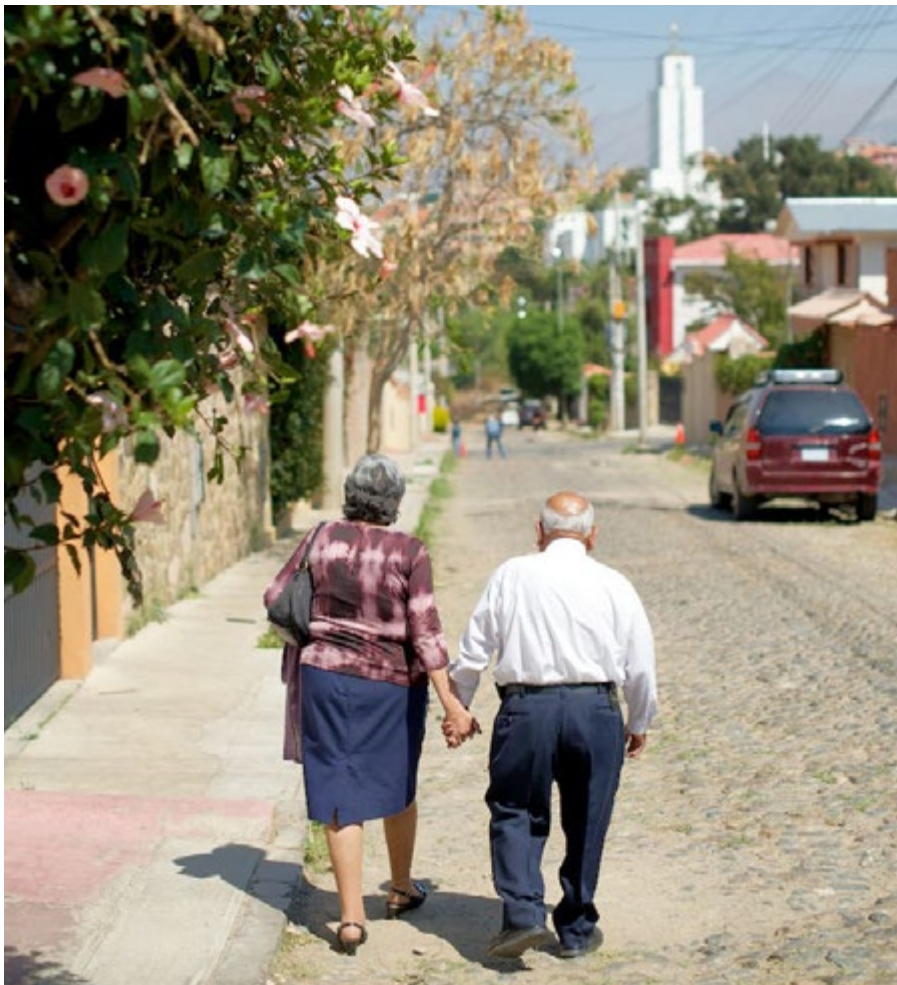
“เมื่อพระเจ้าช่วยให้ออดจะทรงปรากฏ เราจะเห็นพระองค์ดังที่พระองค์ทรงดำรงอยู่. เราจะเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์เหมือนตัวเรา.

“และความเป็นสังคมอย่างเดียวกันนั้นซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นี่จะมีอยู่ท่ามกลางพวกเรานั้น, เพียงแต่จะควบคุมไปก็บัดมีภาพวันรันดร์, ซึ่งรัศมีภาพนั้นเราไม่ได้ชื่นชมขณะนี้” (คพ. 130:1-2) พระคัมภีร์ข้อนี้บอกเป็นนัยว่าเรามั่นใจได้ว่าเราสามารถสร้างมาตรฐานคล้ายสวรรค์ในความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของเรา เราจะหวังสมาชิกครอบครัวเราทั้งคนเป็นและคนตายมากพอจะทำทั้งหมดที่เราทำได้เพื่อมอบศาสนพิธีฐานะปุโรหิตให้พวกเขาอันจะผูกมัดเราไว้ในสวรรค์

หลายท่าน ทั้งเยาว์วัยและสูงวัย กำลังทำเช่นนั้น ท่านได้หาข้อบรรพชนผู้ยังไม่ได้รับศาสนพิธีที่สามารถผนึกท่านไว้ด้วยกัน

เกือบทุกท่านมีญาติที่ยังมีชีวิตอยู่ผู้ไม่ได้รับการผนึกในครอบครัวโดยอำนาจฐานะปุโรหิต หลายท่านมีญาติที่ยังมีชีวิตอยู่ผู้ได้รับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตแล้วแต่ไม่รักษาพันธสัญญาที่พวกเขาทำไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้า พระเจ้าเป็นเจ้าจะอวยพรท่านให้สามารถช่วยญาติทั้งหมดนั้นด้วยศรัทธาท่านมีสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับเหล่าสานุศิษย์ของพระองค์ผู้ไปนำคนอื่นๆ มาหาพระองค์ว่า

“และผู้ใดที่รับเจ้า, ที่นั่นเราจะอยู่ด้วย, เพราะเราจะไปเบื้องหน้า

มากมาย ความเจ็บป่วยเกิดขึ้นได้ และจากนั้น นิสัยของการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่เราต้องการให้พวกเขาปฏิบัติต่อเรา—เมื่อทำได้ง่าย—จะทำให้เราเป็นวีรบุรุษและวีรสตรีในช่วงยากลำบากเหล่านั้นเมื่อต้องใช้พลังมากกว่าที่เราคิดว่าเรามีในตัวเรา

ครอบครัวเราสมควรได้รับความสัมพันธ์ในแบบที่เราสามารถนำไปในที่ประทับของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้ เราต้องพยายามไม่ทำให้ผู้อื่นหรือตัวเราช่นเคือง เราตั้งใจได้ว่าจะให้อภัยอย่างรวดเร็วและหมดใจ เราจะพยายามทำให้ผู้อื่นมีความสุขมากกว่าทำให้ตัวเรามีความสุข เราจะอ่อนโยนในคำพูดของเรา เมื่อเราพยายามทำสิ่งทั้งหมดนี้ เราจะอัญเชิญพระวิญญาณเข้ามาในครอบครัวเราและในชีวิตเรา

ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่า ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าและด้วยใจที่กลับใจ ในชีวิตนี้เราจะได้เห็นแวบหนึ่งของชีวิตในแบบที่เราอยากมีตลอดกาล พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงต้องการให้เรากลับไปอยู่กับพระองค์ โดยผ่านเดชานูภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในใจเราที่เราต้องทำเพื่อเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ ทำพันธสัญญาที่เราจะรักษาหลังจากนั้น และได้อยู่ในครอบครัวชั่ววันรันดร์ในรัศมีภาพซีเลสเชียล—และกลับบ้านอีกครั้ง ■

เจ้า. เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้” (คพ. 84:88)

จากหน้าต่างห้องทำงานข้าพเจ้าเห็นเจ้าปาวเจ้าสาวถ่ายรูปท่ามกลางดอกไม้งามและน้ำพุพวยพุ่งทุกวัน เจ้าปาวมักจะอุ้ม

เจ้าสาวของเขาเดินโซเซ อย่างน้อยสองสามก้าวขณะถ่ายภาพรูปคู่ปาวสาว ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเห็น ข้าพเจ้าจะนึกถึงคู่ชายหญิงที่ข้าพเจ้ารู้จักผู้ซึ่งในที่สุด—บางครั้งในช่วงเวลาสั้นมากหลังจากวันแต่งงาน—ต้องโอบอุ้มกันในด้านอื่นเมื่อชีวิตยากลำบาก พวกเขาอาจตกงาน ลูกเกิดมาพร้อมการท้าทาย

การสอนจากชาวสวรรค์

ขณะที่ท่านแบ่งปันหลักคำสอนเรื่องครอบครัวนรันดร์ พึงพิจารณาสิ่งที่เฮลเดอริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองกล่าว “จงพยายามเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวเสมอ สอนด้วยวิสัยทัศน์เรื่องความสำคัญของการฝึกครอบครัวในพระวิหาร... เมื่อท่านมีวิสัยทัศน์เรื่องศาสนพิธีฝึกในพระวิหาร ท่านจะช่วยสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก” (ดู “เพราะว่าเราวางแบบ

อย่างแก่พวกท่านแล้ว,” *เสียดไฮนา*, พ.ศ. 2014, 34) ท่านจะช่วยคนที่ท่านสอนพัฒนาวิสัยทัศน์เรื่องความสำคัญของการฝึกในพระวิหารได้อย่างไร เชื้อเชิญคนที่ยังไม่ได้รับการฝึกให้สนทนาขั้นตอนที่พวกเขาจะทำได้เพื่อให้ได้รับศาสนพิธีดังกล่าว เชื้อเชิญคนที่ได้รับการฝึกแล้วให้สนทนาว่าพวกเขาจะยังคงมีวิสัยทัศน์เรื่องครอบครัวนรันดร์และปรับปรุงความสัมพันธ์ที่มีต่อกันได้อย่างไร

เชื่อมสัมพันธ์ชั่วชีวิตกับครอบครัวของดิฉัน โดย ลอรา เบอร์ดัน

เมื่อครอบครัวหนึ่งรับดิฉันเป็นบุตรบุญธรรมตอนอายุสามขวบ คุณแม่ผู้ให้กำเนิดยอมให้ขั้นตอนการรับเป็นบุตรสิ้นสุดก็ต่อเมื่อพ่อแม่ของดิฉันเห็นชอบให้ดิฉันรับศาสนพิธีศาสนจักรของดิฉันหลังจากดิฉันอายุครบ 12 ขวบ เธอคิดว่าดิฉันต้องอายุมากพอจะทำการเลือกด้วยตนเอง แต่การรอคอยเช่นนั้นยากมาก

ยากเพราะดิฉันเห็นเพื่อนหลายคนรับบัพติศมาตอนพวกเขาอายุครบแปดขวบ แต่ที่ยากยิ่งกว่านั้นคือรู้ว่าดิฉันจะรับการฉีกกับพ่อแม่บุญธรรมและพี่ๆห้าคนไม่ได้จนกว่าจะอายุครบ 12 ขวบ ดิฉันกลัวว่าจะมีบางอย่างเกิดขึ้นกับดิฉันและดิฉันจะไม่สามารถฉีกกับพวกเขาได้

เมื่อใกล้ถึงวันเกิดปีที่ 12 ของดิฉันเราเริ่มวางแผนการบัพติศมาของดิฉันและการฉีกกับครอบครัว พ่อแม่ให้ดิฉันเลือกว่าจะรับการฉีกในพระวิหารใด ดิฉันคิดเสมอว่าพระวิหารแซนดีเอโก แคลิฟอร์เนียสวยที่สุด ด้วยเหตุนี้ทั้งครอบครัวจึงตกลงว่าจะขับรถไปแคลิฟอร์เนียเพื่อรับการฉีก

ดิฉันอดใจรอเป็นครอบครัวหนึ่งวันกับพ่อแม่และพี่ๆ ไม่ไหวระหว่างการฉีก ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้ามากจนยากจะเอ่ยออกมาเป็นคำพูดได้ ในที่สุดดิฉันก็ได้รับการฉีกกับครอบครัว ความรู้สึกกังวลถูกแทนที่ด้วยความสบายใจและความสงบ โดยรู้ว่าเวลานี้ดิฉันเชื่อมสัมพันธ์ชั่วชีวิตกับพวกเขาแล้ว

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เด็ก

มองไปที่พระวิหาร

ประธานอายุริงก็อธิบายว่าเพราะฐานะปุโรหิต เราจึงมีโอกาสไปพระวิหารเพื่อรับการฉีกด้วยกันกับครอบครัวเราชั่วชีวิต วัตหรือหารูปพระวิหารที่ท่านชื่นชอบเป็นพิเศษและเก็บไว้ในที่ที่ท่านจะมองเห็นได้ทุกวัน เขียนออกมาเป็นข้อ ๆ ว่าท่านจะเตรียมไปพระวิหารในวันหน้าอย่างไร

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาที่รวมกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lids.org

คุณลักษณะของ พระเยซูคริสต์: ทรงคุณธรรม

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าช่วยให้รอด

ให้คุณธรรมระดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้าเป็นเจ้า; และหลักคำสอนแห่งฐานะปุโรหิตจะกลับลงมานับจิตวิญญาณท่านดังหยาดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์.” (คพ. 121:45)

คุณธรรมคืออะไร ประธานเจมส์ อี.

เฟาสท์ (1920-2007) กล่าวว่า “คุณธรรมในความหมายที่สมบูรณ์กว่านั้นครอบคลุมคุณสมบัติทั้งหมดของความชอบธรรมที่ช่วยเราหล่อหลอมอุปนิสัย”¹ ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ (1910-2008) เพิ่มเติมว่า “ความรักพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นรากฐานของคุณธรรมทั้งหมด”²

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสตรีและคุณธรรม เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวดังนี้ “สตรีนำคุณธรรมบางอย่างติดตัวมาในโลกนี้ด้วย ของประทานศักดิ์สิทธิ์ที่ทำให้พวกเขาเชี่ยวชาญในการปลูกฝังคุณสมบัติ เช่น ศรัทธา ความกล้าหาญ การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น ตลอดจนการปรับปรุงด้านความสัมพันธ์และด้านวัฒนธรรม...”

“พี่น้องสตรีทั้งหลาย ในบรรดาสัมพันธ์ภาพทั้งหมดของท่าน ความสัมพันธ์ของ

ท่านกับพระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงเป็นซุมพลังศีลธรรมของท่านนั่นเองที่ท่านต้องวางไว้เป็นอันดับแรกในชีวิต พึงระลึกว่าพลังอำนาจของพระเยซูมาผ่านทาง การอุทิศพระองค์ด้วยพระทัยมุ่งมั่นต่อพระประสงค์ของพระบิดา... จงพยายามที่จะเป็นสานุศิษย์เช่นนั้นของพระบิดาและพระบุตร และอิทธิพลของท่านจะไม่มีวันลบเลือน³

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

สดุดี 24:3-5; พิลิปปี 4:8; 2 เปโตร 1:3-5; แอลมา 31:5; หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:23-24

อ้างอิง

- เจมส์ อี. เฟาสท์, “คุณธรรมของธิดาที่ขอบรรรมของพระเจ้าเป็นเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2003, 137.
- กอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์, “Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, Apr. 1996, 73.
- ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังศีลธรรมของสตรี,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 29, 31.
- คุณธรรมมีอำนาจ (ดู มาระโก 5:30)
- ในคู่มือพระคัมภีร์ให้ความหมาย “ฐานะปุโรหิต” ว่า “สิทธิอำนาจและพลังอำนาจที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์เพื่อกระทำทุกสิ่งสำหรับความรอดของมนุษย์” (คพ. 50:26-27).

ศรัทธา ครอบครัวยุคใหม่
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

ปัจจุบันนี้ สตรีที่มีศีลธรรม เปี่ยมด้วยศรัทธา เอื้อมไปหาพระเจ้าช่วยให้รอด ใน ลูกา 8 เราอ่านเรื่องของสตรีคนหนึ่งเป็นโรคคโกลิตมา ได้สิบสองปีที่รักษาไม่หาย เธอมาหาการเยียวยาเมื่อเธอ “แอบมาทางข้างหลังและแตะต้องชายฉลองพระองค์ [ของพระคริสต์] และในทันใดนั้นโลหิตที่ตกก็ [หยุด] ... แต่พระเยซูตรัสว่า มีคนหนึ่งแตะต้องตัวเรา เพราะเรารู้สึกได้ว่าฤทธิ์⁴ ชานออกจากตัวเรา” สตรีที่ซื่อสัตย์และมีศีลธรรมหมอบกราบพระองค์ และทูล “พระองค์ต่อหน้าทุกคน” ว่า “นางแตะต้องพระองค์” และ “หายโรคได้ทันที พระองค์จึงตรัสกับนางว่า ลูกหญิงเอ๋ย ที่หายโรคนั้นก็เพราะลูกเชื่อ จงไปเป็นสุขเถิด” (ดู ลูกา 8:43-48; ดู 6:17-19 ด้วย)

โดยผ่านคุณธรรมของพระองค์⁵ พระคริสต์ทรงรักษา ทำให้เป็นไปได้ เพิ่มพลัง ปลอบโยน และให้กำลังใจเมื่อเราเลือกอย่างกล้าหาญและมีศรัทธาที่จะเอื้อมออกไปหาพระองค์

พิจารณาสิ่งนี้

คุณธรรมให้พลังและทำให้เราเข้มแข็งอย่างไร

บทเรียนของดิฉันในเรื่องความรัก

โดย เจนิซ เทท

ดิฉันไม่ได้คาดหวังว่าโครงการบำเพ็ญประโยชน์ที่เรียบง่ายจะสอนดิฉันได้มากเกี่ยวกับความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์

โครงการนี้ดูเหมือนเป็นโครงการบำเพ็ญประโยชน์ทั่วไป: พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์มารวมกลุ่มกันทำโปรแกรมประสานเสียงโปรแกรมสั้นๆ ที่ศูนย์พักฟื้นของโรงพยาบาลในท้องถิ่นแห่งหนึ่ง แม้ไม่มีใครจากบอร์ดของเราเป็นผู้ป่วยที่นั่นก็ตาม เราเบียดกันอยู่ในห้องเล็กๆ ที่มีผู้ป่วยสูงอายุเก้าคนนั่งเก้าอี้ขึ้นอยู่ตรงหน้าเรา สีหน้าของพวกเขาดูว่างเปล่า ไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึกใดๆ วันนั้นร้อนอบอ้าว และดิฉันคิดว่า “ทำให้เสร็จๆ ไป”

ดิฉันต้องนำเพลง ด้วยเหตุนี้จึงหันหลังให้ผู้ป่วยและจดจ่อกับโปรแกรม เมื่อเราเริ่ม ดิฉันได้ยินผู้ป่วยคนหนึ่งร้องว่า “แม่

แม่” ขณะอีกคนปรบมือและส่งเสียงรบกวน ดิฉันรู้สึกอึดอัด แต่เราจะจบและกลับบ้านในอีกไม่กี่นาที

ขณะเตรียมร้องเพลงสวดเพลงสุดท้าย “พระองค์ยิ่งใหญ่” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 34) เราเชื้อเชิญผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ร่วมร้องกับเราด้วย ดิฉันหันกลับไปนำทุกคนให้ร้องเพลง และตอนนั้นเองที่ดิฉันเห็นเธอ—ผู้หญิงคนหนึ่งตัวเล็กมาก ผิวหนังเหี่ยวย่น และผมสีขาวโพลน บนหน้าตักเต็มไปด้วยทิวชิวเปียกน้ำตา

เธอพยักหน้าให้ดิฉันมาหาเธอ ดิฉันไปหาเธอ และดิฉันเมื่อก้มหน้าฟัง เธอจับมือดิฉัน เธอสิ้นไปทั้งตัวขณะกระซิบว่า “ดิฉันเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย วิเศษจริงๆ ที่พี่น้องของดิฉันมา”

พระวิญญูญาณทำให้จิตวิญญูณดิฉันอิมเอิบ ดิฉันคุกเข่าข้างๆ เธอและน้ำตาไหล เธอเอาแขนที่อ่อนแรงโอบดิฉันและตบเบาๆ ประหนึ่งเข้าใจความรู้สึกของดิฉัน ทุกคนเริ่มร้องเพลงสวด แต่ดิฉันร้องข้อแรกไม่ออก

ขณะที่ผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ร้องเพลงเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นเจ้าพระวิญญูณสถิตอยู่ในห้อง และทุกคน

รู้สึกได้ ดิฉันควบคุมความรู้สึกได้ในที่สุด และร่วมร้องเพลงกับคนอื่นๆ ว่า

*คราพระคริสต์มา พร้อมเสียงซ้องร้องก้องกังวาน
นำข้ากลับบ้าน ทรวงข้าช่านสุดเปรมปรีดี!
แล้วข้าจะค้อม น้อมกายถวายดวงฤดี
และป่าวจี “พระเจ้าพระองค์ยิ่งใหญ่!”*

หลังจากโปรแกรมของพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ผสมผสานกับผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ สตรีผมสีขาวโพลนบอกเราว่าเธอเหงาและรู้สึกว่ารอบตัวมีแต่คนแปลกหน้าจนกระทั่งเรามา เราไม่ทราบว่าจะอยู่ที่นี่ แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบ

เหตุการณ์ครั้งนี้เตือนใจดิฉันว่าคนทั้งหมดนี้เป็นพี่น้องของเรา พวกเขาต้องการความรักและการปลอบโยน และสักวันดิฉันจะอยู่ในสภาพเดียวกับพวกเขา ดิฉันรู้สึกว่าเราสามารถเป็นเครื่องมือของพระบิดาที่รักได้ และดิฉันขอบพระทัยที่โครงการรับใช้ของเราได้สอนบทเรียนอันทรงพลังแก่ดิฉันเกี่ยวกับความรัก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

การแสดงความรัก

“จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีจิตกุศลเพื่อให้ความเอาใจใส่คนที่ถูกมองข้าม ให้ความหวังแก่คนท้อแท้สิ้นหวัง และช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก จิตกุศลที่แท้จริงคือการแสดงความรัก ทุกแห่งต้องมีจิตกุศล”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น,” เลียโฮนา, พ.ย. 2010, 155.

ช่วยชีวิตฮัมมิงเบิร์ด

โดย วิลเลียม ฮ็อกแกน

ในการช่วยชีวิตฮัมมิงเบิร์ด เราเรียนรู้วิธีช่วยคนอื่นผ่านทางวิญญาณ

คำeyerชนหญิงท่ามกลางขุนเขาของแคลิฟอร์เนีย เยาวชนหญิงกับผู้นำออร์บิธานอาหารเย็นในบ้านพักรูปตัวเอขณะที่เราอ ยาวชนหญิงบางคนสังเกตเห็นบางอย่างได้โตะตัวหนึ่ง ฮัมมิงเบิร์ดตัวหนึ่งบินเข้ามาในที่พัก หาทงออกไม่เจอ และในที่สุดก็หมดแรงอยู่บนพื้น พวกเธอขอให้ผมช่วย

นกท่าทางโกล้ตาย จะงอยปากของมันมีใยแมงมุมพันอยู่และขนนกฟูไม่เป็นระเบียบ ผมเอนกวางไไว้ในถ้วยอย่างเบาที่สุดและถือถ้วยออกมาข้างนอก ผมหวังว่ามันจะเป็นปกติเหมือนเดิมแต่จากที่เห็นก็คิดว่ามันจะจากไปตามวิถีของธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม หนึ่งที่ผมค่อยๆ เอียงถ้วยให้ฮัมมิงเบิร์ดออกมาอยู่บนพื้น พอฮัมมิงเบิร์ดโกลมาได้ครึ่งทางมันก็ใช้กรงเล็บเล็กจิ๋วจับขอบถ้วย ผมถือถ้วยตั้งตรง นกก็เกาะขอบถ้วย และตายังปิดสนิท ทำอย่างไรดี

ผู้นำคนหนึ่งเห็นเช่นนั้นจึงชงน้ำผสมน้ำตาลมาให้ผม อันดับแรกผมบิดใยแมงมุมออกจากจะงอยปากแหลมเหมือนเข็ม นกไม่ถอยหนี จากนั้นผมก็เอนนิ้วลงไปในน้ำหวาน แล้วหยดลงไปที่จะงอยปาก นก หยดน้ำหวานหายไปทั้งที่นกไม่กระตุกกระดิกบางทีของเหลวอาจซึมเข้าไปใน

จะงอยปากกระมัง ผมเอนนิ้วจุ่มอีกครั้ง แล้วหยดใส่จะงอยปากนก คราวนี้มันเล็กจิ๋วบางกว่าเส้นผมเลียบปลายนิ้วของผม

เป็นเวลา 10 ถึง 15 นาทีที่ฮัมมิงเบิร์ดดื่มน้ำหวานที่ละลายหยด ตอนนั้นเองที่ผู้นำอีกหลายคนมาห้อมล้อมตัวผม และผมให้พวกเขาลองป้อนน้ำหวานให้

จู่ๆ นกก็ล้มตา และขนตั้งฟูของมันเข้ารูปทันที หลังจากดื่่ออีกสองหยด นกก็เริ่มกางปีก ขยับปีกหนึ่งวินาที แล้วก็บินขึ้นไป มันดิ่งเลอยู่เหนือเราครู่หนึ่งก่อนจะบินไปอย่างรวดเร็ว

เรายืนงออยู่ที่นั่น และต่อจากนั้นทันทีที่นกบินจากไป บทเรียนทางวิญญาณก็เข้ามา

- บ่อยครั้ง ขณะที่เรายื่นมือช่วยเหลือคนแข่งขันน้อย ความพยายามของเราดูเหมือนไม่ส่งผลใดๆ แต่ความรักที่เอาจมอบให้ไหลลงไปในเรื่อง—เหมือนน้ำหวานไหลลงไปไหนจะงอยปากที่ไม่ขยับของฮัมมิงเบิร์ด—ให้อาหารทางวิญญาณที่วันหนึ่งจะเกิดผล
- หลายครั้งเราไปต่อไม่ไหว เราต้อง

การมือที่เมตตาห่วงใยช่วยพยุง

- บางครั้งผู้คนติดอยู่ในใยแมงมุมของบาปหรือการเสพติด และต้องการความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือผู้นำฐานะปรุโรหิตและความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อให้หลุดพ้น

เราต้องการอาหารทางวิญญาณเป็นประจำเพื่อจะได้อดทน หาไม่แล้วเราจะขาดพลังทางวิญญาณและตกเป็นเหยื่อของอิทธิพลชั่ว

- ฮัมมิงเบิร์ดเกาะขอบถ้วยไม่ยอมปล่อย แท้จริงแล้วการเกาะขอบส่งผลทั่วทุกด้าน หลายครั้งเรา

ต้องอดทนในศรัทธาขณะรับมือกับความเจ็บปวดและบางครั้งคว้ารับมือกับการทำทนายอันน่ากลัวของชีวิต

พันธสัญญาใหม่กล่าวว่าพระเจ้าทรงรู้แม้กระทั่งการตกของนกกกระจาบ (ดูมัทธิว 10:29-31) ตอนนีผมรู้ว่าพระองค์ทรงรู้การตกของฮัมมิงเบิร์ดเช่นกัน และพระองค์ทรงรู้จักท่าน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

วิธีที่เรา “สั่งสอน เรื่องพระคริสต์” ในบ้านของเรา

โดย ดาร์เร็น อี. ชมิดท์

ในช่วงเทศกาลอีสเตอร์ของปีหนึ่ง ภรรยาผมเสนอให้ครอบครัวเราอ่านเรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับสัปดาห์สุดท้ายในพระชนม์ชีพมรรตัยของพระผู้ช่วยให้รอด ทุกคืนก่อนนอน เราอ่านพันธสัญญาใหม่และให้ลูกๆ ดูคลิปวิดีโอที่คนนั้นๆ ของเหตุการณ์แต่ละอย่างและสนทนาคำถามที่เกิดขึ้น ผมอัศจรรย์ใจกับคำถามของลูกๆ ตลอดจนพระวิญญาณที่สถิตอยู่ในบ้านระหว่างการอ่านและการสนทนาของเรา

เมื่อสิ้นสุดสัปดาห์ ผมรู้สึกถึงความภาคภูมิใจและความรักลึกซึ้งขึ้นต่อพระผู้ช่วยให้รอดเพราะได้ใคร่ครวญมามากเกี่ยวกับการเสียสละของพระองค์และผลนิรันดร์อันเนื่องมาจากทั้งหมดที่พระองค์ทรงประสบเพื่อเรา พร้อมกับความรู้สึกซาบซึ้งที่ผมเองได้รับ ผมรู้ว่าภรรยาผมได้รับแรงบันดาลใจเช่นกัน และผมรู้สึกว่าลูกๆ เข้าใจและรักพระผู้ช่วยให้รอดลึกซึ้งขึ้นและปรารถนาจะประพฤติปฏิบัติต่อกันเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

เราสำรวจด้านอื่นที่เราจะ “พูดถึงพระคริสต์” และ “สั่งสอนเรื่องพระคริสต์” เรื่อยมานับแต่นั้นในการสนทนาและบทเรียนของเรา โดยรู้ว่าถ้าเราสร้างบนรากฐานของพระเยซูคริสต์ เราได้รับสัญญาว่าเราจะมีแรงต้านมรสุมของชีวิต (ดู ฮีบรามัน 5:12)

“เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” (2 เปโตร 25:26)

ตัวอย่างการสอนเรื่องการสวด อ้อนวอน

ตัวอย่างเช่น ท่านกำลังสอนเรื่อง
ความสำคัญของการสวดอ้อนวอน
ท่านอาจจะใช้หลักคำสอนและพันธ-
สัญญา 10:5 ซึ่งข้อนี้แนะนำเราให้
“สวดอ้อนวอนเสมอ” หรือคำแนะนำ
ของนีไฟที่ว่า “วิญญาณชั่วไม่สอน
มนุษย์ให้สวดอ้อนวอน, แต่สอนเขา
ว่าเขาต้องไม่สวดอ้อนวอน” (2 นีไฟ
32:8) พระคัมภีร์สองข้อนี้สอนหลัก
คำสอนเรื่องการสวดอ้อนวอนอย่างมี
พลัง ขณะที่ท่านสนทนาเรื่องนี้ ท่าน
อาจจะถามบางอย่างเช่น “พระเจ้าผู้ช่วย

จงทำให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นจุดศูนย์กลางรวมการสอนของท่าน

สิ่งหนึ่งที่เราค้นพบคือเมื่อเรานำแบบอย่างและคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้ามาในการสนทนาและการปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวเรา คำสอนและแบบอย่างเหล่านั้นจะมีพลังและมีจุดประสงค์มากยิ่งขึ้น เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระองค์เอง พระองค์ทรงสอนว่า “เราเป็นเถาอ่องุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขา คนนั้นจะเกิดผลมาก” (ยอห์น 15:5) ถ้าเราประยุกต์ใช้ในการเปรียบเทียบนี้กับการสอนของเรา เราจะไม่สอนหลักธรรมพระกิตติคุณเหมือนเป็นแนวคิดที่ไม่เกี่ยวข้องแต่สอนเหมือนเป็นส่วนผนวกเข้ากับการขาดใช้ของพระเยซูคริสต์ ตามที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธประกาศว่าเป็นเช่นนั้น¹ นี่คือนิวส์ที่เราทำให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นจุดศูนย์กลางรวมคำแนะนำสั่งสอนของเราและไม่ใช่แค่ใบที่เราเด็ดจากเถาอ่องุ่นแท้ของพระองค์

ถ้าเราทำให้พระองค์เป็นศูนย์กลางของคำแนะนำของเรา เราได้รับสัญญาเรื่องการบำรุงเลี้ยง ความเข้มแข็ง และการเติบโตรวมถึงแขนงที่ออกผล—อีกนัยหนึ่งคือ การสนทนาและบทเรียนของเราจะมีพลังทำให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมากขึ้นและมีระยะเวลาวิธีหนึ่งที่เราพบในการทำสิ่งนี้คือสอนหลักธรรมพระกิตติคุณแล้วถามคำถามต่างๆ ของเขาอย่างเช่น “พระเยซูทรงแสดงให้เห็นหลักธรรมหรือคำสอนนี้อย่างไร” หรือ “พระเจ้าตรัสหรือสอนอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้”

ให้รอดทรงสวดอ้อนวอนอย่างไร” หรือ “การสวดอ้อนวอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นอย่างไร” ถ้าท่านมีลูกเล็ก ท่านอาจจะถามว่า “ลูกคิด ว่าการสวดอ้อนวอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นอย่างไร”

ใช้เวลาสักครู่ตรวจสอบดูว่าตัวท่านจะตอบคำถามนี้อย่างไรโดยพิจารณาเรื่องราวพระคัมภีร์ที่เข้ามาในความคิด ผมนึกถึงการเสด็จเยือนอเมริกาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทันที เมื่อ “พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดา, และเรื่องที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนไม่อาจจะเขียนไว้ได้ ... ดวงตาไม่เคยเห็น, ทั้งหูไม่เคยได้ยิน, เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นมาก่อน, เมื่อเราเห็นและได้ยินพระเยซูรับสั่งกับพระบิดา” (3 นีไฟ 17:15–16)

ต่อมาในเรื่องนั้นเราค้นพบว่าผู้คนพยายามสวดอ้อนวอนเลียนแบบพระองค์และด้วยเหตุนี้ จึง “ไม่ได้เพิ่มคำพูดขึ้นมา, เพราะพวกท่านได้รับมาแล้วว่าจะสวดอ้อนวอนอย่างไร, และพวกท่านเต็มไปด้วยความปรารถนา” (3 นีไฟ 19:24; เน้นตัวเอน) ณ จุดนี้ ท่านอาจเชิญชวนลูกๆ ให้เล่าตอนที่พวกเขาเต็มไปด้วยความปรารถนาจะสวดอ้อนวอน หรือท่านอาจจะเล่าตอนที่ท่านได้รับคำที่ต้องพูดขณะสวดอ้อนวอน จากนั้นท่านอาจจะเป็นพยานว่าการสวดอ้อนวอนต่างจากเดิมอย่างไรเมื่อสวดอ้อนวอนตามแบบที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอน

นึกถึงความต่างที่ท่านจะทำให้เกิดแก่ต่อลูกๆ ถ้าพวกเขาทำตามหลักธรรมเรื่องการสวดอ้อนวอนที่พบในข้อเหล่านี้และในประจักษ์พยานที่

รู้สึกและรับรู้พระวิญญาณ ขยายการเรียกของพวกเขา ให้พระ
ฐานะปุโรหิต และเลี้ยงดูครอบครัวในภายหน้าได้ดีขึ้นอย่างไร
ตามการนำของพระวิญญาณองค์เดียวกับที่ “สอนมนุษย์ให้สวด
อ้อนวอน” (2 นีไฟ 32:8)

ถ้าตัดแบบอย่างหรือคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดออกจากการ
สอนเรื่องนี้ เราอาจจะยังมีการสนทนาที่ดีเกี่ยวกับการสวด
อ้อนวอน แต่การรวมแบบอย่างและคำสอนของพระองค์ไว้ในนั้น
จะเพิ่มความลึกซึ้งและพลังมากขึ้นไปอีก

งานศิลปะที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง

อีกสิ่งหนึ่งที่เราพยายามทำเพื่อจัดตั้งบ้านที่มีพระคริสต์เป็น
ศูนย์กลางมากขึ้นคือมีรูปของพระคริสต์ พระวิหาร และสิ่งอื่นที่
เกี่ยวข้องกับพระกิตติคุณไว้ในที่ที่เราจะเห็นได้ง่ายและที่ลูกๆ รู้ได้
ว่าจะไร้อำนาจต่อเราจริงๆ

ไม่กี่ปีก่อน ขณะนั่งอยู่กับลูกๆ ที่การสัมภาษณ์สรุปส่วนสิบ
อธิการขอให้ลูกชายวัย 10 ขวบของเราเอารูปเล็กๆ ของพระผู้ช่วย
ให้รอดไปและตัดสินใจว่าจะติดไว้ตรงไหนของบ้านเพื่อจะเป็น
เครื่องเตือนใจเขาตลอดเวลาให้นึกถึงคำมั่นสัญญาของครอบครัว
เราว่าจะติดตามพระองค์ หลังจากกลับบ้าน เขาติดรูปไว้ตรงประตู
หน้า ลูกชายของเราบอกว่า ตรงนั้น “เราแต่ละคนจะเห็นรูปบ่อย
ที่สุด” นี่เป็นพรอย่างยิ่งและเป็นเครื่องเตือนใจเราทุกคนทุกวันใน
วิถีเล็กๆ น้อยๆ แต่ทรงประสิทธิภาพให้ถึงคำสัญญาว่าเราจะ
ติดตามพระเยซูคริสต์

ไม่ว่าจะติดรูปไว้ตรงไหนของบ้านท่าน นั้นย่อมคุ้มค่าหากลูกๆ
พยายามสังเกตรูปบนผนังและข่าวสารที่ท่านกำลังสื่อกับพวกเขา
ศิลปะในบ้านของท่านกำลังถ่ายทอดข่าวสารว่าท่านมุ่งมั่นติดตาม
พระคริสต์หรือไม่

วิธีอื่นในการสอนเรื่องพระคริสต์

ผมยอมรับว่าผมหัวเราะมากกว่าหนึ่งครั้งเมื่อลูกคนหนึ่งของ
ผมถามว่าพระเยซูทรงแข็งแรงกว่าซูเปอร์ฮีโร่ในการ์ตูนไหม แต่
ผมพบว่าคำถามของลูกมักทำให้เกิดการสนทนาที่ดีเสมอเกี่ยวกับ
สิ่งที่ทำให้พระผู้ช่วยให้รอดทรงเหนือกว่าซูเปอร์ฮีโร่ ควบคู่กับการ
สนทนาเช่นนี้ทุกวัน ท่านอาจพิจารณาแนวคิดเพิ่มเติมบางประการ
ต่อไปนี้เพื่อทำให้บ้านของท่านมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางมากขึ้น

- ใช้พระคัมภีร์มอรมอนสอนลูกๆ เรื่องการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์ คำว่า *การชดใช้* หรือ *ชดใช้* ปรากฏในพระคัมภีร์
มอรมอน 39 ครั้ง
- ใช้วีดิทัศน์ข่าวสารมอรมอน วีดิทัศน์ไบเบิล และสื่ออื่นๆ ของ
ศาสนจักรที่สอนเรื่องพระเยซูคริสต์ยกระดับบทเรียนการ
สังสรรค์ในครอบครัวและการศึกษาพระคัมภีร์ของท่าน
- ฝึกร้องเพลงสวดเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดด้วยกันและ
สนทนาคำสอนและความหมายในนั้น
- หาวิธีเน้นว่าศาสดาพยากรณ์เป็นพยานอันทรงพลังของ
พระเยซูคริสต์
- พยายามปรับปรุงความสัมพันธ์ของท่านกับพระผู้ช่วยให้รอด
อยู่เสมอ

ผมได้รู้ผ่านการศึกษาย่างละเอียดและการสวดอ้อนวอนด้วย
ศรัทธาแรงกล้าว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และของประทานอัน
ยิ่งใหญ่แห่งการชดใช้ของพระองค์มีจริงและให้ความหมายและจุด
ประสงค์แก่ชีวิตเราและแก่ชีวิตของคนที่เรารัก โดยมีความหวังอัน
ยิ่งใหญ่และเรื่องรองว่าครอบครัวเราสามารถและเป็นของเรา
ชั่ววันรันดร์ ขอให้เราแต่ละคนตระหนักในความสำคัญยิ่งของการ
สร้างบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง โดยรับรู้ “ว่าไม่มีทางหรือ
วิธีอื่นใดซึ่งโดยทางนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้, เว้นแต่
ในและโดยผ่านพระคริสต์” (แอลมา 38:9) ■

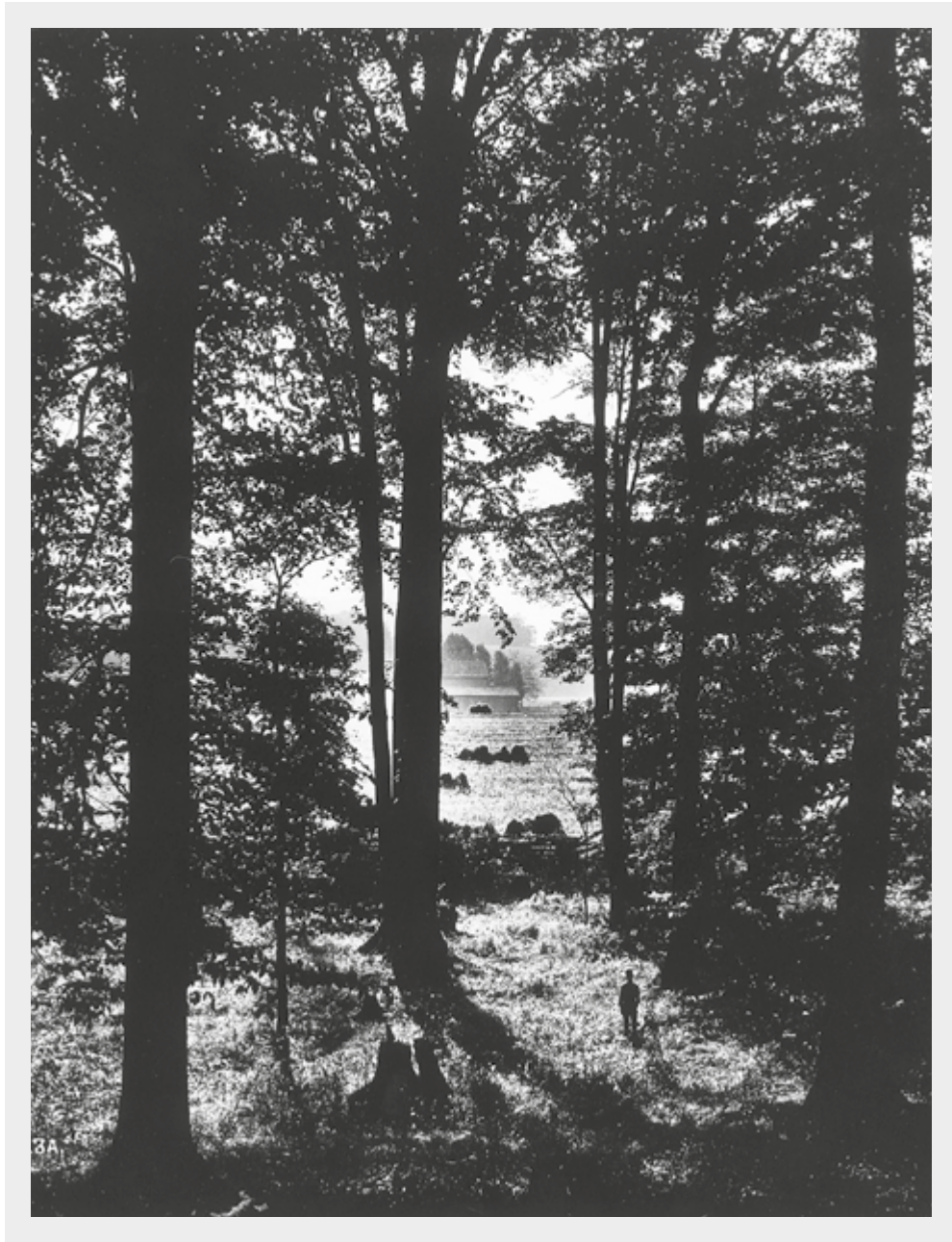
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 52-53.

พอลไมรา

เส้นทางไปพอลไมรา—สถานที่เห็นนิมิตแรก
และสถานที่ฝังแผ่นจารึกทองคำ—ไม่ใช่เส้นทางของความหอมหวาน
และความสว่างสำหรับโจเซฟ สมิธและครอบครัว

โดย แมทธิว เอส. ฮอลแลนด์

นี่เป็นบทความแรกจากบทความสองตอนเกี่ยวกับศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท บทความตอนที่สอง “การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน” จะอยู่ใน เลือโฮนา ฉบับหน้า

อย่าเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่ว่าท่านจะเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาหรือไม่ก็ตาม วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนได้รับเรียกให้นำข่าวสารของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ไป “ทั่วโลก” (มัทธิว 24:14) เราได้รับเรียกให้แบ่งปันหลักการที่บริสุทธิ์ และทำการจัดตั้งพระกิตติคุณ *ของพระองค์* ในพระนาม *ของพระองค์* เพื่อทำเช่นนั้น เราต้องจำไว้เช่นกันว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องสอนและเป็นพยานว่าโจเซฟ สมิทเป็นเครื่องมือของพระองค์ในการฟื้นฟูหลักการที่บริสุทธิ์และทำการจัดตั้งสู่แผ่นดินโลก ในช่วงเวลาสำคัญมากนี้ จะเป็นการดีถ้าท่านถามตนเองว่าท่านพร้อมจะก้าวไปข้างหน้าและประกาศด้วยความเชื่อมั่นและความองอาจหรือไม่ว่า “เป็นเวลาเช้าของวันที่สวยงาม, แจ่มใส, ตันฤดูใบไม้ผลิของปีหนึ่งพันแปดร้อยยี่สิบ”¹ โจเซฟ สมิทเดินเข้าไปในป่าอันเงียบสงัด คุณเขาสวดอ้อนวอน และโลกจะไม่มีวันเหมือนเดิมอีก ถ้าท่านประสงค์จะเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตามที่ท่านได้รับเรียกให้เป็น ท่านต้องพร้อมทำเช่นนั้น

จงตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าจะจะเป็นนักศึกษาชีวิตของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท ชีวิตของโจเซฟมีพลังอำนาจและปัญญาที่ไม่เหมือนใคร เว้นแต่พระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ขณะที่ท่านตั้งใจทำให้ตนเองคุ้นเคยกับรายละเอียดชีวิตของโจเซฟ ร่วมกับการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะพบว่าตนเองรักและชื่นชมโจเซฟมากขึ้น ท่านจะพบการปลอบโยนและกำลังใจสำหรับวันที่ยากเป็นพิเศษเหล่านั้นในงานเผยแผ่ และท่านจะมีความเข้าใจเพิ่มขึ้นเพื่อต้านทานกับคำพุดเย้ยหยันของนักวิจารณ์ยุคปัจจุบันผู้แน่ใจว่าหลักฐานทางโลกพิสูจน์ว่าโจเซฟไม่ได้เป็นอย่างที่อ้างเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์เหล่านั้น ลองพิจารณาบางแง่มุมของชายที่น่าทึ่งที่สุดคนนี้

หลังจากการเพาะปลูกในเวอร์มอนต์ไม่
ได้ผลสามปี โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์จึงเดิน
ก้าวสำคัญที่สุดด้วยการย้ายครอบครัว
ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ 300 ไมล์
(482 ก.ม.) สู่มืองพอลไมราทาง
ภาคเหนือของรัฐนิวยอร์ก

ใหญ่ในสมัยนั้น⁴

เนื่องด้วยความโชคร้ายหรือไม่ก็แผนชั่ว สินค้าของโจเซฟ ซีเนียร์
อยู่บนเรือลำเดียวกับลูกชายของพ่อค้าคนกลางที่เขาปฏิเสธไม่
ยอมทำธุรกิจด้วย ลูกชายคนนี้ฉวยโอกาสใช้สถานการณ์ดังกล่าว
ขายโลมของสมิธในจีน “ด้วยราคาที่สูง” และเอากำไรเข้าตัวขณะ
ถูเรื่องเท็จว่าขายโลมไม่ได้และได้เข้ามาแค่กล่องเดียวเท่านั้น⁵

ระหว่างนั้น ช่วงเดียวกับที่โจเซฟถูกโกง ร้านสมิธถึงกำหนด
จ่ายค่าสินค้าล็อตใหญ่พอดีเมื่อเจ้าหนี้มาทวงเงิน ครอบครัวสมิธ

เส้นทางอันแสนเจ็บปวด

มีเหตุผลทุกอย่างให้เชื่อว่าอรุณรุ่งของนิมิตแรกรุ่งโรจน์และ
งดงามเหมือนเพลงสวด “การสวดอ้อนวอนครั้งแรกของโจเซฟ
สมิธ”² ได้บรรยายไว้ แต่ขณะชื่นชมภาพเหตุการณ์อันสวยงาม
นี้ เราต้องไม่มองข้ามสิ่งที่ต้องทำเพื่อไปสู่เข้าวันนั้น เส้นทางไป
พอลไมรา—สถานที่หลักของช่วงเวลาพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์นี้—
ไม่ใช่เส้นทางของความหอมหวานและความสว่างสำหรับศาสดา
พยากรณ์หนุ่มคนนี้และครอบครัวของท่าน

โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์และลูซี่ แมค สมิธบิดามารดาของท่าน
แต่งงานกันในเมืองทูนบริดจ์ รัฐเวอร์มอนต์ สหรัฐอเมริกาในปี
1796 หลังจากทำฟาร์มประสบความสำเร็จพอสมควรนานหก
ปี ครอบครัวสมิธก็ย้ายไปแรนดอล์ฟเมืองใกล้เคียงเพื่อลองทำ
กิจการร้านค้า³

สินค้าที่โจเซฟ ซีเนียร์ได้มาด้วยความช่วยเหลือของผู้ให้สิน
เชื่อในบอสตันส่งอย่างรวดเร็วไปให้ลูกค้าใหม่ที่เปี่ยมด้วยความ
กระตือรือร้น—ซึ่งไม่ได้ซื้อด้วยเงินสดแต่ด้วยสัญญาว่าจะชำระ
เงินทันทีที่เก็บเกี่ยวได้ตอนปลายฤดูที่พืชพันธุ์เจริญงอกงาม ขณะ
รอลูกค้าชำระเงินตามสัญญาเพื่อคืนเงินให้เจ้าหนี้ เขาก็รีบรับ
โอกาสใหม่ในการลงทุนทันที

ในช่วงนั้นตลาดจีนกำลังกว้างขึ้นซื้อรากโลมสด ถึงแม้พ่อค้า
คนกลางยื่นข้อเสนอว่าจะจ่ายเงินสด 3,000 ดอลลาร์ให้โจเซฟ
ซีเนียร์เป็นค่ารากโลมที่เขาเก็บรวบรวมไว้และเตรียมส่งทางเรือ
แต่เขาตัดสินใจใช้กลยุทธ์ที่เสี่ยงกว่าแต่มีแนวโน้มว่าจะได้ผล
กำไรมากกว่า นั่นคือ เขาจะนำโลมไปนิวยอร์กด้วยตนเองและว่า
จ้างกับตันเรือให้นำโลมไปฝากขายในจีน การตัดพ่อค้าคนกลาง
ออกอาจทำให้เขาได้เงินถึง 4,500 ดอลลาร์—ซึ่งเป็นเงินก้อน

ตกที่นั่งลำบากทันที เพื่อชำระหนี้ ลูซี่ยอมสละของขวัญแต่งงาน
1,000 ดอลลาร์ที่เธอเก็บไว้หลายปี และโจเซฟขายบ้านไว้ในทู
นบริดจ์เป็นเงิน 800 ดอลลาร์⁶ ฟาร์มเป็นสิ่งที่อย่างน้อยก็รับประกัน
ว่ามีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอยู่บ้างและมีความมั่นคง
ระยะยาวในโลกที่มักไร้ความปรานีตามแนวชายแดนอเมริกายุค
แรก ตอนนีครอบครัวสมิธไม่มีทั้งเงินและไม่มีทั้งที่ทำกิน พวกเขา
จำต้องย้าย 8 ครั้งใน 14 ปีขณะหาทางเลี้ยงดูครอบครัวอย่างไม่
หยุดหย่อน

การย้ายอย่างน้อยหนึ่งครั้งเกิดจากเงินขาดมือไม่มีจ่ายค่า
รักษาพยาบาลที่สะสมมาตั้งแต่ไทพอยด์ระบาดในปี 1813 ซึ่ง
ทำให้เด็กทุกคนในครอบครัวสมิธอ่อนเปลี้ยเพลียแรง ไม่ก็
ล้มตายเป็นผลมาจากโจเซฟหายไข้ เขามีอาการปวดไหล่มาก แพทย์
ในท้องถิ่นวินิจฉัยผิดคิดว่าความเจ็บปวดเป็นผลจากไหล่เคล็ด

**เมื่อโจเซฟ สมิธมาถึงเมือง
พอลไมรา พระเจ้าทรงนำศาสนา
พยากรณ์ที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง
ล่วงหน้าไปยังสถานพักผ่อน—
เนินเขาใกล้บ้าน—สถานที่ฝัง
สมบัติอันประมาณค่ามิได้**

สองสัปดาห์ต่อมา เมื่อความเจ็บปวดทิวความรุนแรงถึงขีดสุด แพทย์กลับมาและค้นพบการติดเชื้อที่เชื่อมโยงกับไข้เรื้อรังของ โจเซฟ⁷

การใช้มีดกรีดบริเวณที่ปวดทำให้น้ำหนองออกมาหนึ่งลิตร แต่ ขั้นตอนไม่สมบูรณ์จึงเกิดการติดเชื้อใหม่ที่ขาซ้ายท่อนล่างของ โจเซฟด้วยเหตุนี้จึงต้องเรียกศัลยแพทย์ เขากรีดแผลยาวแปดนิ้ว ตั้งแต่เข่าลงไปถึงข้อเท้า ซึ่งทำให้คลายปวดลงได้บ้าง แต่โชคร้าย ที่การติดเชื้อลุกลามเข้าไปในกระดูก⁸

เมื่อเสียงร้องของโจเซฟดังจนคุณแม่ไม่อาจอยู่ข้างนอกต่อไป ได้ เธอจึงเข้ามาในห้องถึงสองครั้งโดยไม่ฟังคำทัดทานของท่าน สิ่งที่คุณเห็นกลายเป็นความทรงจำไม่รู้ลืม เธอเห็นโจเซฟนอน อยู่บนเตียงเปียกชุ่มไปด้วยเลือด “ซีดเหมือนซากศพ [มี] เหงื่อ เม็ดโต ... ไหลอาบหน้าขณะที่สีหน้าของเขาแสดงให้เห็นว่าเจ็บ ปวดที่สุด”¹¹ โชคดีที่การผ่าตัดประสบผลสำเร็จ แต่โจเซฟต้อง เดินด้วยไม้เท้าสามปีต่อจากนั้น

หลังจากประสบการณ์อันแสนสาหัสครั้งนี้ ครอบครัวหวังว่า

ณ จุดนี้ครอบครัวขอคำแนะนำสุดท้ายจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ที่วิทยาลัยแพทย์ดาร์เทมอร์ท ลูซีเยนกรานว่าจะไม่ใช้ขั้นตอนปกติ ทั่วไปที่ดูสมเหตุสมผลที่สุด นั่นคือ การตัดขา แต่ครอบครัวสมิธ จะลองใช้ขั้นตอนใหม่ที่เจ็บปวด—ขั้นตอนที่ไม่รับประกันความสำเร็จ คณะแพทย์จะกรีดแผลเปิดที่ขาของโจเซฟและเจาะรูสอง รูในกระดูกแต่ละด้าน จากนั้นพวกเขาจะตัดกระดูกชิ้นใหญ่สาม ชิ้นเพื่อเอาส่วนที่ติดเชื้อออกให้หมด⁹

ทั้งหมดนี้ต้องทำโดยไม่มียาชาที่ใช้กันในปัจจุบัน ด้วยเหตุ นี้จึงมีคนบอกครอบครัวให้โจเซฟดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือ มัดท่านติดกับเตียงเพื่อไม่ให้ท่านซักขาหนีเพราะความเจ็บปวด ระหว่างการผ่าตัดที่ซับซ้อน โดยที่อายุเพียงเจ็ดขวบโจเซฟจึง ปฏิเสธทั้งสองทางเลือก แต่ท่านขอร้องสองข้อคือ—ให้คุณพ่อกอดท่านไว้ และให้คุณแม่ออกไปอยู่นอกห้อง¹⁰

สุดท้ายแล้วการเริ่มต้นใหม่ในเมืองนอร์วิช รัฐเวอร์มอนต์จะทำให้ เกิดเสถียรภาพและความรุ่งเรืองที่พวกเขาแสวงหา แต่ความหวังของพวกเขาพังทลายอีกครั้ง ในปีแรกของการพยายามเช่าที่ ทำไร่ การเพาะปลูกไม่ได้ผล การเพาะปลูกไม่ได้ผลอีกครั้งในปีที่ สอง ในปีที่สาม ปี 1816 โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์ตัดสินใจลองอีกครั้ง โดยเชื่อมั่นว่าสถานการณ์ต้องดีขึ้น¹²

ห่างออกไปครึ่งโลกในปี 1815 ภูเขาไฟแทมโบราในอินโดนีเซีย ระเบิดและฝุ่นภูเขาไฟคลั่งคลั่งไปทั่วโลกทำให้สภาพอากาศ แปรปรวน ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคมปี 1816—ช่วง เวลาที่ต่อมาเรียกว่า “ปีที่ไม่มีฤดูร้อน”—เกิดน้ำค้างแข็งสี่รอบใน นิวอิงแลนด์ ทำลายพืชฤดูร้อนอีกครั้ง¹³

เนื่องด้วยสภาพความอดอยากและผู้คนหลายพันคนอพยพ ครั้งใหญ่ออกจากรัฐเวอร์มอนต์ โจเซฟ ซีเนียร์จึงเดินก้าวสำคัญ

ทางใต้ไม่ไกลจากเมือง
พอลไมรา รัฐนิวยอร์ก มีป่า
แห่งหนึ่งซึ่งจะกลายเป็นสถานที่
ที่เห็นนิมิตครั้งใหญ่สุดครั้งหนึ่ง
ในประวัติศาสตร์มนุษย์

เมืองนี้เวลานี้ พระเจ้าผู้ทรงวางแผนอย่างรอบคอบเรื่องการจัดวางแผนจาริกของคำตลอดหนึ่งพันปีก่อนหน้านี้อาจจะทรงจัดเตรียมเส้นทางที่ตรงกว่า สบายกว่า และสง่างามกว่าไว้ต้อนรับการมาถึงของเขาไม่ได้หรือ

ได้แน่นอนว่าพระองค์ทรงทำได้ แต่ไม่ทรงทำ

ไม่มีการเจิมที่พยากรณ์ไว้และเด่นชัดในวัยหนุ่มของโจเซฟ (ดู 1 ซามูเอล 16:11-13) ไม่มีความฝันบอกทางโจเซฟให้ไปแผ่นดินที่สัญญาไว้ (ดู 1 นีไฟ 5:4-5) ไม่มีเสียงโชนาอันลึกลับที่ช่วยครอบครัวของเขาหลีกเลี่ยงการก้าวพลาดระหว่างทาง (ดู 1 นีไฟ 16:10; แอลมา 37:38) และแน่นอนว่าไม่มีรถลีมูซีนเปิดประทุนพาเขาผ่านขบวนพาเหรดที่ราเริงสนุกสนานสองข้างทางและฝูงชนกำลังโห่ร้องต้อนรับการกลับมาของผู้ชนะของเขา

แต่สำหรับโจเซฟและครอบครัวแล้ว มีทางคดเคี้ยวอย่างมากของโทษนัสพร้อมร่องรอยของโซคร้าย สุขภาพย่ำแย่ การตัดสินใจผิดพลาด ภัยธรรมชาติ ความเจ็บปวดรุนแรงมาก ความอยู่ดีธรรมดา ความคลุมเครือต่อเนื่อง และความยากไร้ไม่หยุดหย่อน นี่ไม่ได้บอกว่าครอบครัวสมิธมีชีวิตวนเวียนอยู่ในความยากแค้นแสนเข็ญ พวกเขาไม่ได้เป็นอย่างนั้น แต่เส้นทางไปพอลไมราไม่ใช่เส้นทางตรง ราบรื่น และสะอาดตาสาธารณชน ท่านศาสดาพยากรณ์ต้องถูกคนแปลกหน้าในนามพาเดินกะเผลกกะเผลก ปวกเปียกไร้เรี่ยวแรง และเลือดโชกไปสู่จุดหมายที่พิเศษ

จงจำไว้ว่านั่นอาจเป็นบทเรียนบทแรกของชีวิตโจเซฟและการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน แม้มีความล้มเหลว เคราะห์ร้าย และการต่อต้านรุนแรง—และในหลายกรณี *เพราะ* สิ่งเหล่านั้น—แต่โจเซฟ สมิธก็ไปยังที่ซึ่งท่านต้องอยู่เพื่อทำพันธกิจของท่านให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ดังนั้น ถ้าตอนนี้ หรือวันหนึ่งในอนาคต ท่านเหลียวมองไปรอบๆ และเห็นว่าคนอื่นที่อาจไม่ค่อยทุ่มเทกำลังประสบความสำเร็จในงานของพวกเขาขณะที่ท่านเพ็งตากงาน ถ้าโรคร้ายแรงทำให้ท่านต้องนอนอยู่บนเตียงช่วงที่ท่านมีภารกิจ

สำคัญของการรับใช้ในการเรียกของท่านพอดี ถ้าการเรียกสู่ตำแหน่งที่สำคัญตกไปสู่คนอื่น ถ้าผู้สอนศาสนาดูเหมือนจะเรียนภาษาเร็วกว่าท่าน ถ้าการกระทำด้วยเจตนาที่สร้างความเสียหายให้เพื่อนสมาชิกออร์ด เพื่อนบ้าน หรือผู้สนใจ ถ้าข่าวจากทางบ้านแจ้งปัญหาการเงินหรือเรื่องเศร้าเกี่ยวกับความตายที่ท่านทำอะไรไม่ได้เลย หรือถ้าวันแล้ววันเล่าท่านรู้สึกเหมือนเป็นนักแสดงหลังจากที่ไม่มีคนสนใจในละครที่สร้างไว้เพื่อความสุขของผู้อื่น *ขอเพียงแต่รู้ว่า* สิ่งต่างๆ มากมายคล้ายกันนี้เป็นชะตากรรมของโจเซฟ สมิธในช่วงที่ท่านถูกพาไปสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์เลวร้ายที่สุดเหตุการณ์เดียวบนโลกนี้นับตั้งแต่เหตุการณ์ที่กิลโกธาและอุโมงค์ในสวนราว 2,000 ปีก่อน

“แต่” ท่านอาจพูดว่า “ชีวิตและจุดหมายบนโลกของฉันจะไม่มีวันเหมือนศาสดาพยากรณ์โจเซฟ”

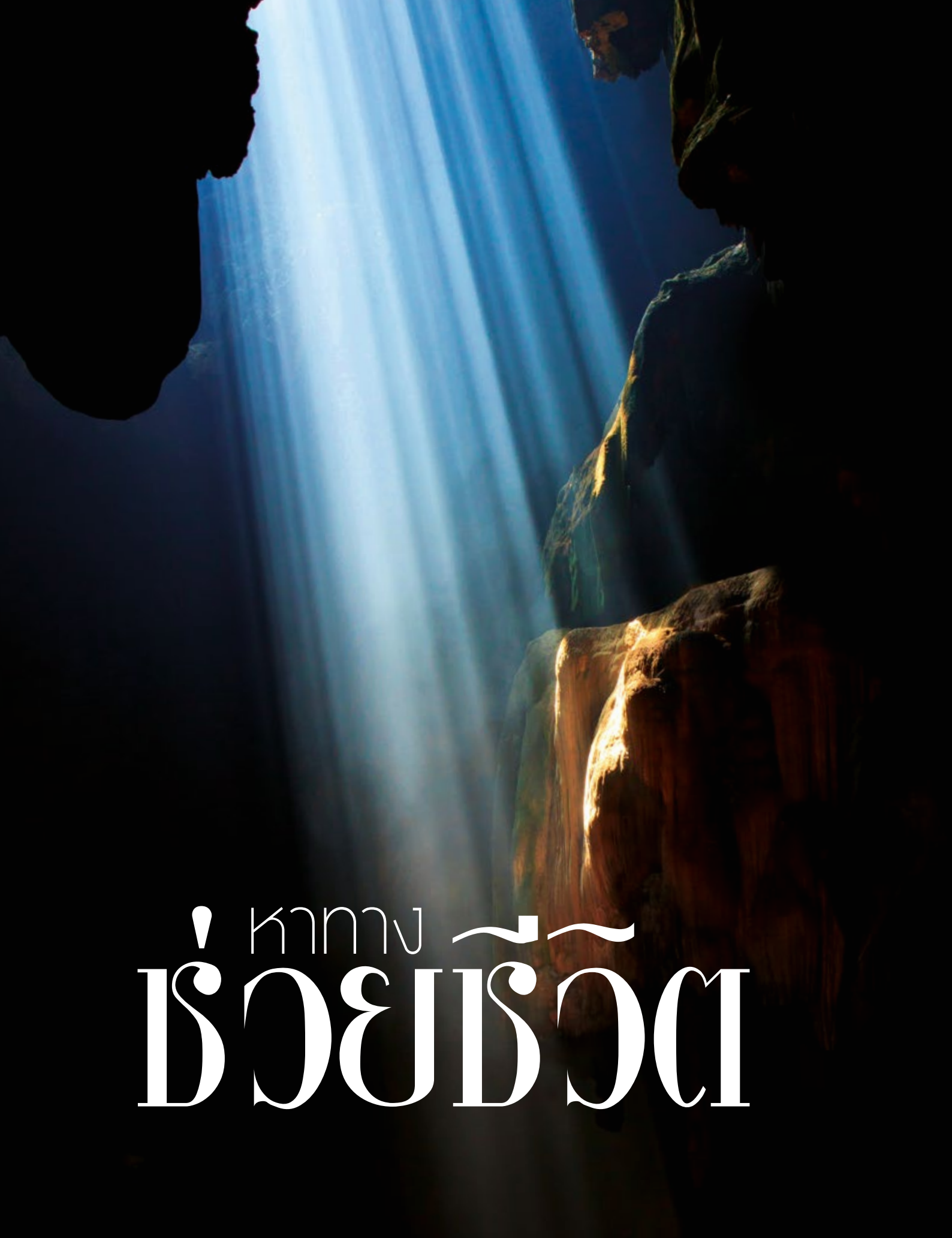
นั่นอาจเป็นจริง แต่ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าชีวิตท่านสำคัญต่อพระผู้เป็นเจ้า และศักยภาพนิรันดรของท่านและของจิตวิญญาณทุกคนที่ท่านจะพบหาได้ยิ่งใหญ่และสำคัญน้อยกว่าของศาสดาพยากรณ์โจเซฟไม่ ด้วยเหตุนี้ เจกเซนโจเซฟที่รักของเรา ท่านต้องไม่ยอมแพ้ ไม่ยอมสยบ และไม่ยอมจำนนเมื่อชีวิตท่านเจ็บปวด สับสน หรือน่าเบื่อ แต่ตามที่เปาโลสอน ท่านต้องมองว่า “เหตุการณ์ *ทุกอย่าง* ร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” โรม 8:28; เน้นตัวเอน)

เจกเซนพระผู้เป็นเจ้าทรงทำกับเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธ พระองค์ทรงกำลังหล่อหลอมและทรงนำทางท่านทุกๆ วันโดยมีจุดประสงค์ชีวิตช่วงเกินกว่าท่านจะรู้ได้! ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “The Making of the Book of Mormon, Joseph Smith, and You” ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโปรโวูทาร์ เมื่อวันที่ 15 ก.พ. 2014 มัทธิว เอส. ฮอลแลนด์, เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยยูทาห์ แวลลีย์

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:14.
2. เพลงสวด, บทเพลงที่ 13.
3. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1853), 37, 45. สำหรับเหตุการณ์โดยสังเขปเกี่ยวกับการย้ายไปพอลไมราของครอบครัวสมิธ ให้ดู ริชาร์ด ลายแมน บุษแมน, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling* (2005), 17–29 ด้วย.
4. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 49.
5. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 49–50.
6. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 51.
7. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 60, 62.
8. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 62–63.
9. ดู เลอรอย เอส. เวิร์ธลิน, “Joseph Smith’s Boyhood Operation: An 1813 Surgical Success,” *BYU Studies* 21, no. 2 (1981): 146–54.
10. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 64.
11. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 65.
12. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 66.
13. ดู *Church History in the Fulness of Times*, 2nd ed. (2003), 24.
14. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 67.
15. ดู ลูซี แม็ค สมิธ, *Biographical Sketches*, 68, 70.
16. โจเซฟ สมิธ, ใน *The Papers of Joseph Smith*, ed. Dean C. Jessee, 2 vols. (1989), 1:268.
17. ดู *The Papers of Joseph Smith*, 1:268.
18. โจเซฟ สมิธ, ใน *The Papers of Joseph Smith*, 1:268–69.

! ท้าทาย ~ ~
ระบอบระบอบ

โดย คอนนี กุลดิงก์

วันที่ 5 สิงหาคม ปี 2010 คนงานเหมืองชาวชิลี 33 คนติดอยู่ในอุโมงค์ขนาดใหญ่ใต้ดินหลังจากหินในเมืองถล่ม พวกเขาถูกจำกัดให้อยู่ในที่ปลอดภัยแคบๆ และบ่อเหมืองลึกลงไปใต้ดิน 2,300 ฟุต (700 เมตร)

สถานการณ์เหมือนสิ้นหวัง หินเหนือศีรษะเกือบครึ่งไมล์ที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้กั้นพวกเขาจากบ้านและครอบครัว และพวกเขามีเสบียงอาหารและน้ำเพียงเล็กน้อย ถึงแม้จะมีเครื่องมือและความรู้ แต่เพราะความไม่มั่นคงของเหมืองพวกเขาจึงไม่สามารถช่วยชีวิตตนเองได้ โอกาสเดียวของพวกเขาคือมีคนพบและช่วยชีวิต

แต่กระนั้นพวกเขาก็เลือกมีความหวัง พวกเขาจัดระเบียบตนเองปันส่วนอาหารและน้ำของพวกเขา และรอ พวกเขามีศรัทธาว่าคนที่อยู่ข้างบนกำลังทำสุดความสามารถเพื่อช่วยชีวิตพวกเขา ถึงกระนั้นก็ยากที่จะมีความหวังอย่างนั้นได้ขณะพวกเขารออยู่ในความมืด หลายวันผ่านไป แล้วก็หลายสัปดาห์ อาหารที่พวกเขาปันส่วนอย่างระมัดระวังร่อยหรอ

ดิฉันทราบกับวิกิฤติครั้งใหญ่ในชีวิตดิฉัน ลูกชายวัยแปดขวบที่น่ารัก สนุกสนาน และเต็มไปด้วยชีวิตชีวาเสียชีวิตในอุบัติเหตุรถชนขณะเดินข้ามถนนต่อหน้าต่อตาดิฉัน ดิฉันอุ้มเขาขณะเลือดของเขาไหลไปตามถนนและวิญญาณออกจากร่างกลับไปบ้านบนสวรรค์ของเขา ดิฉันทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้เขาอยู่ต่อแต่นั้นไม่อยู่ในแผนชีวิตของลูกชายดิฉัน

ดิฉันหลงทางในความมืด หนักอึ้งด้วยภาระของความเศร้าโศก ดิฉันเหนื่อยล้าไม่สามารถพักผ่อนได้ ขณะที่ปัญหาของความเป็นมรตัยทำให้ดวงตาดิฉันมีดมัว ดิฉันได้รู้ว่าใจที่ชอกช้ำเป็นความรู้สึกทางกายจริงๆ ที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีหัวใจ บัดนี้มีเพียงหลุมดำอันแสนเจ็บปวด

ดิฉันเชื่อว่าดิฉันต้องเข้มแข็งมากพอที่จะผ่านพ้นไปได้ หลาย

คนทุกขามากกว่านั้น แต่แจกเช่นคนงานเหมืองติดอยู่ในหินที่เคลื่อนย้ายไม่ได้ ดิฉันไม่อาจยกภาระความเศร้าโศกของตนออกไปได้ เราทุกคนรู้สึกติดกับดักได้ในหลายๆ ด้าน บางคนอาจรู้สึกติดกับดักการทดลองส่วนตัว ความอ่อนแอ หรือสภาวะการณ์ยุ่งยากในชีวิต ถึงอย่างไรก็ตามมีความมุ่งมั่นในการรู้ว่าชีวิตมรตัยเป็นเวลาที่เราเข้มแข็งขึ้นเมื่อเราประสบความสำเร็จในสิ่งที่เสียใจ เราพบความหวังในพระเยซูคริสต์

แสงแห่งความหวัง

ในวันที่ 17 ของการทดลองของพวกเขา คนงานเหมืองมีความหวังขึ้นมาอีกครั้งเมื่อมีคนใช้ส่วนเจาะเป็นช่องเล็กๆ ทะลุหินที่ขังพวกเขาไว้

คนที่ติดอยู่ต้องการให้คนช่วยชีวิตที่อยู่ข้างบนพื้นดินรู้ว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ เคาะที่ดอกสว่านและเขียนข้อความด้วยปากกาสีแดงรัดติดกับปลายสว่าน อ่านได้ว่า “*Estamos bien en el refugio, los 33*” (“พวกเราทั้ง 33 คนปลอดภัยดีในที่หลบภัย”) ความหวังกลับมาอีกครั้ง มีคนพบพวกเขา

พวกเขาสื่อสารกับโลกบนพื้นดินผ่านช่องเล็กๆ ที่มีเส้นรอบวงเท่าผลองุ่น อาหาร น้ำ ยา และข้อความจากคนรักถูกส่งลงมาให้คนงานเหมือง

คนงานเหมืองคงรู้สึกหลายอย่างระคนกันเมื่อตระหนักในสถานการณ์ของตน แม้พวกเขาจะปีติเป็นล้นพ้นและโล่งอกที่มีคนพบ

พวกเขา แต่สถานการณ์ของพวกเขาที่ยังหมิ่นเหม่ ถึงแม้คนข้างบน
รู้ว่าพวกเขาอยู่ตรงไหน แต่ต้องใช้เวลาวางแผนช่วยชีวิต และ
พวกเขาได้แต่หวังว่าแผนนั้นจะได้ผล

คนช่วยชีวิตแจ้งคนงานเหมืองอย่างลึกลับว่าคงจะใช้เวลาหลาย
เดือนกว่าจะนำพวกเขาขึ้นมาได้ พวกเขาหวังจะให้คนงานเหมือง
กลับมาอยู่กับครอบครัวทันคริสต์มาส ซึ่งหมายความว่าคนงาน
เหมืองจะต้องอยู่ในเหมืองใต้ดินอีกสี่เดือน แต่ตอนนี้พวกเขา
คอยด้วยความหวัง

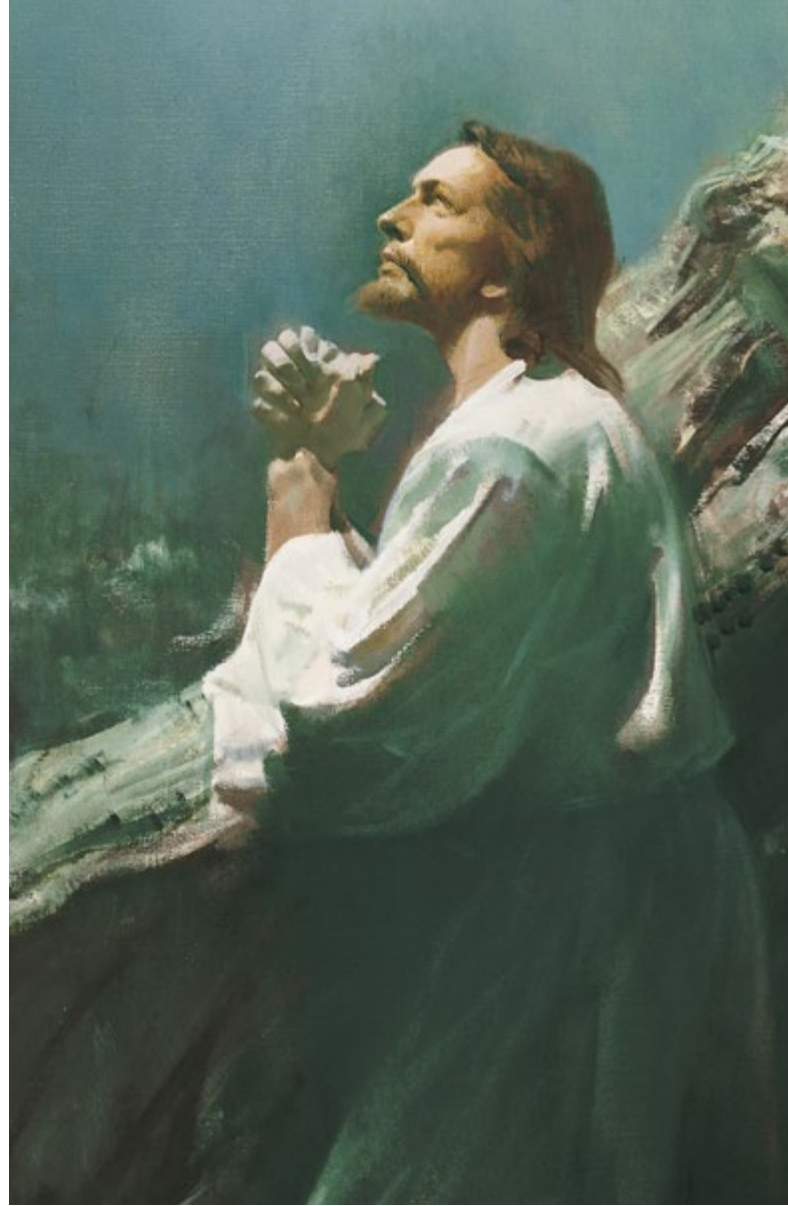
เรามีแสงแห่งความหวังเช่นกัน ก่อนสร้างโลกนี้มีแผนหนึ่งวาง
ไว้ช่วยเรา พระบิดาบนสวรรค์ทรงจัดเตรียมพระผู้ช่วยให้รอดผู้
จะทรงช่วยเราให้รอดจากความเป็นมรตัย จากบาปของเรา จาก
ความอ่อนแอของเรา และจากทั้งหมดที่เราจะทนทุกข์ในชีวิตนี้
พระองค์ทรงเป็นพระผู้ให้ความหวังและชีวิต พระองค์ทรงปูทางให้
เรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์และอยู่กับคนที่เรารักผู้ลวงลับไป
ก่อนเรามากครั้ง พระองค์ทรงยื่นเคียงข้างเราเพื่อรับน้ำหนักภาระที่
เราแบก เพื่อซับน้ำตา และนำสันติสุขมาให้เรา พระองค์เสด็จมา
เพื่อนำเรากลับบ้านถ้าเราทำตามแผนที่พระองค์ทรงวางไว้

การช่วยชีวิต

ถึงแม้จะพยายามหลายครั้งเพื่อช่วยชีวิตคนงานเหมือง มีเพียง
ส่วนหนึ่งที่ตรงลงมาตามรูน้ำร่องเล็กๆ รูหนึ่งที่เคยเจาะไว้ก่อน
แล้วเพื่อให้รู้ตำแหน่งของคนงานเหมืองเท่านั้น

คนงานเหมืองไม่ได้นั่งเฉยรอคนมาช่วยชีวิต ขณะมีคนใช้สว่าน
เจาะเป็นทางลงมาช่วยชีวิต ก้อนหินก็ตกลงมาเป็นกองสูงขึ้นไปเรื่อยๆ
ตรงโพรงที่คนงานเหมืองติดอยู่ พวกเขาช่วยกันย้ายก้อนหินที่
ตกลงมาเพื่อเปิดทางให้เครื่องเจาะขนาดใหญ่

ผู้ช่วยชีวิตสร้างแคปซูลโดยใช้สายเคเบิลหย่อนลงมาตามช่อง
แคบๆ นั้น แคปซูลช่วยชีวิตใหญ่พอสำหรับคนๆ หนึ่งจะเข้าไปใน
นั้น แคปซูลแคบกว่าช่องหินแข็งที่มันต้องเคลื่อนผ่าน 2,300 ฟุต

*เราแต่ละคนต้องเลือกยอมให้ความประสงค์ของเรา
อยู่กับการไว้วางใจพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของ
เรา สำหรับเราแล้ว มีแผนช่วยชีวิตเพียงแผนเดียว
แผนนั้นอยู่ในและผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชาติ
ของพระองค์ พระองค์เสด็จลงต่ำกว่าสิ่งทั้งปวงเพื่อ
ช่วยชีวิตเรา*

(700 เมตร) เพียงสี่นิ้ว (10 เซนติเมตร) เท่านั้น

เมื่อถึงเวลาช่วยชีวิตคนงานเหมือง ชายแต่ละคนต้องเลือก พวกเขา
ก้าวเข้าไปในแคปซูลได้ที่ละคน แต่แต่ละครั้งจะขึ้นได้คนเดียว
ขณะที่แต่ละคนเลือกวางใจในแผนนั้น เขาต้องหวังว่าแคปซูลจะ
ถูกดึงขึ้นไปตามช่องแคบตรงๆ ไม่เสียสมดุลและไม่ติดกลางทาง

แผนต้องได้ผล หากไม่แล้วความหวังคงสูญสิ้น คนงานเหมืองแต่ละคนเข้าไปในแคปซูลและยอมให้เป็นไปตามแผนและคนช่วยชีวิต

คนงานเหมืองเดินทางออกจากความมืดขึ้นไปสู่ความสว่างที่ละคน คนที่พวกเขารักต้อนรับพวกเขาขณะคนทั้งโลกเฝ้าดูและโห่ร้องยินดี

แผนช่วยชีวิตประสบความสำเร็จ ไม่มีสักคนเสียชีวิต พวกเขารอดตายในวันที่ 13 ตุลาคม ปี 2010—69 วันหลังจากเหมืองถล่ม และ 52 วันหลังจากพบว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่

วางใจในการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

เด็กเช่นคนงานเหมือง การช่วยชีวิตเราเป็นการช่วยชีวิตรายบุคคล ถึงแม้ความรอดมีให้ทุกคน แต่ความสัมพันธ์ของเรากับพระผู้ช่วยให้รอดเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดส่วนตัว เราแต่ละคนต้องเลือกยอมให้ความประสงค์ของเราอยู่กับการวางใจพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเรา

เพราะความศักดิ์สิทธิ์นิรันดร์ของสิทธิเสรีของมนุษย์ซึ่งชีวิตมรรตัยนี้มีรากฐานอยู่บนนั้น พระผู้ช่วยให้รอดจึงไม่สามารถนำความประสงค์ของเราไปจากเราได้ เรามีอิสระที่จะเลือก พระผู้ช่วยให้รอดทรงยื่นเคียงข้างเราอภิบาลดูแลผลของเราและยกเราขึ้นสู่ความรอดนิรันดร์ แต่พระองค์จะทรงทำเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อเราเชื่อเชิญ เราต้องเลือกพระองค์ สำหรับเราแล้ว มีแผนช่วยชีวิตเพียงแผนเดียว แผนนั้นอยู่ในและผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระองค์

พระองค์เสด็จลงมาสู่สิ่งทั้งปวงเพื่อช่วยชีวิตเรา การช่วยชีวิตดิฉันเกิดขึ้นเมื่อดิฉันคุกเข่าในความเศร้าโศกสุดแสนต่อการเสียชีวิตของลูกชาย เด็กเช่นคนงานเหมืองขณะพวกเขาเข้าไปในแคปซูล ดิฉันอยู่ตรงจุดสำคัญคือ ดิฉันควรพยายามเอาชนะการทำทายเป็นพลังและความรู้ของดิฉันเอง หรือดิฉันควรเฝ้าไปหาพระบิดาบนสวรรค์และขอความช่วยเหลือ

ความที่รู้สึกกลัวกลุ่มเป็นทุกข์ดิฉันจึงตัดสินใจหันไปพึ่งพระ-

ผู้เป็นเจ้าของ ขณะทูลวิงวอนพระบิดาในสวรรค์ ดิฉันบอกพระองค์ว่า ดิฉันเหนื่อยล้าเพียงใดและทูลขอให้พระองค์ทรงโปรดยกภาระความเศร้าโศกออกไป ก่อนจะยื่นอีกครั้ง น้ำหนักของความเสียหายถูกยกออกจากบาปดิฉัน ดิฉันยังต้องผ่านความเจ็บปวดและการสูญเสีย แต่ภาระที่ไม่อาจแบกไหวหมดไปแล้ว

ตรงนั้นเองที่ดิฉันรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงยื่นข้างเรา รอเพียงเราเพียงแต่รอให้เราทูลขอพระองค์ รอให้เราวางภาระไว้บนพระอณงค์พระองค์ รอให้เราวางมือไว้ในพระหัตถ์พระองค์เพื่อพระองค์จะทรงช่วยชีวิตเราได้

เรา—เหมือนคนงานเหมืองที่ต้องปิดประตูแคปซูลด้านหลังพวกเขาและไว้ใจคนช่วยชีวิต—ต้องยอมให้ความประสงค์ของเราขึ้นกับพระผู้ช่วยให้รอดและวางใจในแผนช่วยชีวิตของพระองค์

ความหวังของดิฉันคือเมื่อดิฉันเดินทางคนเดียวจากชีวิตนี้ไปชีวิตหน้า จะมีปีติเมื่อดิฉันได้พบกับคนที่เดินทางไปก่อนดิฉันอีกครั้ง! ขณะเดียวกันดิฉันรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ ทรงรักดิฉันและทรงยื่นเคียงข้างดิฉัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดสามารถยกเราขึ้นได้

“เราทราบว่าคุณทางของท่านจะยากลำบากในบางครั้ง แต่ข้าพเจ้าให้สัญญาแก่ท่านในพระนามของพระเจ้าว่า จงลุกขึ้นและเดินตามรอยพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ และวันหนึ่งท่านจะมองย้อนกลับไปด้วยความสำนึกคุณนิรันดร์ที่ท่านเลือกไว้ใจการชดใช้และพลังอำนาจของการชดใช้ที่จะยกท่านขึ้นและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ท่าน”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด “ท่านสามารถทำได้” เลียโฮนา, พ.ย. 2013, 57.

โดย เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโครัมมัคร-
สาวกสิบสอง

วันอันน่าชื่นชมยินดี ของ การฟื้นฟู ฐานะปุโรหิต

*เราควรสำนึกคุณเพียงใดที่พระเจ้าทรงฟื้นฟูศาสนจักร
และฐานะปุโรหิตของพระองค์บนแผ่นดินโลก*

เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์เสด็จมาแผ่นดินโลก หนึ่งในบรรดาสิ่งแรกๆ ที่พระองค์ทรงทำคือจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์ พันธสัญญาใหม่บอกเราว่า พระองค์ “เสด็จไปที่ภูเขาเพื่อจะอธิษฐาน พระองค์ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้าตลอดทั้งคืน พอถึงรุ่งเช้า พระองค์ทรงเรียกพวกสาวกมา แล้วทรงเลือกสาวกสิบสองคนผู้ซึ่งพระองค์ทรงให้ชื่อว่าอัครทูต” (ลูกา 6:12-13)

ต่อมาพระองค์ทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นขึ้นไปบนภูเขาตามลำพัง และที่นั่นเปโตรได้รับกุญแจของฐานะปุโรหิต (ดู มัทธิว 17:1-9; ดู 16:18-19 ด้วย) เปโตรกลายเป็นผู้มีหน้าที่ต้องถือกุญแจทั้งหมดบนแผ่นดินโลกในการนำศาสนจักรหลังจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จจากไป

โดยเชื้อเพลิงพระดำรัสสั่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ดู มาระโก 16:15) เหล่าอัครสาวกจึงส่งสอนพระกิตติคุณและจัดตั้งสาขาต่างๆ ของศาสนจักร ในหลายกรณีพวกเขา มีโอกาสไปเยี่ยมสาขาต่างๆ เพียงครั้งเดียว ซึ่งเปิดโอกาสเล็กๆ น้อยๆ ให้พวกเขาได้สอนและอบรม ไม่นานการละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติก็คืบคลานเข้ามา และหลักคำสอนแวมุ่มต่างๆ ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดถูกปรับเปลี่ยนหรือแก้ไข (ดู อิสยาห์ 24:5) เมื่อการละทิ้งความเชื่อขยายวงกว้าง พระเจ้าทรงจำเป็นต้องนำฐานะปุโรหิตไปจากแผ่นดินโลก ด้วยเหตุนี้แผ่นดินโลกจึงปราศจากพรของฐานะปุโรหิตนานพอสมควร

เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกพร้อมกับอำนาจฐานะปุโรหิต พระเจ้าจึงทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณ

ระลึกถึงการฟื้นฟู

ขณะที่โจเซฟ สมิทแปลพระคัมภีร์มอรมอนและออลิเวอร์ คาวเดอริทำหน้าที่เป็นผู้จดคำแปล พวกท่านแปลถึง 3 นีไฟเรื่องที่พระเจ้าช่วยให้อุบัติขึ้นที่นั่นพระชนม์เสด็จเยือนซีกโลกตะวันตก ขณะเรียนรู้จากคำสอนของพระองค์เกี่ยวกับบัพติศมา (ดู 3 นีไฟ 11:23-28) พวกท่านสงสัยเรื่องบัพติศมาหลายแบบที่ใช้กันในสมัยของพวกท่านและว่าใครมีอำนาจให้บัพติศมา

โจเซฟและออลิเวอร์ตัดสินใจทูลถามพระเจ้าโดยสวดอ้อนวอนในป่าใกล้บ้านของโจเซฟและเอ็มมา ที่นั่น การเปิดเผยครั้งใหญ่เกิดขึ้น ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาปรากฏ วางมือบนศีรษะพวกท่าน และกล่าวว่า “แก่ท่านเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ทั้งหลายของข้าพเจ้า, ในพระนามของพระเมสสิยาห์, ข้าพเจ้าประกาศฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, ซึ่งถือฤกษ์แห่งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และของพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ, และของบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป; และพระองค์จะไม่ทรงนำสิ่งนี้ออกไปจากแผ่นดินโลกอีกเลย, จนกว่าบรรดาบุตรของเลวีจะถวายเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้าอีกครั้งในความชอบธรรม” (คพ. 13:1)

นั่นเป็นเหตุการณ์อันน่าชื่นชมยินดี ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกท่านจำได้ว่าวันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1829 เป็นเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์ในประวัติศาสตร์ศาสนจักร และเป็นเหตุการณ์พิเศษในประวัติศาสตร์โลก

หลักแห่งความเชื่อบอกเราว่า “มนุษย์ต้องได้รับการเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยการพยากรณ์, และโดยการวางมือโดยผู้มีสิทธิอำนาจ, เพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณและปฏิบัติศาสนพิธีของพระกิตติคุณนั้น” (หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 5)

มนุษย์ไม่ได้รับเรียกอย่างไร้แบบแผน พวกเขาได้รับเรียกโดยการดลใจและการพยากรณ์ มีสายตรงของการเปิดเผยจากพระเจ้าถึงคนที่ได้รับเรียกให้ใช้ฐานะปุโรหิต นั่นคือวิธีที่พระเจ้าทรงปกครองศาสนจักรของพระองค์ และนั่นคือวิธีที่พระองค์ทรงเรียกศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิท

จงมีค่าควรรับฐานะปุโรหิต

การได้รับฐานะปุโรหิตไม่ใช่พิธีเปลี่ยนสถานะที่ทำโดยอัตโนมัติเมื่อถึงวัย เราต้องมีค่าควรและ “ชื่อสัตย์ต่อการได้รับฐานะปุโรหิตทั้งสองอย่างนี้” (คพ. 84:33) เราควรอ่านคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคอย่างละเอียด ซึ่งชี้ให้เห็นเงื่อนไขที่เราต้องเข้าใจและยอมรับจึงจะรับฐานะปุโรหิตได้

“ฉะนั้น, คนเหล่านั้นทั้งปวงที่ได้รับฐานะปุโรหิต, ย่อมรับคำปฏิญาณและพันธสัญญาแห่งพระบิดาของเรา, ซึ่งเขาจะฝ่าฝืนไม่ได้, ทั้งจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ด้วย.

“แต่ผู้ใดที่ฝ่าฝืนพันธสัญญานี้หลังจากที่เขาเข้ามาแล้ว, และหันหลังให้โดยสิ้นเชิง, จะไม่ได้รับการให้อภัยจากบาปทั้งในโลกนี้และในโลกที่จะมาถึง” (คพ. 84:40-41)

นั่นจริงจังมาก ท่านอาจจะคิดว่าผู้ชายคงหลบเลี่ยงไม่รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค แต่ข้อต่อไปบอกว่า “วิบัติแก่คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ *ไม่* มาสู่ฐานะปุโรหิตนี้” (คพ. 84:42; เน้นตัวเอน)

ถ้าเรายอมรับฐานะปุโรหิตและดำเนินชีวิตมีค่าสมกับฐานะปุโรหิตนั้น เราจะไม่ได้รับพรของพระเจ้า แต่ถ้าเราฝ่าฝืนพันธสัญญาและหันหลังให้ฐานะปุโรหิต เราจะไม่ได้รับพรของพระเจ้าหรือไม่ได้เป็น “ผู้ที่ทรงเลือกไว้ของพระเจ้าเป็นเจ้า” (คพ. 84:34)

ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ซึ่งรับโดยพันธสัญญา ช่วยเตรียมเยาวชนชายให้พร้อมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ซึ่งเป็นฐานะปุโรหิตที่ใหญ่กว่าที่รับโดยคำปฏิญาณ *และ* พันธสัญญา

เอื้อมออกไปในการรับใช้

ฐานะปุโรหิตเป็นภวตรภาพที่ยิ่งใหญ่—อาจเป็นภวตรภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนแผ่นดินโลก ความสัมพันธ์ในหมู่พี่น้องชายฐานะปุโรหิตของเราควรยิ่งใหญ่กว่าความสัมพันธ์อื่นยกเว้นความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของเราแต่ละคน นอกจากนี้จะเป็น

ภราดรภาพแล้ว ในฐานะปุโรหิตยังเป็นองค์การรับใช้ที่เราสละตัวเรา
ช่วยคนอื่น ๆ และทำสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้น

นับจากเวลาที่เยาวยุวชนชายได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและ
ได้รับแต่งตั้งเป็นมัคนายกหรือผู้สอนหรือปุโรหิต เขาเป็นส่วนหนึ่ง
ของโควรัม ภราดรภาพของโควรัมนั้นดำเนินต่อไปเมื่อเขาได้รับ
ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและได้รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์
โควรัมในฐานะปุโรหิตสำคัญยิ่ง

เมื่อเร็วๆ นี้เยาวยุวชนชายคนหนึ่งที่จะไปเป็นผู้สอนศาสนาพูดใน
การประชุมศิลาจารึก ในคำพูดของเขา เขาอธิบายว่าเขากับเพื่อน
สี่คนเริ่มต้นในโควรัมมัคนายกด้วยกัน เขากล่าวว่ามิตรภาพและ
ความช่วยเหลือที่พวกเขาให้กันขณะเผชิญการทำทนายและก้าว
ไปข้างหน้าตามขั้นของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนช่วยให้พวกเขา
บรรลุเป้าหมายของการรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

ผมเป็นส่วนหนึ่งของโควรัม โควรัมนั้นพิเศษมาก โควรัม
ประกอบด้วยชายจากหลากหลายอาชีพและหน้าที่การงาน แต่
เมื่อเราทำหน้าที่เป็นโควรัม เราเป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์

เมื่อสมาชิกโควรัมเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์บนวิถีที่พึงตามและ
ทำหน้าที่ด้วยกันภายใต้โอทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เท่ากับ
พวกเขาทำหน้าที่ตามพระประสงค์ของพระองค์หากท่านไม่ได้รับ
ความเห็นชอบโดยสมบูรณ์จากสมาชิกโควรัม ท่านจะไม่ดำเนิน
การ ลองคิดดูว่านั่นสามารถคุ้มครองท่านตลอดชีวิตได้อย่างไร

ฐานะปุโรหิตเป็นภราดร- ภาพที่ยิ่งใหญ่—อาจเป็น ภราดรภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุด บนแผ่นดินโลก

ผู้นำโควรัมทุกคนควรมีรายชื่อสมา-
ชิกโควรัมของเขา และเขาควรนึกถึง
คนที่กำลังมีปัญหาเรื่องการกำหนด
แนวทางที่พวกเขาควรดำเนินตาม ถ้า
เยาวยุวชนชายเช่นนั้นอยู่ในโควรัม ผู้นำ
ควรให้ความสำคัญกับคนกลุ่มนี้ก่อน โดยเอาใจใส่คนที่ต้องได้รับ
การบำรุงเลี้ยงเร่งด่วนที่สุด จากนั้นเขาก็สมาชิกโควรัมคนอื่นๆ
จะเริ่มไปเยี่ยมคนเหล่านั้น เป็นเพื่อนกับพวกเขาและให้โควรัม
รู้จักพวกเขาเพื่อตั้งพวกเขาเข้ามาในกลุ่ม

โควรัมฐานะปุโรหิตมีหน้าที่และความรับผิดชอบต้อง “เตือน,
อรรถาธิบาย, แนะนำ, และสอน, และเชื่อเชิญให้คนทั้งปวงมาหา
พระคริสต์” (คพ. 20:59) การรับใช้ในโควรัมฐานะปุโรหิตจำเป็น
ต่อการพัฒนาตัวเราบนโลกนี้ ด้วยเหตุนี้สมาชิกโควรัมทุกคนจึง
ควรถือว่าหน้าที่เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของข้อผูกมัดการรับใช้ใน
อาณัติของพระบิดาในสวรรค์

เราทุกคนรู้ว่าเราประสบการทำทนายในการทดลองขณะเป็น
มรรตัย หากเราไม่มีคนสนับสนุนช่วยเหลือขณะดำเนินชีวิต
เราจะพบว่าตัวเราไม่มีแผนแน่นอน ไม่มีทิศทางแน่นอน หรือ
แผนที่แน่นอนไว้นำทางเรา โควรัมที่ทำงานอย่างถูกต้องช่วยเรา
วางแผนและร่างแผนที่ซึ่งจะนำเรากลับไปยังที่ประทับของพระ-
บิดาในสวรรค์

จงสำนึกคุณ

อธิการถือฤกษ์ฐานะปุโรหิตเพื่อกำกับดูแลอัครทูตของพวกเขา
เขา รวมทั้งเยาวยุวชนชายของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนด้วย ความ
จริงแล้วอธิการเป็นประธานโควรัมปุโรหิตของอัครทูต เขาช่วย
ให้เยาวยุวชนชายมีค่าควรได้รับและเลื่อนขั้นในฐานะปุโรหิตแห่ง
อาโรนและเตรียมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค เขาช่วยให้
เยาวยุวชนชายเข้าใจภาระหน้าที่และพรที่มาถึงผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
เขาช่วยให้เยาวยุวชนชายเรียนรู้ว่าต้องขยายฐานะปุโรหิตโดยให้งาน
มอบหมายที่ช่วยให้พวกเขาปรับใช้และปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น

ฤกษ์ที่เป็นของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเตือนเราว่าเราควร
สำนึกคุณเสมอต่อฐานะปุโรหิตที่ได้รับการฟื้นฟู พร้อมด้วยพลัง
อำนาจ สิทธิอำนาจ และความรับผิดชอบของฐานะปุโรหิตนั้น
“พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า, หรือแห่ง
อาโรน, คือการถือฤกษ์ทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ,
และปฏิบัติศาสนพิธีภายนอก, ตัวอักษรของพระกิตติคุณ,
บัญญัติมาแห่งการกลับใจเพื่อการปลดบาป, ให้สอดคล้องกับ
พันธสัญญาและพระบัญญัติ” (คพ. 107:20)

ข้าพเจ้าทำทนายเยาวยุวชนชายให้ยกย่องฐานะปุโรหิตที่พวกเขา
ดำรงอยู่และเตรียมเลื่อนขั้นในแต่ละตำแหน่งของฐานะปุโรหิต
แห่งอาโรนขณะเตรียมรับพรเพิ่มเติมของการได้รับฐานะปุโรหิต
แห่งเมลคีเซเดค รับใช้พระเจ้าในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา
และแต่งงานในพระนิเวศศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในที่สุด

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าไม่มีมนุษย์คนใดนำศาสนจักรนี้ นี่คือ
ศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และพระองค์ทรงกำกับดูแลผ่าน
ฐานะปุโรหิต ซึ่งพระองค์ทรงมอบให้ชายบนแผ่นดินโลกเพื่อ
พวกเขาจะสามารถทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพระองค์ในการนำ
ศาสนจักรและประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ เราควรสำนึกคุณเพียง
ใดที่พระเจ้าทรงฟื้นฟูศาสนจักรและฐานะปุโรหิตของพระองค์
บนแผ่นดินโลก ■

ภาพวาดโดย จัสติน คูนซ์

คำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับ การเป็นสานุศิษย์

ในเรื่องราวของลูกาเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์เสด็จไปเยรูซาเล็ม
ครั้งสุดท้าย เราเห็นพระผู้ช่วยให้รอดประทานรูปแบบที่ชัดเจน
สำหรับวิธีติดตามพระองค์

โดย แคซีย์ ดับเบิลยู. โอลสัน
เซมินารีและสถาบัน

เพียงสี่เดือนก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด “เมื่อใกล้เวลาที่พระองค์จะถูก
รับขึ้นไป พระองค์ตั้งพระทัย [หรือทรงมุ่งมั่น] ที่จะไปยังกรุงเยรูซาเล็ม” (ลูกา 9:51)¹
ในหลายสัปดาห์ก่อน พระเยซูคริสต์ทรงเตรียมสานุศิษย์ของพระองค์อย่างดีให้พร้อม
รับความยุ่งยากและเหตุการณ์เลิศล้ำทางวิญญาณที่อยู่ข้างหน้า

ตัวอย่างเช่น ทันทีหลังจากเปโตรเป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ที่เมือง
ซีซารียาฟีลิปปี พระผู้ช่วยให้รอดตรัสกับเหล่าสานุศิษย์เป็นครั้งแรกในถ้อยคำที่ชัดเจนไม่
ผิดพลาดเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ที่จวนจะเกิดขึ้น (ดู
มัทธิว 16:13–21; มาระโก 8:27–31; ลูกา 9:18–22).² พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และ
ยอห์นไปกับพระองค์ด้วย “ขึ้นภูเขาสูง” ที่ซึ่งพระองค์ “เปลี่ยนแปลงไปต่อหน้าพวกเขา”
(มัทธิว 17:1–2) ที่นั่น พระผู้ช่วยให้รอด โมเสส และเอลียาห์มอบบุญแจฐานะบุโรหิตให้
เปโตร ยากอบ และยอห์น โมเสสและเอลียาห์ให้การปลอบโยนและการสนับสนุนพระเยซู
เช่นกันขณะที่พวกเขา “กล่าวถึงการจากไปของพระองค์ซึ่งใกล้จะสำเร็จในกรุงเยรูซาเล็ม”
(ลูกา 9:31)³ เอ็ดเดอร์เจมส์ อี. ทาลเมจ (1862–1933) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเรียก
ประสบการณ์บนภูเขาครั้งนี้ว่าเป็น “จุดเริ่มต้นของบันปลาย” การปฏิบัติศาสนกิจขณะทรง
เป็นมรรตย์ของพระเยซูคริสต์⁴

เหตุการณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อพระเยซูคริสต์ “ตั้งพระทัยที่จะไปยังกรุงเยรูซาเล็ม” พระองค์ทรงทราบชัดเจนว่าพระองค์ทรงกำลังเริ่มการเดินทางอันจะส่งผลให้เกิดการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ หนังสือของลูกาซึ่งให้รายละเอียดมากที่สุดเกี่ยวกับการเดินทางครั้งนี้บันทึกว่าขณะพระผู้ช่วยให้ออด “เสด็จไปตามบ้านเมืองต่างๆ ทรงสั่งสอนระหว่างทางที่มุ่งไปสู่กรุงเยรูซาเล็ม” (ลูกา 13:22) ซานาติษย์กลุ่มหนึ่ง—ทั้งชายและหญิง—เดินทางไปกับพระองค์ด้วย (ดู ลูกา 11:27)⁵ ขณะเดินไปด้วยกัน พระเยซูทรงสอนผู้ติดตามพระองค์เกี่ยวกับข้อเรียกร้องของการเป็นซานาติษย์ ขณะที่เราศึกษาคำสอนของพระผู้ช่วยให้ออดในบริบทของการเดินทางครั้งนี้ เราจะเกิดความสำนึกคุณมากขึ้นต่อวิธีที่พระองค์ทรงเสริมคำแนะนำของพระองค์เรื่องการเป็นซานาติษย์ด้วยแบบอย่างอันทรงพลังของพระองค์เอง

การตอบสนองของคนสามคนต่อคำแนะนำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ให้ “ตามเรามา”

ไม่นานก่อนพระผู้ช่วยให้ออดทรงเริ่มการเดินทางไปเยรูซาเล็ม ครั้งสุดท้าย พระองค์ทรงประกาศว่า “ถ้าใครต้องการจะมาติดตามเรา ให้คนนั้นปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกทุกวันและตามเรามา” (ลูกา 9:23) ต่อมา ขณะพระเยซูกับเหล่าซานาติษย์เดินทางไปเยรูซาเล็ม “มีคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า ท่านไปทางไหนข้าพเจ้า จะตามท่านไปทางนั้น” (ลูกา 9:57) พระผู้ช่วยให้ออดตรัสตอบว่า “บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ” (ลูกา 9:58) บางทีพระองค์อาจจะกำลังบอกว่า “ชีวิตพระองค์ไม่สะดวกสบายเลย” เหมือนที่เฮลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองเคยตั้งข้อสังเกต และ “มักจะเป็นเช่นนั้นด้วย” สำหรับคนที่เลือกติดตามพระองค์⁶

ต่อมา พระเจ้า “ตรัสกับอีกคนหนึ่งว่า จงตามเรามาเถิด” (ลูกา 9:59) แต่ชายคนนั้นขอพระองค์ทรงอนุญาตให้เขาไปฝังศพบิดาก่อน พระเยซูตรัสตอบว่า “ปล่อยให้คนตายฝังคนตายของเขาเองเถิด ส่วนท่านจงไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้า” (ลูกา 9:60)⁷ พระดำรัสของพระผู้ช่วยให้ออดมิได้หมายความว่า การเศร้าโศกเพราะสูญเสียคนรักเป็นเรื่องไม่ดี (ดู คพ. 42:45) แต่พระดำรัสนั้นว่าการอุทิศตนต่อพระเจ้าเป็นเรื่องที่ซานาติษย์ต้องให้ความสำคัญสูงสุด คนที่สามกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะตามพระองค์ไป แต่ขอโปรดอนุญาตให้ข้าพระองค์อำลาคนที่บ้านก่อน” (ลูกา 9:61) พระเยซูทรงตอบโดยทรงใช้เรื่องเปรียบเทียบเกี่ยวกับ

คนเณรที่งานของเขาเรียกร้องให้เขาจดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ข้างหลัง (ดู ลูกา 9:62) บทเรียนสำหรับชายคนนี่คือขอเพียงทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้ออดผู้ “ตั้งพระทัยที่จะไปยังกรุงเยรูซาเล็ม” (ลูกา 9:51) และไม่เหลียวหลัง

ถนนผ่านสะมาเรีย

ขณะที่พระเยซูกับเหล่าซานาติษย์ผ่านสะมาเรียระหว่างทางไปเยรูซาเล็ม ชาวสะมาเรียบางคน “ไม่ต้อนรับพระองค์” (ลูกา 9:53)—อาจเป็นเพราะพวกเขาคิดว่าพระเยซูกับเหล่าซานาติษย์เป็นชาวยิวก็ได้⁸ ยากอบและยอห์นเห็นอย่างนั้นจึงขออนุญาตเรียกไฟลงมาจากสวรรค์เผาผลาญผู้กระทำผิด (ดู ลูกา 9:52-54) ในสถานการณ์ที่ตึงเครียดนี้ พระผู้ช่วยให้ออดทรงแสดงให้เห็นความอดทนและความอดกลั้นขณะทรงเตือนเหล่าซานาติษย์ให้ทำแบบเดียวกัน (ดู ลูกา 9:55-56)

*เอกเช่นชาวสะมาเรียใจดี พระเยซู
ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อจิตวิญญาณ
บาดเจ็บแต่ละดวงที่พระองค์ทรงพบ*

ไม่นานหลังจากเหตุการณ์นี้ พระผู้ช่วยให้ออดทรงเล่าอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี (ดู ลูกา 10:25-37) นอกจากจะตอบคำถามของนายเจ้าเล่ห์แล้ว อุปมาเรื่องนี้อาจจะเตือนเหล่าซานาติษย์ของพระผู้ช่วยให้ออดด้วยว่าไม่มีข้อยกเว้นสำหรับพระบัญญัติให้ “รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (ลูกา 10:27; ดูข้อ 25-29 ด้วย)

นอกจากนี้ เหล่าซานาติษย์ของพระผู้ช่วยให้ออดจะได้รับรู้ความคล้ายคลึงระหว่างการกระทำของชาวสะมาเรียใจดีกับการกระทำของพระเยซูด้วย ความรักที่ชาวสะมาเรียใจดีแสดงต่อชาวยิวสะท้อนจิตกุศลที่พระเยซูเพิ่งทรงแสดงต่อชาวสะมาเรียที่ไม่เป็นมิตร ในสัปดาห์ต่อๆ มา เหล่าซานาติษย์ของพระผู้ช่วยให้ออดเป็นพยานเช่นกันว่าพระเยซูทรงพบจิตวิญญาณมากมายที่บาดเจ็บบนถนนไปเยรูซาเล็ม (ดู ลูกา 13:10-17; 14:1-6; 17:11-19; 19:1-10) เอกเช่นชาวสะมาเรียใจดีผู้หยุดบนทางหลวงอันตรายที่มีโจรคุกคาม และให้ความผาสุกของผู้อ่อนมาก่อนตน พระเยซูทรงปฏิบัติศาสน-

กิจต่อจิตวิญญาณบาตเจ็บแต่ละดวงที่พระองค์ทรงพบโดยไม่คำนึงถึงพระองค์เองแม้จะเข้าใกล้ความตายเข้ามาทุกขณะ

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนมารีย์กับมารธา

ระหว่างการเดินทางไปเยรูซาเล็ม พระเยซูทรงแวะที่บ้านของมารธา (ดู ลูกา 10:38) ขณะมารธา “วุ่นวายอย่างมากกับการปรนนิบัติ” (ลูกา 10:40) มารีย์น้องสาวของเธอ “นั่งอยู่ใกล้พระบาทของพระเยซูคอยฟังถ้อยคำของพระองค์” (ข้อ 39) การต้อนรับขับสู้เป็นเรื่องสำคัญมากในสังคมชาวยิว และดูเหมือนมารธาจะพยายามทำตามความคาดหวังทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทบาทของเธอในฐานะเจ้าบ้าน⁹

ถึงแม้มารธาแสดงความภักดีอันน่าอัศจรรย์ และศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดในอีกสภาวะหนึ่ง (ดู ยอห์น 11:19-29) แต่เธอบ่นว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่สนใจหรือที่น้องสาวของข้า พระองค์ปล่อยให้ข้าพระองค์ปรนนิบัติอยู่คนเดียว? ขอพระองค์สั่งน้องให้มาช่วยข้าพระองค์ด้วย” (ลูกา 10:40) เพื่อช่วยให้สมาชิกศาสนจักรเรียนรู้บทเรียนสำคัญจากเหตุการณ์นี้ เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. โอ์คส์ แห่งควอรัมอัครสาวกสิบสองจึงอ้างคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ของศาสตราจารย์แคเธอรีน คอร์แมน พาร์รีย์ดังนี้

“พระเจ้าไม่ทรงเข้าไปในครัวและบอกมารธาให้หยุดทำอาหารและมาฟัง เห็นชัดว่าพระองค์พอพระทัยให้เธอปรนนิบัติพระองค์ไม่ว่าเธอจะดูแลด้วยวิธีใดก็ตาม จนกระทั่งเธอตัดสินใจรับใช้ของอีกคนหนึ่ง...*การสำคัญตนผิด* ของมารธา...เป็นเหตุให้พระเจ้าทรงตำหนิเธอ ไม่ใช่เพราะเธอวุ่นวายกับอาหาร”¹⁰

ความผิดพลาดในเบื้องต้นของมารธาครั้งนี้ดูเหมือนจะเป็นการเพ่งความสนใจมาที่ตัวเธอเอง—แม้ขณะที่เธอกำลังรับใช้ผู้อื่น พระผู้ช่วยให้รอดทรงช่วยให้มารธาเข้าใจว่าการเพียงแต่รับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเราเท่านั้นไม่พอ เราต้องเรียนรู้

ที่จะยอมสละตนเองในระหว่างการรับใช้และหมายให้พระประสงค์ของพระเจ้าขึ้นนำความปรารถนาและเจตนาของเราเช่นเดียวกับการกระทำของเรา (ดู ลูกา 9:24; คพ. 137:9) เหล่าสานุศิษย์ต้องเอาชนะนิสัยชอบคิดถึงตนเองก่อนและเรียนรู้ที่จะรับใช้พระบิดาบนสวรรค์และลูกๆ พระองค์ด้วยดวงตาที่ “เห็นแก่รัศมีภาพ [ของพระองค์] อย่างเดียว” (คพ. 88:67) ต่อมา หลังจากน้องชายเธอเสียชีวิต มารธา แสดงศรัทธาอันแน่วแน่โดยทิ้งทุกอย่างและออกไปพบพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อทราบข่าวว่าพระองค์เสด็จมา (ดู ยอห์น 11:19-20)

พระผู้ช่วยให้รอดทรงอธิบายเกี่ยวกับข้อเรียกร้องของการเป็นสานุศิษย์

ต่อมาในการเดินทางไปยังภูเขาเดิมของพระผู้ช่วยให้รอด ชายคนหนึ่งทูลขอว่า “ท่านอาจารย์ ช่วยบอกพี่ชายของข้าพเจ้าให้แบ่งมรดกแก่ข้าพเจ้าด้วย” (ลูกา 12:13) พระเยซูทรงตอบโดยตรัสถึงต้นตอปัญหาของชายคนนั้นว่า “ระวังให้ดี จงหลีกเลี่ยงจากความโลภทุกอย่าง เพราะว่าชีวิตของคนไม่ได้อยู่ที่การมีของฟุ่มเฟือย” (ลูกา 12:15) ต่อจากนั้นพระองค์ประทานอุปมาเรื่องเศรษฐีโง่ (ดู ลูกา 12:16-21)

ในอุปมา เหตุผลประการหนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเศรษฐีคนนั้นว่าคนโง่อาจเป็นเพราะความเห็นแก่ตัวของเขา ใน ลูกา 12:17-19 เศรษฐีคนนั้นใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า *ข้า* และ *ของข้า* 11 ครั้ง ซึ่งเผยให้เห็นว่าเขาห่วงกังวลแต่ตนเอง¹¹ เขาไม่เพียงถูกความเห็นแก่ตัวครอบงำเท่านั้น แต่เขาไม่ยอมรับที่มาของความร่ำรวยด้วย เขาไม่ยอมรับเจกเช่นพระผู้ช่วยให้รอดทรงยอมรับว่า “ไร่นา” นั้นเองที่ “เกิดผลบริบูรณ์มาก” (ลูกา 12:16) ทั้งไม่ขอบพระทัยพระเจ้าที่ทรงสร้างโลกให้พืชผลของเขาเจริญงอกงาม สูดหายใจชายคนนั้นถูกกล่าวโทษไม่ใช่เพราะวิธีที่ซาบซึ้งของการสะสมเสบียงทางโลกแต่เพราะไม่เตรียมทางวิญญาณสำหรับอนาคต เพราะ “ไม่ได้มีฝ่ายพระเจ้า” (ลูกา

12:21) ชายคนนั้นจึงสูญเสียไม่เพียงทรัพย์สินสมบัติที่เขาสะสมไว้บนโลกชั่วคราวเท่านั้นแต่สูญเสีย “ทรัพย์สินสมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่รู้จักหมดสิ้น” ด้วย (ลูกา 12:33) การเลือกของเขาในชีวิตทำให้เขายากจนในนิรันดร์

เมื่อเทียบกับเศรษฐกิจที่สะสมทรัพย์สินสมบัติทางโลกก่อนเสียชีวิตอย่างไม่คาดฝัน พระเยซูทรงก้าวไปปรับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์อย่างมีจุดประสงค์ โดยตั้งพระทัยสละทั้งหมดที่ทรงมีและทรงเป็นแต่พระองค์เป็นเจ้าของ—รวมถึงพระชนม์ชีพและพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระองค์ (ดู ลูกา 22:42; โมไซยาห์ 15:7) พระองค์ทรงประกาศว่า “เราจะต้องรับบำเพ็ญมาอย่างหนึ่ง เราเป็นทุกข์มากจนกว่าจะสำเร็จ!” (ลูกา 12:50) เนื่องจากพระเยซูทรงบำเพ็ญมาด้วยน้ำแล้ว ข้อนี้พระองค์จึงทรงกำลังกล่าวถึงการชดใช้ของพระองค์อีกไม่นานพระองค์จะเสด็จลงต่ำกว่าสิ่งทั้งปวงและพระวรกายจะ

เลิกเช่นมารีย์และมารธา เราต้องเรียนรู้ที่จะยอมสละตนเองในระหว่างการรับใช้และทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

โซกไปด้วยพระโลหิตและพระเสโทขณะทรงทนทุกข์เพราะบาปของ เราและประสบความเจ็บปวดและความทุกข์¹²

ต่อมา เมื่อพวกฟาริสีบางคนเตือนพระเยซูว่าเฮโรดแอนติปัสหมายจะฆ่าพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงยืนยันเพียงว่าพระองค์จะยังคงคว้าทุกโอกาสเพื่อสอน ให้พร และรักษาคนอื่นๆ (ดู ลูกา 13:31-33) พระองค์จะทรงใช้ช่วงเวลาสุดท้ายของพระชนม์ชีพมรตัย—เลิกเช่นทุกวันก่อนหน้า—รับใช้ผู้อื่น

ขณะที่ใกล้ถึงเยรูซาเล็ม พระเยซูทรงรับสั่งให้เหล่าสานุศิษย์คิดราคาของการเป็นสานุศิษย์—คิดการณล่วงหน้าเรื่องการตัดสินใจติดตามพระองค์ (ดู ลูกา 14:25-28) พระองค์ไม่ทรงพยายามทำให้ความเป็นจริงอันยุ่งยากที่พวกเขาจะประสบถ้าพวกเขาดำเนินต่อไปในฐานะสานุศิษย์ของพระองค์ดูดีขึ้น แต่พระองค์ทรงประกาศอย่างหนักแน่นว่า “เช่นนั้นแหละทุกคนในพวกท่านที่ไม่ได้สละสิ่งสารพัดที่มีอยู่จะเป็นสาวกของเราไม่ได้” (ลูกา 14:33) อย่างไรก็ดี

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาเช่นกันว่าเมื่อเรายอมสละตนเองบนเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์ เราจะได้รับตอบแทนยิ่งกว่า (ดู ลูกา 9:24) พรที่พระองค์ทรงสัญญาแก่สานุศิษย์ของพระองค์ รวมถึง “สันติสุขในโลกนี้, และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” (คพ. 59:23) ถึงแม้เราไม่มีโอกาสเดินไปเยรูซาเล็มกับพระเยซูคริสต์ แต่เราสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าเราเต็มใจดำเนินตามรูปแบบการเดินทางดังกล่าวในชีวิตเราเอง การจดจำว่าพระผู้ช่วยให้รอดเต็มพระทัยเสียสละและรับใช้ตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์จะสามารถให้พลังเรา “ไปทำเหมือนอย่างนั้น” (ลูกา 10:37) ■

อ้างอิง

1. ดู เอ. บี. บรูซ, *The Training of the Twelve* (1971), 240.
2. ข้ออ้างอิงที่บอกเป็นนัยเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดในการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์จากตัวอย่างข้างต้นได้แก่ มัทธิว 9:15; 16:4; ยอห์น 2:19; 3:14.
3. เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1936), 373.
4. เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 373.
5. ถ้าเปรียบเทียบกับมาระโกและลูกาผู้กล่าวเพียงย่อๆ ถึงการเสด็จจากกาลิลีเป็นครั้งสุดท้ายในความเป็นมรตัยและการเดินทางไปเยรูซาเล็มของพระผู้ช่วยให้รอด (ดู มัทธิว 19:1-2; มาระโก 10:1) ลูกาให้ความสนใจกับการเดินทางครั้งนี้มาก (ดู ลูกา 9:51-53; 13:22, 34; 17:11; 18:31; 19:11) กิตติคุณของยอห์นมีเนื้อหาแตกต่างจากกิตติคุณที่คล้ายกันของมัทธิว มาระโก และลูกาและไม่กล่าวถึงการจากกาลิลีไปเยรูซาเล็มเป็นครั้งสุดท้ายของพระผู้ช่วยให้รอด
6. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “The Inconvenient Messiah,” *Ensign*, Feb. 1984, 68.
7. ความเคารพบิดามารดาคำคัญมากในวัฒนธรรมชาวฮิว รวมถึงความรับผิดชอบในการจัดพิธีฝังศพที่สมควรเหมาะสม หลังจากเตรียมร่างให้พร้อมฝังและวางไว้ในอุโมงค์ สมาชิกครอบครัวจะกลับไปนั่นในปีต่อมาเพื่อเก็บกระดูกไว้ในหีบศิลา เรียกว่า ossuary ซึ่งคงอยู่ในอุโมงค์เป็นการฝังครั้งที่สองท่ามกลางศพของสมาชิกครอบครัวคนอื่นๆ ที่เสียชีวิตไปแล้ว (ดู Richard Neitzel Holzappel, Eric D. Huntsman, and Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament* [2006], 78-79.) ถ้าสานุศิษย์ในกรณีนี้กำลังพูดถึงการฝังครั้งที่สองแทนที่จะพูดถึงความจำเป็นเร่งด่วนของการดูแลร่างบิดาที่เพิ่งเสียชีวิต เมื่อนั้นคำขอของเขาขอมแสดงให้เห็นว่าเขาปรารถนาจะให้วัฒนธรรมประเพณีมาก่อนโอกาสเดียวของการได้เดินไปเยรูซาเล็มกับพระบุตรของพระเจ้าและรับการสอนจากพระองค์
8. มีความงกเกลียดชังมากระหว่างชาวยิวกับชาวสะมาเรียในสมัยของพระคริสต์ ตามปกติกองสองกลุ่มนี้จะหลีกเลี่ยงไม่สมาคมกัน ในกรณีนี้ เห็นชัดว่าชาวสะมาเรียตัดสินใจพระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์จากธรรมเนียมทั่วไปของการต้อนรับขับสู้ เช่น เสบียงอาหารและที่พัก (ดู ริชาร์ด นิพเชล โฮลแซฟเฟิลและโฮมัส เอ. เวย์แมน, *Making Sense of the New Testament* [2010], 140; ราล์ฟ โทเวอร์, *The New Manners and Customs of Bible Times* [1987], 241-42.)
9. ดู โทเวอร์, *New Manners and Customs of Bible Times*, 244-45; เฟรด เอช. ไวท์, *Manners and Customs of Bible Lands* (1953), 69-77.
10. ใน คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “‘Judge Not’ and Judging,” *Ensign*, Aug. 1999, 12-13; เน้นตัวเอน.
11. ดู เอช. เอ. พาร์ริช และโดนัลด์ ดับเบิลยู. พาร์ริช, *Understanding the Parables of Jesus Christ* (2006), 122.
12. ดู ลูกา 22:44; แอลมา 7:11-13; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18; 88:6.

ผู้หา คนตั้งหาปลา

โดย เอ็ลเดอร์
สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์
แห่งสภาวจีตลิส

ทุกคนที่ยอมรับการเรียกให้นำในศาสนจักร
ล้วนยอมรับพระคำรัสเซอเชิญของพระผู้ช่วยให้รอด
ให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา

ขณะที่เลี้ยงดูครอบครัวที่ลูกยังเล็กในฮาวาย ข้าพเจ้ากับภรรยาซาบซึ่งใจกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ยอดเยี่ยมผู้ได้ช่วยเหลือเรา สมาชิกที่น่ารักเหล่านี้ต้อนรับเราและปฏิบัติต่อเราเสมือนหนึ่งครอบครัวของพวกเขา หลายครั้งผู้ชายในวอร์ดจะพาลูกชายของข้าพเจ้าไปผจญภัยด้วยการจับปลาในมหาสมุทรการเดินทางไกลเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับเรือแต่เกี่ยวกับเทคนิคการจับปลาสมัยโบราณที่ชาวฮาวายสมัยโบราณค้นคิด

คนจับปลาที่ชำนาญจะใช้วิธีพับแหที่มีดุ้นน้ำหนักติดกับปากแหที่เป็นวงกลมโดยรอบซ้อนกันไปมา จากนั้นเขาจะถือแหอย่างระมัดระวังไปตามแนวชายฝั่งที่เต็มไปด้วยหินเหนือแอ่งน้ำใส เมื่อเขาเห็นปลาเข้ามาในแอ่ง เขาจะเหวี่ยงแหไปที่นั่นทันทีด้วยความชำนาญมาก แหจะแผ่เป็นวงกว้างเหนือผิวน้ำด้านล่าง แล้วจะจมลงใต้น้ำอย่างรวดเร็วทำให้ปลาที่รวมกันอยู่ตรงนั้นติดแห

แม้ทักษะของคนจับปลาเช่นนั้นจะน่าประทับใจ แต่เขาจะเป็นคนแรกที่บอกท่านว่าหากไม่มีแหที่ดี แหที่สะอาด ถูกปะทุ และซ่อมแซมมาอย่างดีแล้ว ความพยายามของเขาคงไร้ผล

คนจับปลาที่มีประสบการณ์รู้ว่าความสำเร็จของพวกเขาขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของแหและการจับปลาให้ได้ปลาไม่เริ่มต้นจนกว่าจะตรวจสอบให้แหอยู่ในสภาพปรกติ

เราเห็นความเข้าใจหลักธรรมนี้ในหมู่ผู้สาวกรุ่นแรก หลายคนประกอบอาชีพชาวประมง เรารู้จักชาวประมงเหล่านี้ในบทแรกๆ ของมัทธิว มาระโก และลูกา ที่ซึ่งพวกเขากำลังทอดแหขุ่นแห และซักแหเมื่อพบพระอาจารย์ในอนาคตของพวกเขาครั้งแรก (ดู มัทธิว 4:18, 21; มาระโก 1:16, 19; ลูกา 5:2) ชายเหล่านี้เลี้ยงดูครอบครัวตนและครอบครัวของผู้อื่นโดยตรากตรำจับปลาทุกวัน โชคชะตาและครอบครัวของพวกเขาขึ้นอยู่กับความสำเร็จพร้อมและทักษะของพวกเขา และความสมบูรณ์ของแห

เมื่อพระเยซูทรงเชื้อเชิญพวกเขาว่า “จงตามเรามา และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา” “เขาจึงละทิ้งแหตามพระองค์ไปทันที” “สละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างและตามพระองค์ไป” (มัทธิว 4:19, 20; ลูกา 5:11; ดู มาระโก 1:17-18 ด้วย)

ข้าพเจ้านึกถึงตัวอย่างนี้หลายครั้งขณะพิจารณาว่าคนที่ยื่นเป็นหัวหน้าศาสนจักรได้ขานรับพระคำรัสเซอเชิญให้ “ตามเรามา” ด้วยศรัทธาค้ำถืดกัน เฉกเช่นศาสนจักรสมัยโบราณ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายนำโดยศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกผู้ได้ละแหและอาชีพที่ได้เงินมาด้วยความยากลำบาก อีกทั้งพัฒนาทักษะใหม่ๆ เพื่อรับใช้และติดตามพระอาจารย์

ผู้นำคนอื่น

การเป็น “ผู้หาคนตั้งหาปลา” หมายความว่าอะไร ในพระดำรัสเชื้อเชิญที่เรียบง่ายของพระองค์ต่ออัครสาวกรุ่นแรกๆ พระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำสิ่งที่จะกลายเป็นรูปแบบการสอนทั่วไปและเปี่ยมด้วยพลังของพระองค์— นั่นคือ การสอนด้วยอุปมา พระองค์ทรงรู้ว่าคนที่ได้รับเรียกให้ติดตามพระองค์จะเข้าใจระดับหนึ่งว่าพระองค์ทรงหมายถึงอะไรเมื่อตรัสคำว่า “ผู้หาคนตั้งหาปลา”

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899-1973) สอนว่า “การเป็น ‘ผู้หาคนตั้งหาปลา’ เป็นอีกวิธีหนึ่งของการพูดว่า ‘เป็นผู้นำคนอื่น’” ดังนั้นในภาษาปัจจุบันเราจึงพูดว่า ... ‘ถ้าท่านจะรักษาพระบัญญัติของเรา เราจะทำให้ท่านเป็นผู้นำในหมู่คน’”¹

ผู้นำคนอื่นคือคนที่ได้รับเรียกให้ช่วยผู้อื่นเป็น “ผู้ติดตามที่แท้จริงของ ... พระเยซูคริสต์” (โมโรไน 7:48) *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* กล่าวว่า “เพื่อทำสิ่งนี้ ประการแรกผู้นำต้องพากเพียรที่จะเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์ของพระผู้ช่วยให้รอด ดำเนินชีวิตในแต่ละวันเพื่อให้กลับไปอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของได้อีกครั้ง จากนั้นผู้นำจึงจะสามารถช่วยผู้อื่นให้มีประสิทธิภาพที่เข้มแข็งและเข้าใจพระบิดาบนสวรรค์กับพระเยซูคริสต์”²

ทุกคนที่ยอมรับการเรียกให้นำในศาสนจักรล้วนยอมรับพระดำรัสเชื้อเชิญของพระผู้ช่วยให้รอดให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา

แหและสภา

ผู้นำในศาสนจักรตั้งแต่ระดับสูงสุดลงมาถึงฝ่ายประธานโครัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและชั้นเรียนเยาวชนหญิงล้วนจัดตั้งเป็นสภา ผู้นำได้รับคำแนะนำให้เตรียมทางวิญญาณ มีส่วนร่วมเต็มที่ในสภา ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น สอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และบริหารองค์การฐานะปุโรหิตและองค์การช่วยของศาสนจักร นอกจากนี้พวกเขาต้องสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันและความปรองดองในศาสนจักร เตรียมผู้อื่นให้เป็นผู้นำและक्रमอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ และทำการะรับผิดชอบ³

เจกเซนอัครสาวกรุ่นแรกๆ ประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องการจับปลากับการเป็นผู้หาคนตั้งหาปลา เราสามารถประยุกต์ใช้หลักธรรมที่พบในการใช้แหกับสภาของศาสนจักรได้ด้วย สภาเหล่านี้เหมือนแหคือพระองค์ทรงจัดระเบียบและจัดเตรียมไว้เพื่อรวบรวมลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์—สมาชิกสภาแต่ละคนเป็นเหมือนเอ็นที่มีความสำคัญและความจำเป็นต่อแห แหมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อแหอยู่ในสภาพดีฉันท สภาของเราอ่อนแออันนั้นเมื่อสมาชิกสภาไม่อยู่ในระบบ ไม่จดจ่อ และไม่ทำหน้าที่ที่ควรทำ

ผู้นำของสภาทำตามแบบอย่างของคนจับปลาผู้เป็นอัครสาวกสมัยโบราณโดยตรวจสอบและซูน “แห” เหล่านี้เป็นประจำ ผู้นำสภาทำเช่นนั้นโดยให้การอบรมเป็นประจำ นำในการประชุมสภาให้คำติชมที่เหมาะสมและถูกจังหวะแก่สมาชิกสภา ตลอดจนให้ความรัก กำลังใจ และคำสรรเสริญ ไม่มีสิ่งใดแทนที่ความเข้มแข็งอย่างมีประสิทธิภาพและความสามารถในการรวมของสภาที่ทำงานอย่างถูกต้อง

สภาวอร์ด

บางที่สภากที่จะมีโอกาสเป็นอิทธิพลต่อสมาชิกแต่ละคนของศาสนจักรมากที่สุดคงจะเป็นสภาวอร์ด ชายหญิงในสภานี้ได้รับเรียกอย่างแท้จริงให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลาพร้อมด้วยความรับผิดชอบของการงานแห่งความรอดในวอร์ด ตามการกำกับดูแลของอธิการ พวกเขาอยู่และรับใช้ในวอร์ดของตน ที่ซึ่งพวกเขาจะได้อุบัติและเชื่อมสัมพันธ์กับคนที่พวกเขาได้รับเรียกให้นำ

“สมาชิกสภาวอร์ดพยายามช่วยให้สมาชิกมีประจักษ์พยานรับศาสนพิธีแห่งความรอด รักษาพันธสัญญา และเป็นผู้ติดตามที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วของพระเยซูคริสต์ (ดู โมโรไน 6:4-5) สมาชิกสภาวอร์ดทุกคนมีความรับผิดชอบโดยทั่วไปต่อความผาสุกของสมาชิกวอร์ด”⁴

สมาชิกสภาวอร์ดมีบทบาทสำคัญในการเร่งงานแห่งความรอดเมื่อสภาวอร์ดไม่ทำงานตามที่ควร งานจะล่าช้า ความสามารถในการรวมของ “แห” จะอ่อนลง และงานของสภาย่อมให้ผลจำกัด แต่เมื่อจัดตั้งสภาวอร์ดและมุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บุคคลและครอบครัว ผลลัพธ์ที่ได้จะน่าทึ่งมาก

ข้าพเจ้าคุ้นเคยกับวอร์ดที่ล้มลุกคลุกคลานกับสภาวอร์ดที่ไม่มีประสิทธิภาพ อธิการไม่รับคำแนะนำใน *คู่มือเล่ม 2* เพราะเขาสบายใจกับวิธีของเขาและชอบรูปแบบเดิมๆ หลังจากประธานสภาคที่รักเขาให้คำแนะนำและอบรมไปมากแล้ว อธิการก็ใจอ่อนกลับใจ และเริ่มจัดสภาวอร์ดตามที่แนะนำ เขาควรวีดิทัศน์การอบรมที่ LDS.org เขาอ่าน *คู่มือเล่ม 2* หมวด 4 และ 5 และเขาทำตามสิ่งที่เรียนรู้

สมาชิกสภาวอร์ดน้อยรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และวิญญาณของความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกันอยู่กับพวกเขา ขณะพวกเขามุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละบุคคลและครอบครัว ในการประชุมทุกครั้ง พวกเขาพูดอย่างละเอียดเกี่ยวกับผู้สนใจ ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ สมาชิกที่แข่งขันน้อย และสมาชิกที่ต้องการความช่วยเหลือ ใจพวกเขาเริ่มถูกดึงไปหาพี่น้องชายหญิงของพวกเขา และปาฏิหาริย์เริ่มเกิดขึ้น

อธิการรายงานวาทะจะทันทีหลังจากทำการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้กับสภาวอร์ด สมาชิกแข่งขันน้อยที่ไม่มีใครรู้จักมาก่อนเริ่มมาโบสถ์ สมาชิกเหล่านี้บอกว่าพวกเขา รู้สึกว่าต้องกลับมาโบสถ์ในทันทีทันใด พวกเขาบอกว่าพวกเขาได้รับการกระตุ้นเตือน

เข้าแถวรวมกลุ่ม

“ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของพระอาจารย์พระองค์ทรงเรียกชาวประมงที่กาลิลีให้ละทิ้งแหและตามพระองค์ไปโดยทรงประกาศว่า ‘เราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคน

ตั้งหาปลา’ ขอให้เราเข้าแถวรวมกลุ่มกับชาวประมงชายหญิงเหล่านั้นเพื่อให้ความช่วยเหลือใดก็ตามที่เราให้ได้”

ประธานโฮมัส เอส. มอนตัน, “ความรับผิดชอบของเราในการช่วยชีวิต,” *เสี้ยวสนา*, ต.ค. 2013, 4.

ชัดเจนให้พวกเขาสมาคมกับวิสุทธิชนอีกครั้ง พวกเขาเชื่อว่าสมาชิกจะรักพวกเขาและว่าพวกเขาจำเป็นต้องมีการสนับสนุนจากสมาชิก

อธิการบอกข้าพเจ้าว่าเขามั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรอให้เขาทำตามคำแนะนำที่เขาได้รับแล้วและจัดสภาวอร์ดตามที่แนะนำก่อนจะทรงใส่ความปรารถนาไว้ในใจและความคิดของสมาชิกแข่งขันน้อยเหล่านี้ให้กลับมาแข่งขันในศาสนจักร อธิการตระหนักว่าเขาต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ให้ความรักและบำรุงเลี้ยงสมาชิกเหล่านี้ก่อนพระวิญญาณจะทรงนำพวกเขากลับมา

คำพูดของเขาทำให้ผมนึกถึงประสบการณ์ของเปโตรชาวประมง “[พระเยซู] จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่งซึ่งเป็นเรือของซีโมน ทรงขอให้เขาถอยออกไปจากฝั่งน้อยหนึ่ง แล้วพระองค์ประทับลงสอนฝูงชนจากเรือลำนั้น

“เมื่อพระองค์ตรัสสอนเสร็จแล้ว จึงตรัสกับซีโมนว่า จงถอยออกไปที่น้ำลึกแล้วหย่อนอวนลงจับปลา

“ซีโมนทูลตอบว่า อาจารย์ เราทอดอวนมาตลอดทั้งคืนแล้วไม่ได้อะไรเลย แต่ข้าพเจ้าก็จะหย่อนอวนลงตามคำของท่าน

“เมื่อพวกเขาหย่อนอวนแล้วก็จับปลาได้จำนวนมาก” (ลูกา 5:3-6)

ขณะที่เราฟังและทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย—“ผู้หาคนตั้งหาปลา” จริงๆ—และเมื่อเราตรวจสอบและหนุนแหขณะรับใช้ ความสามารถของเราในการเร่งงานแห่งความรอดจะเพิ่มขึ้นอย่างมากและเราจะกลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระบิดาบนสวรรค์ในการรวบรวมลูกๆ ของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. ฮาโรลด์ บี. ลี ใน Conference Report, Oct. 1960, 15.
2. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงาน*

ศาสนจักร (2010), 3.1.

3. *คู่มือเล่ม 2*, 3.2; 1-5; 3.3.2-4.
4. *คู่มือเล่ม 2*, 4.4.

ลูกพีชของดิฉันระเบิด

ดิฉันคิดว่าดิฉันเป็นแม่ที่สมบูรณ์แบบ...
ดิฉันกระทั่งมีบุตร

สำหรับดิฉันแล้ว การเป็นพ่อแม่คือไฟ
ของคนถลุงแร่ ดูเหมือนความอ่อนแอของ
ดิฉันปรากฏเมื่อดิฉันเครียด นอนไม่พอ
กังวล หรืออารมณ์เสีย แน่แน่นอนว่าพรของ
การเป็นพ่อแม่ทดแทนช่วงเวลาเหล่านี้ แต่
ดิฉันพบว่าดิฉันมีอาการฉุนเฉียว นั่นเป็น
เรื่องน่าอายเกินกว่าจะยอมรับ แต่ดิฉัน
เคยตะโกนหรือปาข้าวของเพื่อดึงความ
สนใจของลูกๆ

ดิฉันตั้งใจหลายครั้งว่าจะไม่อารมณ์
เสีย แต่ก็ยังอารมณ์เสียเมื่อเครียด พระ-
บิดาบนสวรรค์ทรงรู้ว่าดิฉันต้องมีบาง
อย่างที่น่าตื่นเต้นเร้าใจช่วยดิฉัน

เย็นวันหนึ่งหลังจากบรรจूपิซของขวดมา
ทั้งวัน ดิฉันทำชุดสุดท้ายและตัดสินใจว่า
จะรีบสักหน่อย ดิฉันแน่ใจว่าจะตื่นทันเอา
ขวดออกจากหม้อไอน้ำ

แต่ตื่นไม่ทัน

ควินน์สามีกับดิฉันตกใจตื่นตอนได้ยิน
เสียงขวดระเบิด ดิฉันวิ่งเข้าไปในครัว เห็น
เศษแก้วกับลูกพีชเหนียวหนึบอยู่ทั่วห้อง
เห็นชัดว่าน้ำในหม้อไอน้ำระเหยหมดจน
เกิดความร้อนและแรงดันทำให้ฝาหม้อ
กระเด็น และลูกพีชหกขวดจากเจ็ดขวด
ระเบิด

“ฉันคิดว่าจะทำความสะอาดตอนเช้า”
ดิฉันพูด

ความคิดนั้นไม่ดีเลย

ตอนเช้าคราบพีชร้อนๆ ที่จับตัวเป็น
ก้อนแข็งติดเศษแก้วกระจายอยู่ทั่วห้อง
ครัวและห้องรับประทานอาหาร ดิฉันพบ

เศษแก้วกับพีชเหนียวๆ แม้แต่หลังเครื่อง
ใช้บนเคาน์เตอร์ และทุกซอกทุกมุม รวม
ทั้งหลังตู้เย็นด้วย

การทำความสะอาดใช้เวลาหลาย
ชั่วโมง ดิฉันต้องใช้ผ้าขนหนูเปียกน้ำซับ
เศษแก้วพวกนั้นแล้วพยายามเช็ดให้
สะอาดโดยไม่ให้เศษแก้วบาดตัวเอง

ขณะทำความสะอาด เสียงค้อนทุกระซิบ
บอกดิฉันว่า “มารีย์ เมื่อเจ้าระเบิดอารมณ์
เจ้าก็เหมือนขวดโหลพวกนี้ เจ้าจะแก้ไข

สถานการณ์ไม่ได้ง่ายๆ เจ้าไม่เห็นหรือ
ว่าความโกรธทำร้ายลูกของเจ้าหรือคนอื่น
ตรงไหนและอย่างไร เหมือนเศษแก้วพวก
นี้ ความเจ็บปวดจับตัวอย่างรวดเร็วและ
เจ็บปวด”

จู่ๆ การทำความสะอาดก็ทำให้บทเรียน
ใหม่ บทเรียนนั้นทรงพลังยิ่ง เหมือนความ
โกรธของดิฉันคือไม่มีวิธีทำความสะอาด
แบบรวดเร็วทันใจ หลายสัปดาห์ต่อมา
ดิฉันยังคงหาพีชที่จับตัวเป็นก้อนแข็งติด

ดิฉันวิ่งเข้าไปในครัว เห็นเศษแก้ว
กับลูกพีชเหนียวหนึบอยู่ทั่วห้อง

ภาพประกอบโดย แมกดีย์ เฮช. คลาร์ก

เราทำถูกหรือเปล่า

กับเศษแก้ว

ดิฉันสวดอ้อนวอนว่าสักวันหนึ่งความอดทนของดิฉันจะกลายเป็นพลังมากเท่ากับความรักและความอ่อนแอ ขณะเดียวกันดิฉันรู้สึกสำนึกคุณที่การซดใช้ของพระเจ้ากำลังช่วยให้ดิฉันควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้นทั้งนี้เพื่อดิฉันจะป้องกันไม่ให้นกที่ดิฉันรักเจ็บปวดจากความโกรธที่ระเบิดออกมาอีก ■
มารีย์ บีซิงเกอร์ ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ผมเป็นนักหนังสือพิมพ์มีชื่อเสียงที่เคยเขียนบทความให้นิตยสารและหนังสือพิมพ์ดีๆ บางฉบับในเมืองลิม่า เปรู แต่วิถีชีวิตของผม—ห่างจากพระผู้เป็นเจ้า—กำลังทรมาณผมมากขึ้นทุกวัน เพราะเหตุนี้ผมจึงยอมรับงานเป็นเจ้าหน้าที่พิสูจน์อักษรให้นิตยสารฉบับหนึ่งในเขตเวเนซุเอลาห่างจากบ้านของผม ผมกำลังหาทางเอาตัวเองออกจากแวดวงมิตรสหายในปัจจุบัน ในเวเนซุเอลา ผมรู้สึกในใจว่าชีวิตผมจะเปลี่ยน

ผมไปโบสถ์กับมารีอา คริสตินาแฟนสาวบ้างบางครั้งเมื่อผู้สอนศาสนาที่ดีและไม่ลดละสองคนโน้มน้าวผมให้สวดอ้อนวอนทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่า ศาสนจักรแท้จริงหรือไม่ ผมทำตาม และสิ่งที่ประสบไม่อาจพรรณนาได้ ผมไม่เคยรู้สึกถึงพระวิญญูณแรงกล้ามากเท่าวันที่ลิ้มไม่ลงวันนั้น

หลังจากแต่งงานและรับบัพติศมาได้ไม่นาน มารีอา คริสตินากับผมไปเช่าห้องเล็กๆ และไม่สะดวกสบายในเวเนซุเอลา เพราะผมทำงานขยันขันแข็ง ผมจึงได้เลื่อนตำแหน่งจากเจ้าหน้าที่พิสูจน์อักษรเป็นบรรณาธิการให้กับนิตยสารและหนังสือพิมพ์ของบริษัทนั้น ผมไม่เคยเป็นบรรณาธิการมาก่อน และผมมีความสุขกับตำแหน่งนี้ แต่กระนั้น สถานการณ์เริ่มเปลี่ยนเมื่อสิ่งพิมพ์ของเราเริ่มลดมาตรฐานโดยจัดพิมพ์เรื่องที่น่าสงสัยทางศีลธรรม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ตามคำสั่งของผู้อำนวยการขัดกับหลักธรรมและคุณค่าของศาสนจักร

ผมอยากเป็นบรรณาธิการมาตลอด แต่สถานการณ์ทำให้ผมไม่สบายใจ อธิการของเราแนะนำว่าถ้าเราทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์พอพระทัย พระองค์จะประทานพรเรา หลังจากผมกับภรรยาทบทวนและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ เราตัดสินใจถึงการกระตุ้นเตือนให้ผมลาออกจากงาน

สองสามวันต่อมาผมเริ่มรู้สึกเครียดและสงสัยว่าผมทำถูกหรือเปล่า หลังจากลาออก ผมส่งเรซูเม่ไปให้หลายบริษัทแต่ไม่มีใครตอบกลับมา มารีอา คริสตินาแนะนำให้เราสวดอ้อนวอนอีกครั้ง และเราทำ เราสวดอ้อนวอนขอให้ทุกอย่างออกมาดีและเราจะไม่สูญเสียศรัทธาถึงแม้ไบแจ็งหนี่จะพอกพูน

ไม่กี่ชั่วโมงต่อมาภรรยาผมกระตุ้นผมให้โทรศัพท์ไปหาบริษัทหนึ่ง ผมไม่เชื่อเท่าใดนักแต่ก็โทร ผมประหลาดใจเมื่อพนักงานที่นั่นบอกว่าเขากำลังจะโทรหาผมอยู่พอดี เขาอยากรู้ว่าผมจะเริ่มงานวันพรุ่งนี้ได้ไหม!

เราร้องไห้ด้วยความยินดี พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา

เราต้องจากวอร์ดของเราและเพื่อนที่ดีหลายคนไปรับงานใหม่ของผม แต่เราจากไปด้วยประจักษ์พยานเข้มแข็งมากกว่าเดิม เวลานี้ผมได้งานที่มีเกียรติและรายได้ดี และเรามีที่อยู่ที่สวยงาม เห็นสิ่งอื่นใด เราได้รับพรด้วยความแน่ใจว่าเมื่อเราทำสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย เราได้รับพรจากพระองค์ ■

คาร์ลอส ฮาเวียร์ ลีอง อูการ์เต, ลิม่า, เปรู

ฉันรักคุณ

เมื่อใกล้จะจบการประชุมไซนของคณะเผยแผ่ ดิฉันยืนอยู่ข้างนอกพลางสงสัยว่า “ดิฉันกำลังทำอะไรในประเทศต่างบ้านต่างเมืองนี้ ดิฉันจะทำทั้งหมดที่คาดหวังจากดิฉันอย่างไร”

ดิฉันอยู่ในเมืองซีซีลี อิตาลีได้อาทิตย์เศษ แต่ก็รู้สึกท้อเสียแล้ว เวลาในศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาดูเหมือนจะเป็นความฝันอันแสนวิเศษ แต่เพราะว่าดิฉันไม่เก่งพอ ตอนนี้ดิฉันจึงรู้สึกประหนึ่งอยู่ในฝันร้าย

“พระบิดาที่เคารพรัก” ดิฉันสวดอ้อนวอน “ข้าพระองค์ต้องการเป็นผู้สอนศาสนาที่ยอดเยี่ยม ตอนนี้ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ ข้าพระองค์รู้ดีว่าข้าพระองค์ไม่มีพรสวรรค์ทักษะ หรือสติปัญญาจะทำสิ่งที่พระองค์

ทรงส่งข้าพระองค์มาทำให้สำเร็จ ข้าพระองค์คิดว่ารู้ภาษานี้ แต่ทุกคนพูดเร็วมาก และคำที่ข้าพระองค์พยายามเอาก็ติดอยู่ที่ลิ้น ข้าพระองค์คิดว่าคุณไม่ชอบข้าพระองค์ ประธานคณะเผยแผ่แทบจะพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลยข้าพระองค์ไม่มีใครคุยด้วย โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด”

ดิฉันรู้ว่าต้องกลับเข้าข้างใน แต่อ้อยอิงอยู่บนถนนอีกสองสามนาที จู่ๆ ดิฉันก็รู้สึกว่ามีความกระตือรือร้นกันหนาวด้านหลังดิฉันสามครั้ง ดิฉันหันกลับไปเห็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ น่ารักและคุกเข่าข้างเธอ ซ้ำๆ บนถนนที่ปูด้วยก้อนกรวด เธอเอาแขนโอบรอบคอดิฉันและกระซิบใส่หูดิฉันว่า “*Ti voglio bene.*”

“หนูพูดอะไรจะ” ดิฉันตอบเป็นภาษา

อังกฤษต่างๆ ที่รู้อยู่เต็มอกว่าเธอไม่เข้าใจ

เธอจึงมองป้ายชื่อของดิฉัน “*Sorella Domenici*” เธออ่าน “*ti voglio bene.*”

ดิฉันรู้ความหมายของวลีนั้น นั่นเป็นวลีแรกที่เรารู้ตอนเป็นผู้สอนศาสนา เป็นวลีที่พูดกับจิตวิญญาณได้โดยตรง วลีนั้นหมายถึง “ฉันรักคุณ”

คำพูดดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดีดิฉันต้องการได้ยินในขณะนั้น พระผู้ช่วยให้รอดทรงส่งผู้ส่งสารพิเศษมาพูดคำนั้นกับดิฉัน ดิฉันเดินนำเด็กผู้หญิงเข้าไปในอาคาร

“เธอต้องเป็นลูกของสมาชิกคนหนึ่งแน่เลย” ดิฉันคิด ดิฉันเดินผ่านกลุ่มผู้สอนศาสนาโดยหวังว่าคุณแม่ของเธอจะเห็นดิฉัน

เมื่อดิฉันพบคุณ ดิฉันถามว่า “คุณเคยเห็นเด็กผู้หญิงคนนี้อีกก่อนหรือเปล่า”

“เด็กผู้หญิงคนไหนหรือ” เธอตอบด้วยสีหน้างงง

ดิฉันก้มมองข้างตัว เด็กผู้หญิงคนนั้นไม่อยู่แล้ว

ดิฉันยืนอยู่ตรงประตูอาคารที่เปิดอยู่และมองปราดไปมาตามถนนที่ร้างผู้คน ขณะไต่รถอง เสียงกระซิบที่ดิฉันไม่เพียงได้ยินเท่านั้นแต่รู้สึกดังทะลุจิตวิญญาณ ดิฉันคิดว่า “*Sorella Domenici, ti voglio bene.*”

ดิฉันไม่รู้ว่าเด็กผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร แต่รู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงรักดิฉัน ■

นาตาลี ที. ฟริสทาร์พ, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันหันกลับไปเห็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ น่ารักและคุกเข่าข้างเธอซ้ำๆ บนถนนที่ปูด้วยก้อนกรวด

ป้ายวันถัดมาดิฉันรู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้นำอาหารเย็นที่ทำไปให้ซิสเตอร์มอร์แกนกับสามีห้องในวันครบรอบแต่งงานของพวกเขา

อาหารของดิฉันธรรมดาตามากเลยหรือ

6 ้ออายุมากกว่าดิฉันยี่สิบถึงสามสิบปี ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงเรียนรู้จากเธอและชีวิตเธอมากเท่าๆ กับจากชาวเยโฮยิมสอนของดิฉัน

ดิฉันไปเยี่ยมสอนเพื่อนและเพื่อนบ้านคนหนึ่งชื่อซิสเตอร์มอร์แกนมาสองสามปีแล้ว

ช่วงที่ดิฉันเป็นผู้เยี่ยมสอนของซิสเตอร์มอร์แกน เธอได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็ง ดิฉันอัศจรรย์ใจที่เธอทนรับการบำบัดรักษาอย่างกล้าหาญและเธอมีรอยยิ้มบนใบหน้าแทบจะตลอดเวลา

ระหว่างไปเยี่ยมครั้งหนึ่ง เธอบอกว่าวันพรุ่งนี้เป็นวันครบรอบแต่งงานของเธอ ไม่นานการสนทนาของเราก็เปลี่ยนเป็นเรื่องอื่น และการเยี่ยมของเราสิ้นสุด

ป้ายวันถัดมาดิฉันรู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้นำอาหารเย็นที่ทำไปให้ซิสเตอร์มอร์แกนกับสามีห้องในวันครบรอบแต่งงานของพวกเขา ตอนแรกดิฉันไม่สนใจการกระตุ้นเตือนนั้นเพราะดิฉันทำอาหารพืชนๆ เหมือนที่เคยทำทุกวัน แน่แน่นอนว่าอาหารธรรมดาๆ อย่างนั้นคง

จะไม่เหมาะกับโอกาสพิเศษดังกล่าว

แต่การกระตุ้นเตือนไม่ยอมจากไป ดิฉันโทรหาสามีที่ทำงานโดยหวังว่าเขาจะเห็นด้วยว่าความคิดนั้นไม่เข้าท่า แต่

เขากลับกระตุ้นดิฉันให้โทรหาซิสเตอร์มอร์แกนและบอกเธอว่าจะนำอาหารไปให้

ความอึดอัดใจกับอาหารธรรมดาๆ ของดิฉันและสิ่งที่ดิฉันคิดไปเองทำให้ดิฉันไม่โทรหาเพื่อน แต่ดิฉันไม่อาจสลัดความรู้สึกนั้นออกไปได้ว่าควรแบ่งอาหารให้เธอ

ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงวางอาหารไว้บนจานเสิร์ฟและเดินข้ามถนนไปอย่างประหม่า ขณะเดินเข้าไปในสนามหน้าบ้านของพวกเขา ดิฉันเห็นบราเดอร์และซิสเตอร์มอร์แกนกำลังจะขึ้นรถ ดิฉันแจ้งว่าดิฉันนำอาหารสำหรับวันครบรอบแต่งงานมาให้และหวังว่าพวกเขาจะไม่รังเกียจ

รอยยิ้มปรากฏทั่วใบหน้าของซิสเตอร์มอร์แกน เธออธิบายว่าเธอกับสามีตัดสินใจว่าจะไปฉลองวันครบรอบแต่งงานที่ร้านอาหารจานด่วนแถวบ้านเพราะการบำบัดมะเร็งทำให้เธอเหนื่อยเกินกว่าจะทำอาหารหรือไปที่ไกลๆ ได้ เธอดูโล่งอกที่

สามารถอยู่รับประทานอาหารที่บ้านได้ ความรู้สึกโล่งอกและความสุขเข้าใจจิตใจดิฉันขณะพวกเขาอมรับอาหารธรรมดาๆ ของดิฉัน

ไม่ถึงสองเดือนให้หลัง พอซิสเตอร์มอร์แกนสิ้นสุดการบำบัดมะเร็ง สามีที่รักของเธอก็เสียชีวิตจากการป่วยกระทันหัน วันครบรอบแต่งงานของพวกเขาเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนถือเป็นวันครบรอบครั้งสุดท้าย

ดิฉันเรียนรู้มากมายในฤดูร้อนปีนั้นเกี่ยวกับการทำตามสุทธเสียงสงบแผ่วเบาของพระวิญญาณในการรับใช้ผู้อื่น การขอให้รับใช้—หรือกระตุ้นเตือน—ให้เราทำอาจไม่สบาย ไม่สะดวก หรือธรรมดามากในสายตาเรา แต่อาจจะเป็นสิ่งที่ผู้อื่นต้องการ ประสบการณ์นี้ทำให้ดิฉันกล้ารับใช้ทุกอย่างที่พระเจ้าทรงต้องการ และเพิ่มพูนศรัทธาของดิฉันในการทำ “หน้าที่ของเทพทั้งหลาย” (“ตั้งที่ห้องในไซอัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 156) ■

เจนนิเฟอร์ คลิงกอนสมิธ, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

วางใจใน คำรับรอง ของพระเจ้า

เราอาจไม่ได้รับการ
ปลดปล่อยจากการทดลอง
ของเราเสมอไป แต่ขณะ
ที่เราแสวงหาคำรับรอง
ของพระเจ้า เราจะรู้ได้ว่า
ทุกอย่างดีแม้ในช่วง
การทดลอง

โดย มินดี แอนน์ เลวิทท์
นิตยสารศาสนจักร

ดิฉันนั่งอยู่ในห้องซีเลสเชียลของ
พระวิหาร ตรีกตรองทิศทางที่ชีวิต
ดิฉันเดินอยู่—แน่นอนว่าออกนอก
เส้นทางที่ดิฉันวางแผนไว้ เช่นเดียวกับ
หนุ่มสาวอีกหลายคน ความวิตกกังวล
ผูกขาดความคิดดิฉัน ดิฉันคิดว่าจะสร้าง
สมดุลระหว่างผลการเรียนดีกับชีวิตทาง
สังคมได้อย่างไร ดิฉันควรออกจากงาน

ใหม่ ควรจะหางานเพิ่มหรือไม่ ดิฉันจะเก็บ
เงินทิ้งที่ไม่มีเงินได้อย่างไร ทำไมดิฉันยังไม่
ไม่แต่งงาน รายการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่าง
น่าเจ็บปวด ดิฉันไปพระวิหารเพื่อแสวงหา
การปลอบโยน สวดอ้อนวอนขอการรับรอง
ว่าชีวิตดิฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระบิดา
บนสวรรค์ “ทุกอย่างจะราบรื่นในชีวิตดิฉัน
ใหม่” ดิฉันถาม คำตอบเข้ามาในความ
คิดดิฉันอย่างรวดเร็วและแน่นอน คือ
“ทุกอย่าง จะ ดี”

ในวินาทีนั้น ดิฉันเข้าใจว่าถึงแม้ชีวิต
ดิฉันจะไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ แต่ก็
ยังไปตามแผน *ของพระองค์* และพระองค์
ทรงควบคุม การรับรองอันแสนหวานที่
ว่าพระองค์ทรงรู้จักและกำลังดูแลดิฉัน
แม้พระองค์ไม่ทรงนำการทดลองออกไป
ทุกครั้ง ช่วยให้ดิฉันอดทนต่อความยาก
ลำบากมากมาย เมื่อเราเข้าใจ แสวงหา
และรอคำรับรองเหล่านี้ เราจะรู้ได้ว่า
พระเจ้าทรงสนับสนุนเราตลอดช่วงที่
ภาระวางบนเรา

คำรับรองเรื่องการปลดปล่อย

เห็นได้ชัดว่าการปลดปล่อยจากการ
ทดลองของเราทันทีมักไม่ใช่คำตอบของ

พระเจ้าสำหรับคำวิงวอนของเราเสมอ
ไป แต่พระองค์จะประทานพรเราให้มี
ช่วงเวลาอันล้ำค่าของคำรับรองผ่านการ
เปิดเผยส่วนตัว—คำรับรองว่าพระองค์
ทรงกำลังนำทางชีวิตเราและจะทรงปลด
ปล่อยเราจากการทดลองของเรา คำรับ
รองเหล่านี้อาจไม่ปลดปล่อยเราจากการ
ทดลองแต่อาจจะให้ความเข้มแข็งที่เรา
ต้องใช้ปลดปล่อยตัวเราเอง ถึงแม้การ
ปลดปล่อยนั้นเป็นเพียงการปลอบโยนของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตาม ดิฉันสังเกต
เห็นตัวอย่างมากมายจากพระคัมภีร์ที่บ่อย
ครั้งพระเจ้าทรงส่งคำรับรองมาก่อนการ
ปลดปล่อย

ขณะที่สี่ลามันน่านีกรบหนุ่ม 2,060 คน
กับกองทัพชาวนีไฟอี่หลายกองทัพ พวกเขา
สัมผัสถึงคำรับรองของพระเจ้า หลังจาก
จากรอเสบียงและกำลังเสริมหลายเดือน
พวกเขาจะอดตายอยู่แล้วเมื่ออาหาร
มาถึงพร้อมคนกลุ่มเล็ก โดยเกรงว่าจำนวน
ที่เพิ่มมาน้อยมากจะไม่พอ พวกเขาจึงหัน
ไปพึ่งพระเจ้าและ “ผู้มหัศจรรย์วิญญาณ
[ของพวกเขา] ในการสวดอ้อนวอนพระ-
ผู้เป็นเจ้าของ, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้ [พวก

เขา] เข้มแข็งขึ้นและทรงปลดปล่อย [พวก เขา]” หลังจากสวดอ้อนวอน ฮีลามันเล่า ว่า “พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา เยือนเราพร้อมด้วยการรับรองว่าพระองค์ จะทรงปลดปล่อยเรา; แท้จริงแล้ว, ถึง ขนาดที่พระองค์รับสั่งให้บังเกิดความสงบ แก่จิตวิญญาณเรา, และประทานศรัทธา อันแน่วแน่ให้เรา, และทรงให้เรามีความ หวังว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา.”

(แอลมา 58:10–11) คำรับรองเหล่านี้ทำให้ฮีลามันกับนักรบของเขามีพลังอดทนไม่ ย่อท้อและดีศัตรูแตกพ่าย

โจเซฟ สมิธได้รับคำรับรองของพระเจ้า เช่นกันขณะถูกจองจำในคุกลิเบอร์ตี เมื่อ เขาสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้า พระเจ้ารับสั่งกับเขาว่า

“ลูกเอ๋ย, สันติสุขของเรามีแก่จิตวิญญาณ เจ้า; ความยากลำบากของเจ้าและความ ทุกข์ของเจ้าจะอยู่เพียงชั่วครู่;

“และจากนั้น, หากเจ้าอดทนมั่นด้วยดี, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกเจ้าให้สูงส่งสู่เบื้อง บน; เจ้าจะมีชัยเหนือศัตรูทั้งปวงของเจ้า” (คพ. 121:7–8)

คำรับรองนี้ให้ความกล้าหาญและความ ทนอดทนแก่โจเซฟเพื่อฟันฝ่าความยากลำบาก ที่จวนจะเอาชนะท่าน

ในตัวอย่างเหล่านี้และอีกหลายตัวอย่าง (ยกตัวอย่างใน โมไซยาห์ 24:8-16) เรา จะเห็นว่าพระเจ้าไม่เพียงปลดปล่อยคน ชื่อสัตย์จากการทดลองทันทีเท่านั้น แต่ เสด็จเยือนพวกเขาด้วย *คำรับรอง* ว่า พระองค์ *จะทรง* ปลดปล่อยพวกเขาใน เวลาของพระองค์ ดิฉันขออิมคำพูดของ เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งไควรัม อัครสาวกสิบสองที่ว่า คำรับรองเหล่านี้ เปรียบเสมือน “แสงแดดทางวิญญาณ จำนวนมาก” ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงวาง ไว้ในเส้นทางของเรา “เพื่อทำให้เส้นทาง

คำรับรองใน เรื่องเตซา- นูภาพของ พระองค์

“เราล้วนต้องพบเจอ

ความยากลำบาก... นั่นจะทำให้เรา สบายใจเมื่อเราต้องรอดด้วยความ กังวลใจเพื่อรับการบรรเทาทุกข์ที่ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้ว่า พระองค์ทรงรู้จากประสบการณ์ว่า จะทรงเยียวยาและช่วยเราอย่างไร พระคัมภีร์มอรมอนให้คำรับรอง แน่ชัดเรื่องเตซานูภาพในการ ปลอบโยนของพระองค์ และศรัทธา ในเตซานูภาพนั้นจะให้ความอดทน แก่เราเมื่อเราสวดอ้อนวอน ลงมือ ทำ และรอความช่วยเหลือ”

ดู *ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่ หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ความลำบาก,” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2009, 28–29.*

[ของเรา] สว่าง”¹ บางครั้งคำรับรองนั้น คือทั้งหมดที่เราต้องการเพื่อมุ่งมั่นฟันฝ่า การทดลอง โดยรู้ว่าจะมีการปลดปล่อย ในที่สุด

แสวงหาคำรับรอง

ชีวิตยากลำบาก มีหลายครั้งเมื่อเรา สงสัย เมื่อเราขาดความเชื่อมั่นในตัวเรา เองและในความสามารถของเราที่จะ เอาชนะอุปสรรค และเมื่อเราสิ้นหวัง บ่อย ครั้งจะรู้สึกเหมือนการทดลองของเราไม่มี วันสิ้นสุด และถึงแม้คำรับรองบางอย่าง มาโดยที่เราไม่ได้พยายามในส่วนของเรา แต่ส่วนใหญ่แล้วเราต้องค้นหาคำรับรอง เหล่านั้นที่บอกเราว่าจะลดการทดลอง ของเรา

คำรับรองของพระเจ้ามักจะมาผ่าน

เสียงผู้รับใช้ของพระองค์ อาทิ ผู้นำในท้องที่ ครุสถสถาบัน ครุโรงเรียนวันอาทิตย์โดยเฉพาะ อย่างยิ่งศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก ของพระองค์ แครอล เอฟ. แมคคอกกี ที่ ปรีक्षाที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิง สามัญ เตือนเราว่า “ในถ้อยคำของพวก ท่านเราได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าและ เราารู้สึกถึงความรักของพระผู้ช่วยให้รอด”²

คำรับรองเหล่านี้ผ่านมาจากสุรเสียง ของพระวิญญาณเช่นกันขณะที่เราสื่อสาร อย่างจริงใจกับพระบิดาบนสวรรค์ผ่าน การสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้า ขณะที่เราอ่านและไตร่ตรองพระคัมภีร์ ขณะที่เราเข้าพระวิหาร ขณะที่เข้าร่วม การประชุมของศาสนจักร ขณะที่เรารับใช้ ผู้อื่นและพยายามทำสิ่งถูกต้อง สรุปลือ คำรับรองของพระเจ้ามาเมื่อเรา “ค้นหา พระองค์ด้วยสุดจิต [ของเรา] และสุดใจ [ของเรา]” (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:29) และ เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

ฮีลามันกับกองทัพบของเขาได้รับคำ รับรองหลังจากสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจ หลายครั้ง โจเซฟได้รับคำรับรองหลัง จากสวดอ้อนวอนและไตร่ตรอง ในทั้งสอง สถานการณ์ พระเจ้าทรงทดสอบ ความอดทนและศรัทธาของพวกเขา ก่อนให้คำรับรอง—สิ่งที่เตือนใจเราได้ อย่างดีว่าในช่วงการทดลองเราควรยึด มั่นศรัทธาของเราและฝึกความอดทน

รอคอยคำรับรอง

เช่นเดียวกับการทดสอบความอด- ทนอื่นๆ คำรับรองของพระเจ้าอาจไม่ มาในแบบหรือเวลาที่เราคาดหวัง เรา อาจต้องสวดอ้อนวอนขอให้ “ตาไว้ดู” (เอเสเคียล 12:2) พระหัตถ์ของพระเจ้า และคำรับรองของพระองค์ในชีวิตรเรา เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งไควรัม- อัครสาวกสิบสองพูดว่าพระเมตตาอัน

ละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีคำรับรองเหล่านี้ อยู่ในนั้นได้อย่างไรและกล่าวว่าพระเมตตาดังกล่าว่า “มิได้เกิดขึ้นตามใจชอบหรือโดยบังเอิญ ความซื่อสัตย์และการเชื่อฟังเปิดทางให้เราได้รับของประทานล้ำค่าๆ เหล่านี้และบ่อยครั้งจึงหวนเวลาของพระเจ้าช่วยให้เราตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้”³

บ่อยครั้งที่การรอคอยการปลดปล่อยหรือคำรับรองในเรื่องของการปลดปล่อยต้องใช้ความอดทนมากกว่าที่เราคิดว่าเรามี เราอาจต้องเผชิญการทดลองแสนสาหัสก่อนได้รับคำรับรองทุกประเภทตามที่เอลเดอร์สก็อตต์อธิบาย “แสงแดดทางวิญญาณมากมาย” ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เรา “มักเกิดขึ้นหลังจากการทดลองหนักหน่วงที่สุด อันเป็นหลักฐานยืนยันพระเมตตาและความรักของพระบิดาผู้ทรงรู้แจ้งในสรรพสิ่ง แสงแดดทางวิญญาณชี้ทางสู่ความสุขมากขึ้น ความเข้าใจมากขึ้น และเพิ่มพลังความตั้งใจ [ของเรา] ที่จะยอมรับและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระองค์”⁴ เมื่อเรายังคงซื่อสัตย์และเชื่อฟังตลอดการทดลองของ

เรา คำสัญญาของพระเจ้าจะมาช่วยเราให้ซื่อสัตย์และเชื่อฟังต่อไป

คำรับรองสำคัญที่สุดของเรา

สุดท้ายแล้ว ไม่ว่าเราจะได้รับคำรับรองกี่ครั้งว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักเราและสถานการณ์ของเรา นั้นไม่มากพอจะช่วยเราให้อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ถ้าเราไม่มีศรัทธาและความหวังในพระเยซูคริสต์ โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์ เรามีความหวังได้แน่นอนว่าสักวันหนึ่งเราจะได้รับการปลดปล่อยจากการทดลองทั้งหมดของเรา เราจะรู้ได้เช่นกันว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ที่นั่นเพื่อเห็นใจเราอย่างเต็มที่ เพราะพระองค์ “เสด็จลงมาต่ำกว่าสิ่งทั้งปวง, ในการนั้นพระองค์ทรงเข้าพระทัยสิ่งทั้งปวง” (คพ. 88:6) พระองค์เข้าพระทัยการทดลองและความเศร้าโศกของเราเพราะพระองค์ทรง “ทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง ... เพื่อพระองค์จะทรงรู้ ... ว่า จะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์สภาพของพวกเขาได้อย่างไร” (แอลมา 7:11-12)

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “คำรับรองสำคัญที่สุดในแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือจะมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระผู้ไถ่ ผู้จะทรงยกเราขึ้นอย่างมีชัยเหนือการทดสอบและการทดลองเหล่านั้น ... การสำนึกในความรักแห่งสวรรค์นี้เท่านั้นที่จะทำให้ความทุกข์ที่เรามีน้อยกว่าพระองค์ เป็นสิ่งที่ทนรับได้ จากนั้นจึงเข้าใจได้

“แสงแดดทางวิญญาณมากมาย... มักเกิดขึ้นหลังจากการทดลองหนักหน่วงที่สุด อันเป็นหลักฐานยืนยันพระเมตตาและความรักของพระบิดาผู้ทรงรู้แจ้งในสรรพสิ่ง แสงแดดทางวิญญาณชี้ทางสู่ความสุขมากขึ้น”

และในที่สุดจึงเป็นการไถ่”⁵ การเรียนรู้จากพระองค์และการชดใช้ของพระองค์เป็นการรับรองในตัวมันเองและจากตัวมันเอง

ทุกอย่างดี

เมื่อเราเข้าใจ แสงสว่าง และรอคอยคำรับรองจากพระเจ้า คำรับรองเหล่านั้นจะมาแน่นอน เราควรจดจำช่วงเวลาอันประมาณค่ามิได้เหล่านั้น จดไว้ และนึกถึงบ่อยๆ สำคัญที่สุดคือเราต้องวางใจในคำรับรองเหล่านั้นและเชื่อ เชกเช่นฮีลามันกับผู้คนของเขาและศาสดาพยากรณ์โจเซฟ เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำให้คำสัญญาที่ทำไว้กับเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผล พระองค์ทรงเตือนเราให้นึกถึงสัญญาเหล่านั้นผ่านคำรับรองของพระองค์ และถึงแม้จะไม่ทำให้การทดลองของเราหายไป แต่เราจะรู้ได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่นกับเราเพื่อช่วยเหลือและค้ำจุนเราให้ผ่านทุกเรื่อง

หลังจากประสบการณ์ของดิฉันในพระวิหารวันนั้น การทดลองของดิฉันไม่น้อย ดิฉันไม่ได้มีผลการเรียนดีเยี่ยมหรือมีเงินมากขึ้นหรือมีเดทบ่อยๆ ทันที แต่สิ่งที่ดิฉันมีคือคำรับรองว่าแม้จะมีการทดลอง แต่ดิฉันจะไม่เป็นไรเพราะพระเจ้ายังคงตั้งพระทัยรักษาสัญญาของพระองค์ว่า จะทรงปลดปล่อยดิฉัน ด้วยคำรับรองนั้น ดิฉันรู้ว่าทุกอย่าง จะ ดี ■

อ้างอิง

1. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “จงวางใจในพระเจ้า,” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1996, 17.
2. แครอล เอฟ. แมคคองกี, “จงดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2014, 77.
3. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2005, 124.
4. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “จงวางใจในพระเจ้า,” 17.
5. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เหมือนภาษาสะแตก,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2013, 40.

โดย สีนาชิน-เหยา โจ

ดิฉันออกจากบ้านในหนานซี ได้วัน
มารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา
ทางภาคเหนือของแคลิฟอร์เนียใน
ปี 2005 เขตที่ดิฉันกับคู่ได้รับมอบหมาย
เล็กพอให้เราเคาะประตูบ้านบนถนนทุก
สายในย่านสำคัญของเมืองภายในสี่เดือน
ครึ่ง งานเผยแผ่ศาสนาทำได้ยากและ
ผู้คนมักตะโกนตำราเรา เรามีผู้สนใจไม่กี่คน
สำหรับดิฉันดูเหมือนงานไม่ก้าวหน้า หลัง
จากอยู่ที่นั่นประมาณสี่เดือนดิฉันก็พร้อม
จะไปจากเมืองนั้น ดิฉันมั่นใจว่าจะได้ย้าย

คืนวันอาทิตย์ดิฉันรออยู่ข้างโทรศัพท์
จนกระทั่งหัวหน้าโซนโทรมา เมื่อเขา
รายงานว่ดิฉันได้รับมอบหมายให้อยู่เขต
เดิมอีกหกอาทิตย์ ดิฉันแทบไม่เชื่อหู ดิฉัน
คิดว่าจะต้องเกิดความผิดพลาดแน่!

สัปดาห์ต่อมาเป็นหายนะโดยแท้
สำหรับดิฉันและอาจจะสำหรับคู่และคน
ที่อยู่ภายใต้การดูแลของเราด้วย ดิฉันไม่
เชื่อว่านี่เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง แต่
ดิฉันยังคงยิ้มกว้างเมื่อเราเห็นหรือพูดคุย
กับคนอื่นๆ แต่ลึกๆ ในใจแล้วดิฉันไม่มี
ความสุข ในความจองหองของดิฉัน ดิฉัน
พร่ำบอกตนเองว่าดิฉันไม่ได้อยู่ในที่ที่
ควรจะอยู่ ดิฉันยังคงหวังว่าประธานคณะ
เผยแผ่จะโทรมาบอกว่าดิฉันจะย้ายไป
เขตอื่น

ใบ มีการย้าย

**ประธาน
คณะเผยแผ่ของดิฉัน
ต้องทำผิดพลาดแน่นอน—
ดิฉันจะได้เรียนรู้อะไร
จากการอยู่เขตนี้นานขึ้น**

**ความมั่นใจเช่นนั้นจะเกิดขึ้นได้
อย่างไร**

เช้าวันอาทิตย์ถัดมาขณะดิฉันกำลังเตรียมไปโบสถ์อย่างเสียไม่ได้ เสียงโทรศัพท์ก็ดัง ประธานคณะเผยแผ่นั้นเอง เขาตกทายดิฉันด้วยเสียงที่จริงจังและอ่อนโยนตามปกติจากนั้นก็พูดว่า “ซิสเตอร์โจ เมื่อวานตอนรับประทานอาหารกลางวันผมนึกถึงคุณและผมรู้ว่าผมต้องโทรมาบอกให้คุณรู้ว่าคุณอยู่ในที่ที่ถูกต้อง คุณอยู่ในที่ที่ควรจะอยู่” ดิฉันเริ่มร้องไห้เมื่อได้ยินคำพูดของเขา

ดิฉันขอบคุณเขาและวางโทรศัพท์ ขณะดิฉันเริ่มร้องไห้ ความรู้สึกชัดเจนมาก มาสู่ใจดิฉันอย่างแรงกล้าว่า มีงานมอบหมายที่ยังทำไม่เสร็จรอดิฉันในเขตของเรา ดิฉันรู้เช่นกันว่าพระบิดาบนสวรรค์ ทรงรู้ความนึกคิดและความข้องใจของดิฉัน พระองค์เข้าพระทัยความอ่อนแอของดิฉันและทรงส่งผู้รับใช้ของพระองค์มายืนยันกับดิฉันอีกครั้ง

หลังจากโทรศัพท์คราวนั้น ดิฉันเริ่มตั้งสติ ดิฉันสวดอ้อนวอนขอพลังทุกวัน โดยทูลขอให้เห็นชัดเจนมากขึ้นว่าจะทำสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังให้ทำได้ อย่างไรตลอดห้าสัปดาห์ติดต่อกันดิฉันกับคู่เห็นปาฏิหาริย์มากมายขณะที่เราใช้ศรัทธามากพอจะทำงานหนัก ผู้สนใจที่ถูกเตรียมไว้แล้วคนหนึ่งย้ายเข้ามาในเขตของเราและรับบัพติศมาก่อนดิฉันย้าย

เราได้รับเชิญให้ไปบ้านของคนที่ตอนแรกไม่ต้อนรับเรา เราพบคนใหม่ๆ หลายคนที่กำลังประสบปัญหาและมีโอกาสแบ่งปันถ้อยคำปลอบโยนจากพระผู้เป็นเจ้ากับพวกเขา ถึงแม้บางคนไม่เลือกรับบัพติศมาตอนนั้น แต่ดิฉันไม่เคยลืมสีหน้าส่องสว่างของพวกเขาหรือวิธีที่พระวิญญาณและความรักของพระผู้เป็นเจ้าสัมผัสใจพวกเขา—และใจดิฉัน

สิ่งที่ดิฉันเรียนรู้

ดิฉันเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงรู้จักเราทุกคนจริงๆ พระองค์ไม่ทรงส่งผู้สอนศาสนาไปที่ใดโดยไม่มีเหตุผล ดิฉันเรียนรู้ว่าเมื่อเราได้รับมอบหมายให้ไปเขตใด พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นเครื่องมือที่นั่นเพื่อทำงานของพระองค์ให้สำเร็จ เมื่อเราวางตัวเราไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นและใจอ่อนลง แม้เมื่อเราไม่เห็นว่าจะเป็นไปได้

ที่สำคัญคือดิฉันเรียนรู้ว่าประธานคณะเผยแผ่ของดิฉันได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์เหมือนผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ พระเจ้าทรงทำให้ผู้นำของเรามีคุณสมบัติคู่ควรได้รับการเปิดเผยและการเฉลียวใจที่เราต้องการเพื่อความผาสุกของจิตวิญญาณเรา

ดิฉันจะสำนึกคุณตลอดไปสำหรับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นเนื่องจากไม่ถูกย้าย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในไต้หวัน

โดย ประธานดีเทอร์
 เอฟ. อุกต์อร์ฟ
 ที่ปรึกษาที่สองใน
 ฝ่ายประธานสูงสุด

การมีชีวิตอยู่ ใน โลกที่เร่งรีบ

*ถ้าชีวิตและจังหวะอันเร่งรีบของชีวิตตลอดจน
 ความเครียดก่อความยากลำบากให้ท่านที่รู้สึกชื่นชมยินดี
 บางทีนี้อาจเป็นเวลาดีที่จะมุ่งเน้นสิ่งสำคัญที่สุด*

ทานเคยนั่งเครื่องบินและตกหลุมอากาศไหม สาเหตุทั่วไปของการเกิดหลุมอากาศคือการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของอากาศอย่างฉับพลันทำให้เครื่องบินเกิดการเหวี่ยง เอียง และหมุน ขณะเครื่องบินสร้างขึ้นมาเพื่อดำเนินงานหลุมอากาศที่รุนแรงเกินกว่าจะเผชิญในเที่ยวบินปกติ แต่ก็ยังสร้างความระอັกกระอ่วนใจให้ผู้โดยสาร

ท่านคิดว่านักบินควรทำอะไรเมื่อตกหลุมอากาศ นักบินฝึกหัดคิดว่าการเพิ่มความเร็วมักเป็นกลยุทธ์ที่ดีเพราะจะทำให้ผ่านพ้นจากหลุมอากาศได้เร็วขึ้น แต่นั่นอาจเป็นการกระทำที่ผิด นักบินมืออาชีพเข้าใจว่ามีความเร็วที่จะขับเคลื่อนผ่านหลุมอากาศซึ่งจะก่อผลเสียจากหลุมอากาศได้น้อยที่สุด ส่วนใหญ่หมายถึงการลดความเร็ว หลักการเดียวกันนี้สามารถนำมาใช้กับลูกเนินบนถนนได้ด้วย

ดังนั้น คำแนะนำที่ดีคือลดความเร็วสักเล็กน้อย ขับตามทาง และจดจ่ออยู่กับสิ่งสำคัญเมื่อประสบสภาพเลวร้าย

จังหวะชีวิตสมัยใหม่

ลักษณะวิถีอย่างหนึ่งของชีวิตสมัยใหม่ดูเหมือนจะเป็นว่าเรากำลังเคลื่อนไปด้วยอัตราความเร็วที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงหลุมอากาศหรืออุปสรรค

พูดกันตามตรงคือการทำตัวให้ยุ่งค่อนข้างง่าย เราทุกคนสามารถคิดงานออกมาจนล้นตารางเวลาของเราได้ บางคนอาจคิดว่าคุณค่าของพวกเขาขึ้นอยู่กับความยาวของรายการที่ต้องทำ

ความสัมพันธ์กับพระผู้เป็นเจ้า

คนฉลาดด้านการล่องวงที่จะติดอยู่กับความเร่งรีบอันบ้าคลั่งของชีวิตประจำวัน พวกเขาทำตามคำแนะนำที่ว่า “มีสิ่งอื่นให้ชีวิตมากกว่าการเพิ่มอัตรา

ความเร็วของชีวิต”¹ สรุปคือพวกเขาเอาใจใส่สิ่งสำคัญที่สุด

เอลเดอร์ดีลลัน เอช. ไฮคส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “เราต้องข้ามสิ่งดีๆ บางอย่างไปเพื่อเลือกสิ่งอื่นที่ดีกว่าหรือดีที่สุด เพราะสิ่งเหล่านั้นพัฒนาศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และทำให้ครอบครัวเราเข้มแข็ง”²

การแสวงหาสิ่งดีที่สุดในำไปสู่หลักธรรมพื้นฐานของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างเลี่ยงไม่ได้—ซึ่งคือความจริงอันเรียบง่ายและงดงามที่เปิดเผยให้เราโดยพระบิดาในสวรรค์

ฉันจะเรียนรู้ได้อย่างไรว่าอะไรสำคัญที่สุด

ข้าพเจ้าคิดว่าเราเข้าใจโดยสัญชาตญาณว่าพื้นฐานสำคัญอย่างไร เพียงแต่บางครั้งเราถูกทำให้เขวด้วยสิ่งต่างๆ มากมายที่ต้องใจเรามากกว่า

สิ่งพิมพ์ แหล่งต่างๆ ของสื่อที่หลากหลายเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์พกพา—ล้วนเป็นประโยชน์ถ้าใช้อย่างเหมาะสม—แต่สามารถเป็นนันทนาการที่ให้โทษหรือเป็นการแยกตนเองออกจากผู้อื่นอย่างไร้หัวใจ

ท่ามกลางเสียงและการเลือกที่มีอยู่มาก มหาบุรุษผู้อ่อนน้อมแห่งกาลิลียื่นเหยียดแขนออกมารอ ชาวสารอันเรียบง่ายของพระองค์ “จงตามเรามา” (ลูกา 18:22) พระองค์มิได้ตรัสโดยใช้เครื่องขยายเสียงแต่ด้วยเสียงสงบแผ่วเบา (ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 19:12) เป็นเรื่องง่ายมากที่ชาวสารพระกิตติคุณอันเรียบง่ายจะหายไปท่ามกลางกระแสข้อมูลที่โจมตีเราจากทุกด้าน

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่เน้นหลักธรรมพื้นฐานและหลักคำสอนของพระกิตติคุณ เหตุผลที่เรากลับไปยังหลักธรรมพื้นฐาน หลักคำสอนที่บริสุทธิ์ก็เพราะสิ่งเหล่านี้คือประตูสู่ความจริงของความหมายอันลึกซึ้ง

พื้นฐาน: ความสัมพันธ์หลัก ๆ สี่ประการ

ขณะที่เราหันไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเราและแสวงหาพระปรีชาญาณของพระองค์ถึงสิ่งสำคัญที่สุด เราเรียนรู้ช้าแล้วช้าเล่าถึงความสำคัญของสัมพันธ์ภาพหลักสี่ข้อ: กับพระผู้เป็นเจ้าของเรา กับครอบครัวเรา กับเพื่อนมนุษย์ของเรา และกับตนเอง ขณะที่เราประเมินผลชีวิตของตนเองด้วยความคิดที่เต็มใจ เราจะเห็นว่าเราออกห่างจากทางดีที่สุดไปได้ใด ดวงตาแห่งความเข้าใจของเราจะเปิด และเราจะรู้ว่ามีความจำเป็นใดบ้างที่จะต้องทำให้ล่องวงเพื่อชำระใจเราให้บริสุทธิ์และให้ความสำคัญแก่ชีวิตเราอีกครั้ง

อันดับแรก ความสัมพันธ์ของเรากับพระผู้เป็นเจ้า เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสำคัญที่สุด เราคือลูกๆ ทางวิญญาณของพระองค์ พระองค์คือพระบิดาของเรา พระองค์ทรงปรารถนาให้เรามีความสุข ขณะที่เราแสวงหาพระองค์ ขณะที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ ขณะที่เราเปิดใจสู่อิทธิพลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ชีวิตของเรามั่นคงและปลอดภัยมากขึ้น เรามีสันติสุข ปิติ และประสบความสำเร็จมากขึ้นขณะที่เราทำสุดความสามารถในการดำเนินชีวิตตามแผนนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์

เราพัฒนาความสัมพันธ์ของเรากับพระบิดาบนสวรรค์โดยเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์ โดยสื่อสารกับพระองค์ โดยการกลับใจจากบาปของเรา และโดยการทำตามพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง เพราะ “ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทาง [พระคริสต์]”

ความสัมพันธ์กับครอบครัวของเรา

(ยอห์น 14:6) เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า เราต้องมีเวลาที่มีคุณค่าตามลำพังกับพระองค์ มุ่งความสนใจอย่างเจียวๆ ไปที่การสวดอ้อนวอนส่วนตัวและการศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน ตั้งเป้าหมายที่จะมีค่าควรต่อการมีใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบัน—สิ่งเหล่านี้จะเป็นการลงทุนเวลาและความพยายามอย่างฉลาดของเราเพื่อจะเข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์มากขึ้น ขอให้เราเอาใจใส่คำเชื้อเชิญในเพลงสดุดี “จงนิ่งเสี

และรู้เถิดว่าเราคือพระเจ้า” (สดุดี 46:10)

สิ่งสำคัญข้อสองของสัมพันธภาพคือ กับครอบครัวของเรา เนื่องจาก “ไม่มีความสำเร็จใดชดเชยความล้มเหลวในบ้านได้”³ เราจึงต้องให้ความสำคัญอย่างมาก

ความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์

กับครอบครัวของเรา เราสร้างสายสัมพันธ์อันลึกซึ้งอันครอบครัวที่รักกันโดยการทำสิ่งเรียบง่ายด้วยกัน เช่น รับประทานอาหารเย็นเป็นครอบครัว สังสรรค์ในครอบครัว และสนุกสนานด้วยกันเท่านั้น ในความสัมพันธ์ของครอบครัว *ความรัก* สะกดด้วยคำว่า *I-w-l-v* เวลา การมีเวลาอยู่ด้วยกันทำให้เกิดความปรองดองที่บ้าน เราคุยกันแทนที่จะพูดถึงกัน เราเรียนรู้ จากกัน และเราชื่นชมความแตกต่างต่างๆ กับความเหมือนกันของเรา เราสร้างสายสัมพันธ์จากสวรรค์ต่อกันเมื่อเราเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยกันผ่านการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระกิตติคุณ และการนมัสการในวันอาทิตย์

สิ่งสำคัญข้อสาม คือความสัมพันธ์ที่เรามีกับเพื่อนมนุษย์ของเรา เราสร้างความสัมพันธ์นี้ทีละคน—โดยละเอียดอ่อนต่อความต้องการของผู้อื่น รับผิดชอบต่อเขา อุทิศเวลาและพรสวรรค์ของเรา ข้าพเจ้าประทับใจอย่างยิ่งต่อพี่น้องสตรีท่านหนึ่งซึ่งแบกรับปัญหาเรื่องอายุและความเจ็บป่วยแต่ตัดสินใจว่าถึงแม้เธอจะทำอะไรไม่ได้มาก แต่เธอฟังได้ ดังนั้นทุกสัปดาห์เธอจะเฝ้ามองผู้ที่

มีปัญหาหรือหมกมุ่นใจและเธอใช้เวลาฟังพวกเขา เธอช่างเป็นพรในชีวิตของผู้คนมากมาย

สิ่งสำคัญหลักข้อสี่ คือ ความสัมพันธ์กับตนเอง อาจฟังดูแปลกที่จะนึกถึงการมีสัมพันธภาพกับตนเอง แต่เรามี บางคนไม่ถูกกับตนเอง พวกเขาวิพากษ์วิจารณ์และดูถูกตนเองตลอดทั้งวันจนกระทั่งเริ่มเกลียดตนเอง ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าให้ท่านลดความเร่งรีบและหาเวลาพิเศษสักเล็กน้อยทำความรู้จักกับตนเองให้ดีขึ้น เดินชมธรรมชาติ ดูดวงอาทิตย์ขึ้น ขึ้นชมการสร้างของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไตร่ตรองความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู และค้นหาว่าสิ่งเหล่านี้มีความหมายต่อท่านเป็นการส่วนตัวอย่างไร เรียนรู้ที่จะมองตนเองอย่างที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมองเห็นท่าน—ดังบุตรธิดาอันล้ำค่าของพระองค์ผู้มีศักยภาพจากสวรรค์

ความเข้มแข็งในความเรียบง่าย

ความเข้มแข็งไม่ได้มาจากกิจกรรมที่บ้าคลั่งแต่มาจากการตั้งมั่นบนรากฐานอันแน่นอนของความจริงและความสว่าง มาจากความเอาใจใส่และความเพียรในพื้นฐานพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ มาจากความเอาใจใส่สิ่งทีมาจากสวรรค์ซึ่งสำคัญที่สุด ขอให้เราดำเนินชีวิตเรียบง่ายขึ้นอีกสักเล็กน้อย

ขอให้เราทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นเพื่อธำรงชีวิตเราอีกครั้งบนวิถีแห่งความอบอุ่น เรียบง่าย และงดงามอย่างสูงส่งของการเป็นสานุศิษย์ชาวคริสต์—วิถีที่นำไปสู่ชีวิตที่มีความหมาย ความปิติยินดี และสันติสุข ■

ความสัมพันธ์กับตนเอง

จากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2010

อ้างอิง

1. Mahatma Gandhi, ใน Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 356.
2. ดัลลินเอช. โอล์ส, “ดี ดี กว่า ดีที่สุด,” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2007, 133.
3. เจ. อี. แม็คคัลลอค, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42; ดู Conference Report, Apr. 1935, 116 ด้วย.

ห้องสนทนา

คำถามสัมภาษณ์ที่คาดไม่ถึง

หลังจบงานเผยแผ่ผมเดินทางกลับบ้าน ในที่สุดก็ได้รับการสัมภาษณ์ ตำแหน่งนั้นจะเป็นโอกาสที่ดีเยี่ยม แต่ผมกังวลเพราะไม่ชำนาญพอ เมื่อถึงเวลาสัมภาษณ์ ผมนั่งประหม่าอยู่หน้าผู้จัดการ ขณะชำเลืองมองโต๊ะของเขา ผมเห็นกระดาษแผ่นหนึ่งมีคำถามที่เขาใช้ถามผู้สมัคร ใจผมเต้นตุ้มตาม คำถามใช้คำศัพท์ยากๆ

ผู้จัดการพบเรซูเม่ของผมและเริ่มถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทำงาน เมื่อเขาอ่าน “ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา” เขาถามว่าผมจะบอกเขาได้ไหมว่าผมสอนอะไรในงานเผยแผ่

ผมพูดคุยกับเขาเกี่ยวกับศาสนาดาราศาสตร์ แผนแห่งความรอด และครอบครัวนิรันดร์ เขายิ้มและพูดว่า “ผมอยากให้คุณมาพบครอบครัวของผม”

เขาหยิบกระดาษที่มีคำถามสัมภาษณ์ขึ้นมาอีกครั้ง ความรู้สึกประหม่ากลับมา เขาถามว่า “คุณมีที่อยู่ในมะนิลาไหม” เขาไม่รอคำตอบและพูดว่า “คุณต้องหาที่อยู่นะ คุณจะเริ่มงานพรุ่งนี้”

นั่นคือปาฏิหาริย์ ผมจะไม่มีวันลืมเลยว่าการรับใช้งานเผยแผ่ช่วยผมในการสัมภาษณ์งานอย่างไร ■
อัลวิน เอ., ฟิลิปินส์

สันติสุขในการข่มเหง

ฉันยึดตัวตรงในที่นั่งเมื่อได้ยินหัวข้อของผู้พูดคนถัดไป: ทำไมศาสนจักรมอรมอนจึงผิดและทำไมชาวมอรมอนจึงเป็นคนดีสองหน้าที่เกลียดคนอื่น ในช่วงที่เขาพูด ดิฉันรู้สึกแค้นร้อนผ่าว ดิฉันตกใจและปวดใจกับการทรยศหักหลัง เพื่อนๆ ของดิฉันทุกๆ ที่รู้ว่าดิฉันเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายก็ยังเลือกพูดใส่ร้ายป้ายสีหน้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พวกเขาทำได้อย่างไร

หลังจากกระดิ่งดัง ผู้พูดกับเพื่อนบางคนเดินมาหาดิฉัน ดิฉันบอกพวกเขาด้วยพระวิญญาณที่กำลังลุกไหม้ในใจว่าสิ่งที่พูดไปนั้นผิดและศาสนจักรไม่เกลียดคนที่ไม่ดำเนินชีวิตตามความเชื่อของเรา พวกเขาโจมตีดิฉันด้วยคำเท็จและข้อกล่าวหาเท็จทันที ดิฉันรู้สึกโดดเดี่ยว ดิฉันคิดว่า

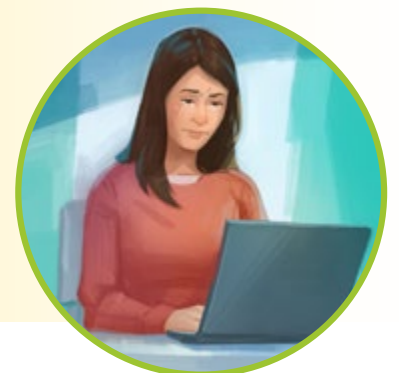
“ยุติธรรมตรงไหนในเมื่อดิฉันดำเนินชีวิตตามสิ่งที่รู้ว่าจริงแต่ต้องถูกข่มเหง”

เมื่อดิฉันกลับจากโรงเรียนวันนั้น ดิฉันเห็นอีเมลจากคุณยาย ในนั้นท่านบอกดิฉันให้อ่านใน มัทธิว 5:11-14 ดิฉันอ่านทั้งๆ น้ำตาคลอว่า “เมื่อพวกเขาจะติเตียนข่มเหงและนิทาว่าร้ายท่านทั้งหลายต่างๆ เป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุข จงชื่นชมและยินดี เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะพวกเขาข่มเหงบรรดาผู้เผยพระวจนะที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน ... ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะถูกปิดบังไว้ไม่ได้”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้ใจดิฉันอิ่มเอิบขณะอ่านถ้อยคำเหล่านั้น ดิฉันรู้

ว่าการข่มเหงจะเสริมสร้างประจักษ์พยานของเรา และดิฉันรู้ว่าพรในสวรรค์จะคุ้มกับความเจ็บปวดที่เราประสบบนโลกนี้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำให้เราพบสันติสุขเมื่อเราถูกข่มเหงเพราะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระองค์ และดิฉันรู้สึกสำนึกคุณยิ่งนัก ■

เบคา เอฟ., มอนแทนา, สหรัฐอเมริกา

แผนใช้เพลงเอาตัวรอด

ปณะนั้นรถโดยสารไปทัศนศึกษากับโรงเรียน ดิฉันนั่งอยู่หน้าเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่มีมักจะแสดงความเห็นที่หยาบคายและเล่าเรื่องตลกที่ทำให้ดิฉันรู้สึกอึดอัด คุณครูของดิฉันกับเพื่อนคนอื่นๆ บอกให้เธอหยุด แต่เธอไม่ยอมหยุด ดิฉันไม่ทราบจะทำอย่างไรดี จึงตัดสินใจดึงเครื่องเล่นเอ็มพีสามออกมาฟังเพลงโปรดบางเพลง

ดิฉันเปิดเล่นเพลงสลับกันจนเพลงหนึ่งดังขึ้นมา เพลงนั้นมาจาก youth.lds.org/music ดิฉันกำลังจะข้ามเพลงนั้นตอนที่มีบางอย่างในใจบอกดิฉันว่าควรจะฟังเพลง

นั้นต่อ ดิฉันฟังเพลงที่สร้างแรงบันดาลใจติดต่อกัน 20 นาที เนื้อร้องกระตุ้นดิฉันให้ยืนหยัด และเตือนดิฉันว่าดิฉันเป็นธิดาที่รักของพระบิดาบนสวรรค์

ปลายสัปดาห์นั้นโรงเรียนจัดงานเต้นรำถึงแม้พวกเขาจะใช้เพลงเต้นรำยอดนิยมที่สะอาด แต่หลายคนในชั้นของดิฉันเริ่มกรีดเมื่อได้ยินคำหยาบในเพลงหนึ่ง

ดิฉันรู้สึกอึดอัดอีกครั้ง คุณครูนั่งแถวนั้นและดูเหมือนไม่ทันสังเกต ดิฉันก็มองข้อมือตนเอง ดิฉันมองสร้อยข้อมือจากการประชุมใหญ่เยาวชนที่บอกว่า “เจ้าจงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่น

ไหว” (คพ. 87:8)

ดิฉันรู้ว่าตรงที่ดิฉันยืนอยู่ไม่ใช่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ด้วยเหตุนี้จึงออกจากที่นั่นจนกระทั่งเพลงใหม่ดัง ดิฉันรู้ว่าเพลงมีอิทธิพลลึกซึ้งในชีวิตเรา

ดิฉันรู้ว่าการฟังเพลงที่สร้างแรงบันดาลใจในเครื่องเล่นเอ็มพีสามเมื่อสองวันก่อนได้ช่วยให้ดิฉันกล้าออกจากงานเต้นรำ ประสบการณ์เหล่านี้ช่วยให้ดิฉันใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์มากยิ่งขึ้น ■
อลิชา บี., เนเธอร์แลนด์

แบ่งปัน

พระกิตติคุณ

เหมือน ยอห์น

ผู้ถวายบัพติศมา

ท่านสามารถช่วย
เตรียมผู้คนให้พร้อมรับ
การเสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระผู้ช่วยให้รอด
ได้เฉกเช่นยอห์นผู้ถวาย
บัพติศมาเตรียมรับการ
เสด็จมาครั้งแรกของ
พระคริสต์

โดย ไรอัน คาร์

นิตยสารศาสนจักร

ท่านจะไม่รับใช้งานเผยแผ่ใน “ถิ่น
ทุรกันดารแคว้นยูเดีย” เหมือน
ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา (มัทธิว
3:1) เสื้อผ้าของท่านจะไม่ทำจาก “ขนอูฐ”
(มัทธิว 3:4) ท่านจะไม่กิน “ตักแตนและ
น้ำผึ้งป่า” (มัทธิว 3:4) แต่จุดประสงค์ของ
ท่านในการแบ่งปันพระกิตติคุณเหมือนจุด
ประสงค์ของยอห์นผู้ถวายบัพติศมา นั่น
คือ ท่านเตรียมผู้คนให้พร้อมรับการเสด็จ
มาของพระเยซูโดยประกาศว่า “จงกลับ
ใจใหม่เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้
แล้ว” (มัทธิว 3:2)

พันธกิจของยอห์นผู้ถวายบัพติศมา
ชัดเจน นั่นคือ “มาก่อนพระเมสสิยาห์,
เพื่อเตรียมทางของพระเจ้า” (1 นิโอฟ 10:7)
แต่พันธกิจของยอห์นไม่ง่าย ศาสดา
พยากรณ์คนสุดท้ายก่อนท่านคือมาลาคีย์
เมื่อ 400 กว่าปีก่อนหน้านั้น “เพราะไม่มี
ศาสดาพยากรณ์ ผู้คนในแผ่นดินจึงเริ่ม
แบ่งพรรคแบ่งพวก แต่ละกลุ่มอ้างสิทธิ์

ในการแปลพระคัมภีร์และนำผู้คน ความ
เข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์
น้อยลงในกลุ่มคนเหล่านี้”¹

แม้จะมีการทำทนายในสมัยของยอห์น
แต่ฝูงชนออกมาในถิ่นทุรกันดารเพื่อฟัง
ท่านสั่งสอนและท่านให้บัพติศมาหลาย
คน อัครสาวกในอนาคตสองคนคือยอห์น
ผู้เป็นที่รักและอันดรูว์ต่างรู้จักคุ้นเคยกับ
พระเยซูผ่านยอห์น (ดู ยอห์น 1:40)

การแบ่งปันพระกิตติคุณสมัยนี้
ทำทนายเช่นกัน ชีวิตในปัจจุบันมีสิ่งต่างๆ
มากมายที่ทำให้เราเซว ปรชญาทางโลก
นำผู้คนไปผิดทาง คนไม่ดำเนินชีวิตตาม
มาตรฐานสูงทางศีลธรรมมีมากขึ้นเรื่อยๆ
บางคนไม่เห็นความจำเป็นของศาสนา

ในสภากาการณ์เหล่านี้ ท่านจะประสบ
ความสำเร็จในการแบ่งปันพระกิตติคุณ
เช่นเดียวกับยอห์นผู้ถวายบัพติศมาได้
อย่างไร ต่อไปนี้เป็นบทเรียนสองสามบท
จากชีวิตยอห์นที่จะช่วยได้

ยอห์นรู้ว่าพันธกิจของเขาคืออะไร เขา
รู้ว่าเขาได้รับเรียกให้ช่วยผู้คนมาหาพระ-
คริสต์ (ดู ลูกา 1:16) เมื่อเห็นพระผู้ช่วยให้
รอด ยอห์นเป็นพยานว่า “จงดูพระเมษ-
โปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลก
ไป” (ยอห์น 1:29) แทนที่จะกระตุ้นผู้คน
ให้ติดตามเขา ยอห์นกลับช่วยให้คนเหล่านี้นั้น
เป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ ยอห์น
กล่าวถึงพระผู้ช่วยให้รอดดังนี้ “พระองค์
ต้องยิ่งใหญ่ขึ้น แต่ข้าพเจ้าต้องด้อยลง”
(ยอห์น 3:30)

ยอห์นสอนหลักธรรมพื้นฐานของพระ-
กิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เขาสอนผู้คน
เกี่ยวกับความยุติธรรม ความเมตตา ความ

ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาสั่งสอนในถิ่นทุรกันดาร, โดย โจเซฟ สมิท, บาร์เรตต์

ชื่อเสียง ศีลธรรม การอดอาหาร การสวด
อ้อนวอน การกลับใจ การสารภาพบาป
บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว การฟื้นคืน
ชีวิต และการพิพากษา (ดู มัทธิว 3; ลูกา
3) คำสอนของเขาเรียกได้ว่าเป็นเหมือน
คำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด นั่นคือ “คน
ทั้งหลายก็อัศจรรย์ใจด้วยคำสอนของ
พระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงสั่งสอน
พวกเขาด้วยสิทธิอำนาจ” (มาระโก 1:22)

ยอห์นดำเนินชีวิตต่างจากชาวโลก พระ-
เยซูทรงเปรียบเทียบยอห์นกับครุฑทางโลกว่า
ยอห์นไม่ใช่ “คนที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้า
เนื้อดี ... ด้วยเสื้อผ้างดงาม ... อยู่ใน
พระราชวัง” (ลูกา 7:25) เขาไม่ได้มี “น้ำ

อุ่นหมักและเหล้า” (ลูกา 1:15) ยอห์น
เป็น “เสียงคนร้องในถิ่นทุรกันดารว่า จง
เตรียมมรรคาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า”
(มาระโก 1:3) เพราะเขาสอนด้วยเดชา-
นุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้คนจึงรู้สึกถึง
พระวิญญูญาณและเปลี่ยนใจเลื่อมใส

ยอห์นอุทิศตน นักวิชาการคนหนึ่งสรุป
คุณสมบัติของยอห์นดังนี้ “ความมุ่งมั่น
ในจุดประสงค์ การอุทิศตนทั้งหมดให้กับ
การเรียกพิเศษของเขา และความภักดี
อย่างสมบูรณ์ต่อพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็น-
เจ้า คุณลักษณะเหล่านี้ ควบคู่กับอำนาจ
ฐานะปุโรหิตของเขา นิสัยที่ไม่เกรงกลัว
และความชอบธรรมส่วนตัว ทำให้เขาเป็น

บุคคลยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งในพระคัมภีร์”²

ขณะที่ท่านศึกษาชีวิตของยอห์นผู้ถวาย
บัพติศมา ท่านจะเห็นว่าเขาเป็นมากกว่า
คนที่มีพรพิเศษของการสามารถให้บัพติศมา
พระเยซูคริสต์ ท่านจะเห็นว่าชีวิตและ
พันธกิจของเขาเกี่ยวข้องกับเตรียม
ผู้คนให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระเจ้า-
ผู้ช่วยให้รอด เช่นเดียวกับชีวิตและพันธกิจ
ของท่าน ■

อ้างอิง

1. เอส. เคนท์ บราวน์ และริชาร์ด นีทเชล ฮอลแซพ-
เฟล, “500 ปีที่หายไป: นับจากมาลาตีถึงยอห์น
ผู้ถวายบัพติศมา,” *เสียงโฮนา*, ธ.ค. 2014, 30.
2. โรเบิร์ต เจ. แมทริวส์, “John the Baptist: A
Burning and a Shining Light,” *Ensign*, Sept.
1972, 79.

**เหตุใดท่านจึงอยู่บน
โลกในเวลานี้**

“ท่านและข้าพเจ้าจะขึ้นชมยินดี
ในการเสด็จมาของพระองค์และ
ขอบพระทัยพระเจ้าที่พระองค์
ทรงส่งเรามาแผ่นดินโลกเวลานี้
เพื่อทำหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของเรา
ในการช่วยเตรียมโลกให้พร้อมรับ
การเสด็จกลับมาของพระองค์”

เอ็ลเดอร์เน็ล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “จง
เตรียมโลกไว้ให้พร้อมรับการเสด็จ
มาครั้งที่สอง,” *เสียงโฮนา*, พ.ค.
2011, 66.

แต่จะเป็นอย่างไรเล่าถ้า...

คำถามเกี่ยวกับการรับใช้งานเผยแผ่

เมื่อใกล้ถึงเวลารับใช้งานเผยแผ่ ท่านอาจถามตัวท่านว่า “ฉันทำได้จริงหรือ” ท่านทำได้ อาจไม่ง่าย แต่ท่านจะไม่เสียใจเลย

การเตรียมรับใช้งานเผยแผ่อาจเป็นเรื่องน่ากลัว มีหลายอย่างที่ท่านอาจวิตก—เงิน ความรู้ ความเชี่ยวชาญ—แต่ไม่ว่าจะกังวลเรื่องใด ท่านสามารถพบความมั่นใจและความกล้าหาญที่ท่านต้องการได้ คำถามทั่วไปและคำตอบบางข้อต่อไปนี้จะช่วยท่านเอาชนะความกลัวและพบศรัทธาที่จะก้าวไปข้างหน้า

จะเป็นอย่างไรถ้าฉันรู้พระคัมภีร์หรือพระกิตติคุณไม่มากพอ

การเตรียมทำงานเผยแผ่ควรรวมถึงการเรียนพระกิตติคุณด้วย แต่ท่านไม่ต้องรู้ทุกอย่างก่อนไป ตัวอย่างเช่น สมัยเป็นเยาวชนชาย เอ็ดเดอร์นี่ล แอล. แอนเดอร์-เซ็นแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกึ่งวงที่ท่านไม่พร้อมรับใช้งานเผยแผ่ ท่านกล่าวว่า “จำได้ว่าข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนดังนี้ ‘พระบิดาบนสวรรค์ ข้าพระองค์จะสามารถรับใช้งานเผยแผ่ได้อย่างไรในเมื่อข้าพระองค์รู้เพียงเล็กน้อย’ ข้าพเจ้าเชื่อในศาสนจักร แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณรู้

ทางวิญญาณมีจำกัด ขณะข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน มีความรู้สึกเกิดขึ้นว่า ‘เจ้าไม่รู้ทุกสิ่ง แต่เจ้ารู้มากพอ!’”¹

ความรู้เรื่องพระกิตติคุณจะมาเมื่อท่านเรียนรู้หลักการพระกิตติคุณและศึกษาพระคัมภีร์อย่างซื่อสัตย์ และท่านจะไม่โดดเดี่ยว พระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำทางท่าน และท่านจะมีผู้สอนศาสนา หัวหน้าที่เผยแผ่ และประธานคณะเผยแผ่ช่วยท่านในความพยายามของท่าน จงจำสิ่งที่เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนไว้ “ขนาดของศรัทธาหรือระดับความรู้ของท่านไม่ใช่ประเด็น—แต่เป็นความซื่อตรงที่ท่านแสดงต่อศรัทธาที่ท่านมีและความจริงที่ท่านรู้อยู่แล้ว”²

จะเป็นอย่างไรเล่าถ้าฉันไม่แน่ใจว่าฉันมีประจักษ์พยาน

การได้รับประจักษ์พยานเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา ท่านอาจรู้สึกว่าคุณประจักษ์พยานของท่านอ่อนแอ แต่จะเติบโตเมื่อท่านพยายามอย่างจริงจัง

เพื่อสร้างประจักษ์พยานนั้น ขอเพียงจดจำว่าท่านต้อง:

- *หาช่วงเวลาเงียบๆ ศึกษาและสวดอ้อนวอน* ท่านต้องมีเวลาที่ท่านรู้สึกถึงการดูแลของพระวิญญาณได้
- *ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ* ดูยอห์น 7:17 เพื่อหาว่าเหตุใดสิ่งนี้จะช่วยให้ประจักษ์พยานของท่านเติบโต
- *สร้างที่ละน้อย* “การเดินทางทางวิญญาณ [ของท่าน] เป็นกระบวนการตลอดชีวิต เราไม่รู้ทุกสิ่งในตอนเริ่มต้นหรือแม้ในระหว่างทาง การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเรามาที่ละขั้น”³

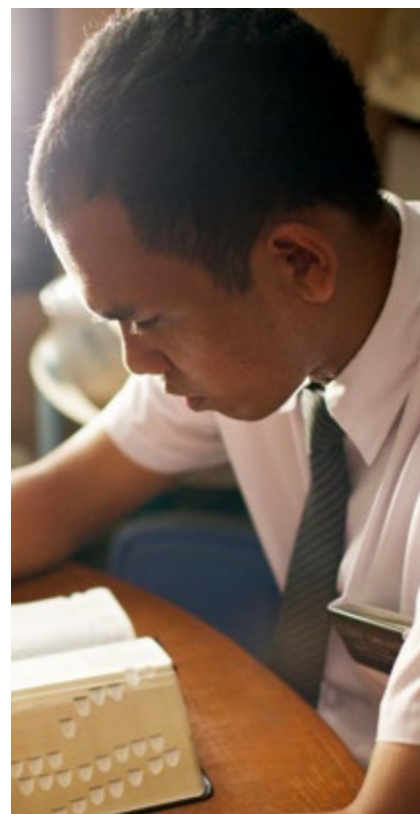
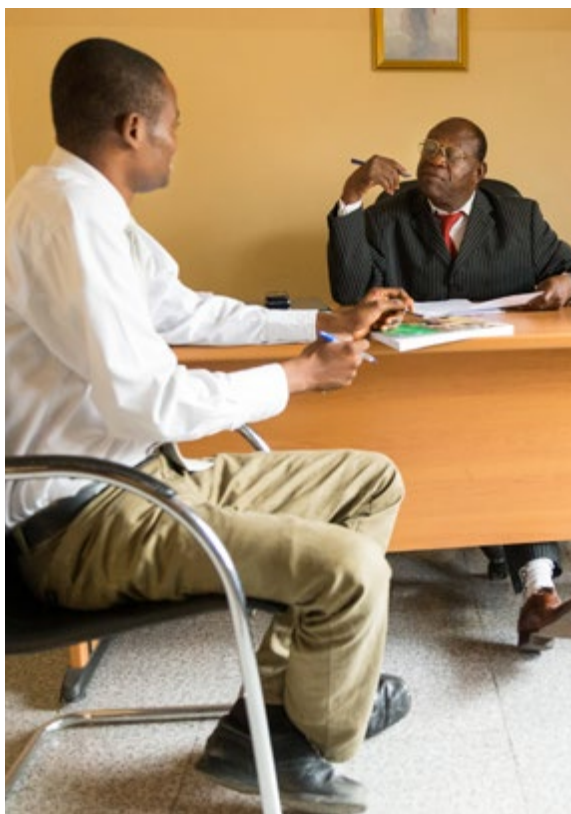
จำไว้เช่นกันว่าประจักษ์พยานของท่านอาจเข้มแข็งกว่าที่ท่านคิด เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์เล่าเรื่องนี้ “เมื่อไม่นานมานี้เด็กหนุ่มวัย 14 ปีพูดกับข้าพเจ้าด้วยความดิ่งเดียงเล็กน้อยว่า ‘บราเดอร์ฮอลแลนด์ ผมยังบอกไม่ได้ว่าผมทราบว่าคุณศาสนจักรนี้จริง แต่ผมเชื่ออย่างนั้น’ ข้าพเจ้ากอดเด็ก

คนนั้นไว้แน่นจนเขาตาถลน และบอกเขา... ว่า *ความเชื่อ* เป็นคำล้ำค่า แม้นถึงกับเป็นการกระทำที่ล้ำค่ายิ่งกว่า และเขาไม่จำเป็นต้องขอโทษเลยสำหรับ ‘การเชื่อเพียงอย่างเดียว’ ข้าพเจ้าบอกเขาว่าพระคริสต์ตรัสด้วยพระองค์เองว่า ‘อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น’ ... ข้าพเจ้าบอกเด็กหนุ่มคนนี้ว่า ความเชื่อมักเป็นก้าวแรกไปสู่ความเชื่อมั่นเสมอ ... และข้าพเจ้าบอกเขาว่าข้าพเจ้าภูมิใจที่เขาเชื่อสัตย์ต่อการแสวงหา⁴

จะเป็นอย่างไรเล่าถ้าฉันไม่มีค่าควร

ถ้ามีบางอย่างผิดพลาดในชีวิตของท่าน ท่านแก้ไขได้ อธิการหรือประธานสาขาของท่านจะช่วยให้ท่านรู้ว่าต้องทำอะไรจึงจะสะอาดผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโคโรรัมอัคร-สวากสิบสอกลงว่าไว้ว่า “ข้าพเจ้าขอรับรองท่าน อย่าสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าท่านควรไป [ทำงานเผยแผ่] หรือไม่ แต่ทุกขอพระเจ้าให้ทรงนำทางท่านให้ทำสิ่งใดก็ตามอันจำเป็นต่อการเป็นผู้สอนศาสนา

เยาวชนหญิง: การตัดสินใจเรื่องงานเผยแผ่

ในฐานะเยาวชนหญิง ท่านไม่มีข้อผูกมัดให้รับใช้ แต่ท่านมีโอกาส ขณะตัดสินใจว่าจะรับใช้หรือไม่ ท่านอาจมีคำถามทำนองนี้

- ▶ งานเผยแผ่จะเหมาะกับฉันหรือไม่ ฉันจะรู้ได้อย่างไร
- ▶ วันนี้ฉันควรจะเตรียมทำงานเผยแผ่เต็มเวลาหรือไม่
- ▶ มีเหตุผลอะไรบ้างที่ฉันควรพิจารณารับใช้
- ▶ ฉันจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีไหม

หาคำตอบและการนำทางในบทความเรื่อง “Young Women and the Mission Decision,” *Liahona*, Jan. 2013, 32–35.

เต็มเวลาที่มีค่าควรและมีพลังอำนาจ⁵

รีเบคkah เฮส. จากรัสเซียเล่าประสบการณ์นี้ “ถึงแม้ดิฉันกลับใจแล้ว แต่ความรู้สึกผิดและความเจ็บปวดทำให้ดิฉันคิดว่าดิฉันไม่สามารถรับใช้งานเผยแผ่ได้เพราะความผิดนั้นเลวร้ายเกินไป แต่กระนั้นอธิการและประธานสแตคก็ได้ช่วยให้ดิฉันตระหนักในเดชานุภาพการเยียวยาของการชดใช้ในชีวิตดิฉัน ดิฉันสำนึกคุณยิ่งต่อกรกกลับใจ ความมีค่าควรเป็นทุกอย่างในงานเผยแผ่ คุณจะสอนโดยพระวิญญาณไม่ได้ถ้าคุณไม่มีค่าควรแก่พระวิญญาณ (ดู คพ. 42:14) คุณต้องมีสันติสุขในใจจึงจะรับใช้สุดใจของคุณได้ นั่นส่งผลทั่วทุกด้าน”

ฉันจะจากครอบครัวและเพื่อน ๆ ได้อย่างไร

การจากคนที่ท่านรักเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารู้ว่าทุกสิ่งจะเปลี่ยนไปเมื่อท่านกลับมา—เพื่อน ๆ ครอบครัวท่าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวท่านเอง ท่านอาจกังวลว่าครอบครัวท่านจะบริหารการเงินอย่างไรโดยไม่มีท่านหรือพวกเขาจะตอบสนองอย่างไรต่องานเผยแผ่ของท่าน แต่พระเจ้าจะทรงดูแลคนที่ท่านรักและ

อวยพรพวกเขาสำหรับการรับใช้ของท่าน (ดู คพ. 100:1) ถึงแม้ท่านจะคิดถึงพวกเขา แต่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านช่วยครอบครัวอื่นพบความสุขของพระกิตติคุณ จึงเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการสิ่งดีที่สุดสำหรับท่านและครอบครัวท่าน และจำไว้ว่า “ศรัทธาคือความไว้วางใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงมีสิ่งสำคัญเตรียมไว้ให้เราแต่ละคน”⁶ พระเจ้าทรงมีพรอันน่าพิศวงรอท่านและครอบครัวท่านขณะที่ท่านมีศรัทธาให้ก้าวไปข้างหน้า

จะอย่างไรถ้าฉันไม่คิดว่าจะสามารถจ่ายเงินสำหรับงานเผยแผ่ได้

ค่าใช้จ่ายในงานเผยแผ่ดูเหมือนจะเป็นการเสียสละครั้งใหญ่ แต่พระเจ้าทรงรู้ว่าพระองค์ทรงต้องการให้ท่านทำอะไร ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ประธานโคเวรัมภ์อัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าพูดกับเยาวชนชายคนหนึ่งที่คิดไม่ออกว่าเขาจะหาเงินไปทำงานเผยแผ่ได้อย่างไร ข้าพเจ้าไม่ทราบเช่นกัน แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าถ้าท่านมีศรัทธาและตั้งใจว่าท่านจะไปจะมีหนทาง”⁷

โลแรน ซี. จากอังกฤษมีประสบการณ์

นี้ “ผมกำลังเริ่มกรอกใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนาเมื่อธนาคารบอกว่าผมมีหนี้บัตรเครดิตค่อนข้างมาก ผมกับอธิการวางแผนงบประมาณว่าผมควรจ่ายหนี้ งานเผยแผ่ส่วนสิบ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เท่าใด นั่นใช้การเสียสละมาก และผมคิดว่าคงไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ แต่ผมจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์และพระเจ้าทรงก้าวเข้ามา ของขวัญจากคนแปลกหน้าทำให้ผมมีเงินที่ต้องใช้ชำระหนี้และบรรลุเป้าหมายงานเผยแผ่ของผม”

จะเป็นอย่างไรถ้าฉันอายุไม่กล้าพูดกับผู้คน

เพียงแต่นี้ก็ต้องใช้เวลาทั้งวันทุกวัน พูดคุยกับคนที่ท่านไม่รู้จักก็ยากแล้ว แซม-แอล. จากแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาจำได้ว่า “สำหรับใครบางคนที่ไม่ชอบเปิดประตูบ้านต้อนรับผม แคลคิดจะเคาะประตูบ้านคนแปลกหน้าเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับพระกิตติคุณดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้เลย

“ที่การประชุมเยาวชนสเตค ผู้นำขอให้เราออกไปกับผู้สอนศาสนาและสั่งสอนพระกิตติคุณ ไปกับผู้สอนศาสนาจริงๆ หรือ ไปหาคนนะหรือ ผมรู้สึกประหม่า แต่ผมจำพระคัมภีร์ข้อหนึ่งได้ ‘เพราะเราคือ

ยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เราช่วยมือขวาของเราไว้ คือเราที่พูดกับเจ้าว่า อย่ากลัวเลย เราเองจะช่วยเจ้า’ (อิสยาห์ 41:13) ผมสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือนั้น และถึงแม้จะยังงุ่มง่าม แต่ผมรู้สึกมีพลังผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์และถึงกับแจกพระคัมภีร์มอรมอนได้สองเล่ม”

จะเป็นอย่างไรถ้างานเผยแผ่ทำให้เสียการเรียนหรืออาชีพของผม

ท่านอาจคิดว่าการเอาเวลาไปเป็นผู้สอนศาสนาตอนที่ท่านกำลังเตรียมเข้ามหาวิทยาลัยหรือประกอบอาชีพกำลังทำให้ท่านเสียนาครด แต่จริงๆ แล้วตรงกันข้าม พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านประสบความสำเร็จ และพระองค์จะทรงช่วยท่าน ไม่มีสิ่งใดที่ท่านเสียสละจะคุ้มค่าเท่ากับมารับใช้เป็นผู้สอนศาสนา

เยาวชนจำนวนมากต้องทำการตัดสินใจคล้ายกัน วิลเลียม เอช. จากออสเตรเลียทิ้งอาชีพที่สดใสโดยไม่รู้ว่าเขาจะมีโอกาสเล่นเมื่อกลับบ้านหรือไม่ (ดู “หยุดพักชั่วคราวเพื่อทำงานเผยแผ่,” *เลียวไฮนา*, มิ.ย. 2012, 50-52) โจเซฟ บี. จากฟิลิปปินส์เดินเข้าไปในสำนักเลขาของมหาวิทยาลัย พร้อมจะสละโอกาสครั้งเดียว

ในชีวิตด้านการศึกษา (ดู “เป็นเครื่องเผาบูชา,” *เลียวไฮนา*, ก.ย. 2007, 40-42) ไม่ว่าท่านหวังสิ่งใดหรือไม่หลังจากงานเผยแผ่ ไม่มีโอกาสใดจะคุ้มค่ามากไปกว่าการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา

ไม่เสียตาย

พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรามีความสุข และพระองค์จะไม่ทรงขอให้เราทำสิ่งที่ไม่เป็นพรและช่วยเรา ถ้าท่านทำสิ่งที่พระเจ้าทรงขอให้ท่านทำอย่างซื่อสัตย์ แม้จะทำยากก็ตาม ท่านจะพบว่าพรที่เกิดขึ้นดียิ่งกว่าสิ่งใดๆ ที่โลกจะมอบให้ ท่านจะไม่มีความเสียใจกับการรับใช้งานเผยแผ่เลย ■

อ้างอิง

1. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น “ท่านรู้มากพอ” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 15.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ข้าพเจ้าเชื่อ,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2013, 94.
3. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น “ท่านรู้มากพอ” 15.
4. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ข้าพเจ้าเชื่อ,” 94-95.
5. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ถึงเวลาแล้วที่จะรับใช้งานเผยแผ่!” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2006, 108.
6. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “สิ่งดีเลิศจะตามมา,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2010, 21.
7. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Come, All Ye Sons of God,” *Ensign*, Aug. 1983, 71.

“เพื่อนคนหนึ่งของฉันอยากลองทำสิ่งไม่ดีสักครั้งเพื่อเธอจะเข้าใจเมื่อคนอื่นคุยกันเรื่องนี้ ฉันจะช่วยให้เธอเข้าใจได้อย่างไรว่านั่นไม่ใช่ความคิดที่ดี”

สี่งดีที่สุดอย่างหนึ่งที่ท่านทำได้คือช่วยให้เพื่อนนึกได้ว่าเหตุใดเราจึงมีพระบัญญัติ พระบิดาบนสวรรค์ประทานพระบัญญัติแก่เราเพราะทรงรักเราและทรงรู้ว่าพระบัญญัติจะทำให้เรามีความสุขและช่วยให้เราเป็นเหมือนพระองค์ ในพันธสัญญาใหม่ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) จงช่วยให้เพื่อนตระหนักว่าการเลือกถูกต้องแสดงให้เห็นว่าเรารักพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ และกตัญญูต่อการชดใช้และพระกิตติคุณของพระองค์

ท่านสามารถเตือนเธอได้เช่นกันว่าการทำสิ่งไม่ดีทำให้เกิดผลไม่ดีแม้จะทำแค่ครั้งเดียวก็ตาม เราจะทำบาปและหลีกเลี่ยงผลของบาปไม่ได้ การตั้งใจไม่เชื่อฟังพระบัญญัติเปรียบเสมือนการออกห่างจากพระบิดาบนสวรรค์และบอกพระองค์ว่าพระองค์ไม่สำคัญเท่าเพื่อนหรือคนอื่นๆ

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา และพระองค์จะประทานพรเราด้วยการนำทางของพระวิญญาณเมื่อเรารักษาพระบัญญัติของพระองค์ ถ้าเราเชื่อฟัง พระวิญญาณจะสอนเรามากกว่าที่เราจะเรียนรู้ได้จากทดลองทำบาป

เราไม่จำเป็นต้องทดลอง

ผมจะสอนเพื่อนว่า “อะไรก็ตามที่ดีมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า, และอะไรก็ตามที่ชั่ว

มาจากมาร” (แกลมา 5:40) ผมจะอธิบายด้วยการกระทำทุกอย่างมีผลตามมา และเราไม่ควรทำสิ่งใดที่จะเป็นภัยต่อเรา เราไม่จำเป็นต้องประสบความชั่วร้าย มีความชั่วร้ายรอบตัวเรามากอยู่แล้ว และเห็นได้ง่ายว่าคนจำนวนมากมีชีวิตอยู่ในความเศร้าหมองเพราะพวกเขาไม่รักษาพระบัญญัติ

วินิเชส เอส., อายุ 17 ปี, เซาเปาลู, บราซิล

บอกวิธีที่คุณเอาชนะการล่อลวง

บอกเพื่อนของคุณว่าคุณให้ความสำคัญจริงๆ คือการยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า

เราต้องไม่ยอมแลกความรอดนิรันดร์ของเรากับประสบการณ์ชั่วครว ครั้นจะช่วยเพื่อนได้มากเช่นกันถ้าคุณบอกเธอได้ว่า คุณเอาชนะการล่อลวงอย่างไร

เอมิลี ซี., อายุ 19 ปี, เปรโตวีทรีโก

เรามีศักยภาพอันสูงส่ง

คุณสามารถอธิบายอย่างอ่อนโยนให้เพื่อนฟังได้ว่าถึงแม้การเลือกไม่ดีอาจจะดูเหมือนไม่มีพิษภัย แต่จะนำไปสู่บาปร้ายแรงมากขึ้น คุณอาจจะแบ่งปันพระคัมภีร์ข้อนี้ “เราพระเจ้าไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด” (คพ. 1:31) เตือนเพื่อนของคุณว่าแม้จะทำบาปครั้งเดียวก็สามารถทำให้เราตอบสนองต่อ

สุรเสียงของพระวิญญาณน้อยลง เหนือ
สิ่งอื่นใด ขอให้เรารู้ว่าคุณรักเธอและการ
เลือกที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของศักยภาพ
อันสูงส่งของเธอในฐานะธิดาของพระ-
ผู้เป็นเจ้าของ

อาเดรียนา เอ., อายุ 17 ปี, แอริโซนา,
สหรัฐอเมริกา

แค่ครั้งเดียวก็เป็นผลเสีย

ทุกอย่างที่ไม่ดี แม้คุณจะทำแค่ครั้งเดียวก็
ขับพระวิญญาณได้ ถ้าพระวิญญาณจาก
ไปแล้ว ซาตานจะล่อลวงคุณให้ทำไม่ดี
กว่าเดิมได้ง่ายขึ้น คุณจะต้องกลับใจจาก
บาปทั้งหมดของคุณด้วยไม่ว่าจะทำกี่ครั้ง
ก็ตาม และการกลับใจจากบาปร้ายแรงจะ
เป็นกระบวนการที่ยาวนานและเจ็บปวด
เอมิลี แอล., อายุ 14 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

เข้มแข็งอยู่เสมอ

ทำให้เธอมั่นใจว่าคุณรัก
เธอและต้องการช่วยให้
เธอเลือกถูกต้อง ดิฉันรู้
จากประสบการณ์ส่วนตัว

ว่าเราไม่ต้องเลือกเหมือนใครเพื่อเข้าใจคน
นั้น ขณะที่เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ
พระวิญญาณจะทรงช่วยให้เรารู้วิธีเข้าใจ
ผู้อื่น เตือนเพื่อนของคุณว่าเธอต้องเข้มแข็ง
เสมอเพื่อเธอจะสามารถช่วยให้คนอื่น ๆ
เชื่อฟังพระบัญญัติ จึงสวดอ้อนวอนให้คุณ
สามารถช่วยและรับใช้เธอได้

วานิษา ที., อายุ 19 ปี, บัวโนสไอเรส, อาร์เจนตินา

คุณอาจจะหยุดไม่ได้

คุณจะบอกเพื่อนว่าอย่าคิดทำเช่น
นั้น การทำไม่ดีหนึ่งครั้งไม่ใช่ความคิดที่ดี

เพราะเมื่อคุณเริ่มแล้วคุณอาจหยุดไม่ได้
พระบิดาบนสวรรค์ประทานพระบัญญัติไว้
ช่วยให้เราปลอดภัยและมีความสุข

ดักลาส บี. อายุ 13 ปี, แคลิฟอร์เนีย,
สหรัฐอเมริกา

มันเริ่มจากเล็ก ๆ น้อย ๆ

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์อาร์. ฮอลแลนด์เคย
กล่าวไว้ว่า “การเดินทางหลายหมื่นลี้เริ่ม
ต้นจากก้าวเดียว ดังนั้นจงระวังย่างก้าว
ของท่าน” (“ไม่มีที่แก่ศัตรูของจิตวิญญาณ
ข้าพเจ้า,” *เลียวโฮนา*, พ.ศ. 2010, 56) ผม
จะช่วยให้เพื่อนเข้าใจว่าซาตานใช้การ
ล่อลวงเล็กๆ น้อยๆ เพื่อเริ่มพาเราไปตาม
เส้นทางชั่ว เมื่อคุณลองทำไม่ดีแม้แต่
ครั้งเดียว คุณกำลังยอมให้ซาตานกับผู้
ติดตามเขาเริ่มล่อลวงคุณให้ทำครั้งแล้ว
ครั้งเล่า

ซิมิลินี เอฟ. อายุ 18 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ทำไม ไม่ลอง

“หลายปีก่อน
ลูกชายคนหนึ่ง
ของเราถาม

ข้าพเจ้าว่าทำไมการลองดีมึนเหล่า
หรือสูบบุหรี่เพื่อให้รู้ว่าเป็นอย่างไร
จึงไม่ใช่ความคิดที่ดี ... ข้าพเจ้าตอบ
ว่าถ้าเขาอยากลอง เขาควรจะไป
ลานหน้ายุงฉางแล้วลองกินปุ๋ยคอก
สักหน่อย เขากลับจนหัวหด ‘โอ น่า
ชยะชยะ’ เขาออกอาการ

“พ่อดีใจที่ลูกคิดแบบนี้” ข้าพ-
เจ้าบอก ‘แต่ทำไมลูกไม่ลองดูล่ะ
เพื่อลูกจะรู้ด้วยตัวเอง ขณะที่ลูกคิด
จะลองอย่างหนึ่งที่ลูกรู้ว่าไม่ดีสำหรับ
ลูก ทำไมลูกไม่ลองใช้หลักการนั้น
กับเรื่องอื่นบ้าง’”

เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. ไรค์ส แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง, “Sin and Suffering,”
Tambuli, Apr. 1994, 32 *Ensign*, July
1992, 73-74.

คำถามครั้งต่อไป

“พ่อแม่ของฉันสวด ฟัง
เพลงเสียงดัง และดู
รายการทีวีที่ไม่เหมาะสม
ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อ
ให้รู้สึกถึงพระวิญญาณที่
บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในวันอาทิตย์”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความ
ประสงค์ของท่านมาก่อน 1 กรกฎาคม 2015 ที่ iaihona@lds.org,
ทางอีเมล iaihona@lds.org หรือส่งทาง
ไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมาย
ของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ด
หรือสาขา (4) สวดหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลาย
ลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้อง
มีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์
คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่
ส่งมา

ภาพต่อ

การศึกษาพระคัมภีร์

เหมือนนำภาพต่อมาต่อกัน แต่ครั้งที่ท่านศึกษาพระคัมภีร์ ท่านจะเห็นภาพความจริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากว้างขึ้นเรื่อย ๆ

โดย โคดีย์ ฟิลลิปส์

ในเดือนกันยายน ปี 2011 นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเวียดนามสร้างสถิติใหม่โดยการต่อภาพจิ๊กซอว์ใหญ่ที่สุดในโลก ภาพนั้นใช้นักศึกษา 1,600 คนและเวลา 17 ชั่วโมงต่อภาพที่มีทั้งหมด 551,232 ชิ้น

พวกเขาสร้างภาพต่อขนาด 48 คูณ 76 ฟุต (15 เมตร x 23 เมตร) เป็นรูปดอกบัวมีใบหกใบอันหมายถึงผู้คน ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การศึกษา และเศรษฐกิจ ลองคิดดู—ชิ้นส่วนเล็กจิ๋วกว่าครึ่งล้านชิ้นกำลังต่อกันเป็นรูปใหญ่มหึมารูปหนึ่ง ภาพต่อแต่ละชิ้นอาจดูเหมือนไม่สำคัญและไม่น่าสนใจในตัวมันเอง แต่ภาพต่อไม่สมบูรณ์ถ้าชิ้นหนึ่งหายไป

พระคัมภีร์ก็เหมือนภาพจิ๊กซอว์ ท่านต่อได้มากขึ้นเท่าใด ท่านยิ่งเห็นความจริงของแผนพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้นเท่านั้น เมื่อภาพแผนนั้นของท่านใหญ่ขึ้น ท่านจะเห็นว่าพระคัมภีร์น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับชีวิตท่าน

ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะบางประการของการศึกษาพระคัมภีร์ที่จะช่วยให้ท่านเห็นภาพขนาดใหญ่—และรายละเอียดเล็กจิ๋วขณะที่ท่านต่อชิ้นส่วนเหล่านี้ ท่านจะเห็นความจริงอันน่าทึ่งที่รอท่านอยู่ในพระคัมภีร์

หลักคำสอน: ชิ้นใหญ่ที่สอนความจริงนิรันดร์

พระคัมภีร์สอนหลักคำสอนและหลักธรรมของพระกิตติคุณ “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม” (2 ทิโมธี 3:16) เนื่องจากเราจะรอดได้โดย

ผ่านพระเยซูคริสต์เท่านั้น (ดู ยอห์น 14:6) เราจึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์และหลักคำสอนของพระองค์ นั่นคือสาเหตุที่พระเจ้าทรงขอให้เรา “ค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะ ... พระคัมภีร์นั่นเองเป็นพยานให้กับเรา” (ยอห์น 5:39)

ผู้คน: ชิ้นหลากสีที่สอนบทเรียน

มีหลายร้อยคนให้อ่านในพระคัมภีร์ ท่านชื่นชมใครมากที่สุด ขอให้ท่านอ่านเรื่องของอามันเพื่อดูการเชื่อฟังอย่างกล้าหาญของเขาขณะเผชิญอันตราย หรือท่านอาจจะนึกถึงโยบและศรัทธาอันแน่วแน่และความเชื่อตรงของเขา

ท่านเคยอ่านเรื่องลาที่พูดกับเจ้านายของมัน (ดู กันดารวิถี 22) หรือเรื่องของกษัตริย์ซิวที่ยอมสละอาณาจักรเพื่อให้ได้รับการอภัย (ดู แอลมา 22) หรือเรื่องของหญิงที่คนทั้งเมืองรู้ว่าเธอเป็นคนมีคุณธรรม (ดู นางรูธ 1-4) หรือไม่

ชิ้นส่วนภาพต่อ โดย ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK; ภาพประกอบโดย คาเธีย มอร์ริส

มีคนในพระคัมภีร์ที่ไม่น่าชื่นชมเช่นกัน ท่านจะเรียนรู้อะไร
ได้บ้างจากพวกเขาและการเลือกที่ไม่ดีของพวกเขา

จงให้ความสนใจกับคนที่ท่านอ่านในพระคัมภีร์ และถามตัว
ท่านว่าท่านจะทำตามแบบอย่างที่ดีของพวกเขาและหลีกเลี่ยง
ความผิดพลาดแบบพวกเขาได้อย่างไร ขึ้นภาพต่อของชีวิตพวก
เขาเป็นชิ้นส่วนที่น่าสนใจและมีสีสันมากที่สุดในบรรดาชิ้นส่วน
ทั้งหมด ประสบการณ์ของพวกเขาเป็นวิธีเรียนรู้และจดจำหลัก
ธรรมของพระกิตติคุณที่เราลืมได้ยาก

การใช้สัญลักษณ์: การเผยขึ้นที่ซ่อนอยู่

บางครั้งพระคัมภีร์ใช้สัญลักษณ์สอนหลักธรรมพระ-
กิตติคุณ ท่านจะขาดชิ้นส่วนภาพต่อบางชิ้นถ้าท่านไม่เห็น
การใช้สัญลักษณ์ นอกจากชั้นเรียนของศาสนจักรและเซมินารี
แล้ว ตัวช่วยศึกษาเช่น คู่มือพระคัมภีร์หรือคู่มือเซมินารีและ
สถาบัน สามารถช่วยให้ท่านพบชิ้นที่หายไป

ตัวอย่างเช่น เรื่องราวของอับราฮัมและอิสอัค (ดู ปฐมกาล 22)
เป็นเรื่องที่สร้างแรงบันดาลใจ แต่มีความหมายลึกซึ้งขึ้นเมื่อท่าน

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ตรัสกับเรา

“เมื่อเราต้องการพูดกับพระผู้เป็นเจ้าของเรา เราสวดอ้อนวอน และเมื่อเราต้องการให้พระองค์ตรัสกับเรา เราคิดว่าพระ-คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เพราะพระคำของพระองค์ตรัสผ่านศาสตพยากรณ์ของพระองค์ จากนั้นพระองค์จะทรงสอนเราขณะที่เราฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์”

เอิลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เบลล์ แห่งโคเวนทรีคริสตจักรอัครสาวกสิบสอง, “พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์: อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของเรามาจากความรอดของเรา,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2006, 32

ค้นพบว่ามันเป็นสัญลักษณ์แทนการเสียสละของพระบิดาบนสวรรค์และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสำหรับเรา (ดู เจคอบ 4:5)

พระวิญญาณบริสุทธิ์: พบสันติสุขที่เชื่อมโยง
ขึ้นส่วนภาพต่อบางชิ้นเหมือนจะต่อกันได้ แต่ไม่พอดี พระวิญญาณจะทรงช่วยให้ท่านเห็นว่าชิ้นใดต่อกันได้จริงๆ ขณะที่ท่านอัญเชิญพระวิญญาณให้ช่วยท่านผ่านการสวดอ้อนวอนและการไตร่ตรอง พระองค์จะทรงช่วยให้ท่านเห็นว่าข้อที่ท่านศึกษาไปแล้วเชื่อมโยงกับอะไรที่ท่านกำลังศึกษาตอนนี้และคำสอนเหล่านั้นเชื่อมโยงกับชีวิตท่านอย่างไร ตามหลักแล้วท่านจะได้รับการเฉลียวใจจากถ้อยคำในพระคัมภีร์ แต่จะได้จากพระวิญญาณด้วยขณะที่ท่านไตร่ตรองสิ่งที่อ่าน

การประยุกต์ใช้: การต่อแต่ละชิ้น

ท่านจะไม่เห็นว่าภาพต่อเป็นรูปอะไรถ้าท่านไม่ต่อแต่ละชิ้นเข้าด้วยกันทำนองเดียวกัน หลักคำสอน หลักธรรม และพระบัญญัติที่ท่านเรียนรู้จากพระคัมภีร์จะช่วยให้ท่านได้ไม่มากเว้นแต่ท่านดำเนินชีวิตตามสิ่งที่ท่านเรียนรู้ (ดู ยอห์น 7:17) ขณะที่ท่านพยายามดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณที่สอนไว้ในพระคัมภีร์ทุกวัน ศรัทธาและประจักษ์พยานของท่านจะเข้มแข็งขึ้น และการศึกษาพระคัมภีร์จะกลายเป็นส่วนที่ชีวิตท่านขาดไม่ได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พี่น้อง ใน พระกิตติคุณ

เพราะดิฉันเห็นพรของพระกิตติคุณ
ในชีวิต ดิฉันจึงอยากแบ่งปันกับ
เพื่อน

โดย ปาโอลา ซาราฮี เฮอร์นันเดซ ครูซ

ดิฉันรักเพื่อนชื่อลูปีตาเหมือนพี่น้อง เราพบกันตอนเรียนประถมหกและเราทั้งคู่อยู่ในวงโยธาวิฑิตของโรงเรียน ปีการศึกษาต่อมาเราสนิทกันมากขึ้นและเริ่มพึ่งพากัน เธอเล่าให้ดิฉันฟังเกี่ยวกับการทำหายที่บ้าน เพราะคุณพ่อของเธอไม่อยู่และคุณแม่ไม่สามารถให้ความเอาใจใส่ที่เธอต้องการได้ ดิฉันรู้ว่าเธอเสียใจที่พ่อแม่ไม่ใช่อะไรสำคัญในชีวิตเธอ เธอเหงา แต่เธอมีดิฉันเสมอ

ดิฉันรู้สึกได้รับพรเพราะเกิดมาในบ้านที่เรามีพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พระกิตติคุณนำสันติสุขเข้ามาในชีวิตดิฉันอย่างที่เพื่อนๆ หลายคนไม่มี เพราะดิฉันเห็นพรที่พระกิตติคุณนำมาให้ ดิฉันจึงอยากแบ่งปันกับลูปีตา

ดิฉันพูดคุยกับเธอเกี่ยวกับศาสนาจักรและชวนเธอไปร่วมสภากิจกรรม เธอยอมรับและเริ่มมาโบสถ์และเข้าร่วมกิจกรรมวอร์ดกับดิฉันและครอบครัว ดิฉันแนะนำเธอให้รู้จักผู้สอนศาสนาที่สอนพระกิตติคุณแก่เธอและเชื่อเชิญเธอให้รับบัพติศมา เธอได้รับประกาศิพยาน และเมื่อเธอถามคุณแม่ของเธอว่าจะรับบัพติศมาได้ไหม คุณแม่ของ

เธอบอกว่าได้

วันบัพติศมาของเธอพิเศษมากเพราะเธอทำพันธสัญญา กับพระบิดาบนสวรรค์ของเราว่าจะระลึกถึงพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ดิฉันแสดงประกาศิพยานต่อเธอวันนั้นและบอกเธอว่าเธออยู่ในที่ที่ถูกต้องและพระบิดาบนสวรรค์ต้องภูมิใจในตัวเธอแน่นอน ดิฉันรักลูปีตาและมีความสุขมากที่เธอเป็นเพื่อนของดิฉันและตอนนี้ก็เป็นพี่น้องของดิฉันในพระกิตติคุณ ดิฉันรู้ว่าชีวิตเธอมีความสุขมากขึ้นเพราะเธอกับครอบครัวในอนาคตจะได้รับพรของพระกิตติคุณ

ลูปีตาบอกดิฉันว่าเธอรู้สึกซาบซึ้งใจที่ดิฉันตัดสินใจแบ่งปันพระกิตติคุณกับเธอ เธอบอกว่าตั้งแต่เริ่มไปโบสถ์ชีวิตเธอดีขึ้นมากและเธอรู้สึกสงบ ดิฉันรู้ว่าพระวิญญูณทรงยืนยันความจริงต่อเธอ เธอบอกด้วยว่าสักวันเธอจะแต่งงานในพระวิหาร ดิฉันสำนึกคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ เพราะดิฉันพบเพื่อนและเพราะปิตีที่ดิฉันรู้สึกเมื่อแบ่งปันสิ่งมีค่าที่สุดสำหรับดิฉัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเม็กซิโกซิตี เม็กซิโก

ภาพประกอบโดย ไมเคิล มุลเลอร์

โดย เอ็ลเดอว์
แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโควรัม
อัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

ฉันจะรับการนำทางจาก พระวิญญาณ บริสุทธิ์ได้อย่างไร

ม้าที่ดีต้องการเพียงแค่การ
ดึงเบาๆ จากคนขี่ม้าเพื่อ
ทำสิ่งที่เขาต้องการให้ม้าทำ
การดึงเบาๆ นี้เปรียบเสมือน
สุรเสียงสงบแผ่วเบา

เราต้องพร้อมรับการ
ดึงเบาๆ จากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์เสมอ

ถ้าเราตั้งใจฟังการ
กระตุ้นเตือนที่แผ่วเบา
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
การกระตุ้นเตือนจะ
นำทางเรากลับไปหา
พระบิดาในสวรรค์

จาก “การเชื่อฟัง
ผ่านศรัทธาของเรา,”
เลียมอนา, พ.ศ. 2014,
100-103.

พระวิญญาณบริสุทธิ์

(แบบง่าย)
(The Holy Ghost)

เรียบง่าย ♩ = 126-138

เนื้อร้องและทำนองโดย
จิ้นนี่ พี. ลอว์เลอร์

C A⁷ G⁷ C

1. ครั้ง พระ คริสต์ อยู่ บน โลก พระ ทรง โปรด ให้ สัญ ญา ว่า
2. โดย อำ - นาจ อัน ศักดิ์ - สิทธิ์ ของ สุา - นะ - ปุ - โร - หิต พระ

F Fm G⁷ C

พระ วิญ - ญาณ จะ มา เพื่อ ปลอบ โยน และ เป็น เพื่อน นิ - รันดร พระ
วิญ - ญาณ อัน ทรง ฤทธิ์ ส - ถิต กับ เรา ทุก ทุก โมง ยาม ฉับ

Caug F B Em

วิญ - ญาณ นั้น กระ ชิบ ด้วย เสียง นุ่ม นวล แฝว เบา ทำ
จะ ทำ ตาม เสียง นุ่ม นวล แฝว เบา เส - มอ ไป โดย

A⁷ Dm G⁷ C

ให้ ใจ เรา เบิก บาน และ เป็น พ - ยาน ถึง พระ เป็น เจ้า
การ ทรง นำ ฉับ ทำ สิ่ง ถูก ทุก ครา ฉับ ตัด สิ้น ใจ

© 2015, 1989, 1977 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกครั้ง

พระเมษบาลผู้ประเสริฐ

โดย เอริน แซนเดอร์สัน

วันหนึ่งพระเยซูทรงเล่าเรื่อง (หรืออุปมา) เกี่ยวกับผู้เลี้ยงแกะที่รักแกะมากถึงขนาดว่าเขายอมสละชีวิตเพื่อปกป้องแกะ เราเปรียบเสมือนแกะในเรื่องนั้น และผู้เลี้ยงแกะเปรียบเสมือนพระผู้ช่วยให้อรอดของเราพระเยซูคริสต์ บางครั้งเรียกพระองค์ว่าพระเมษบาลผู้ประเสริฐ

พระเยซูทรงแสดงความรักเมื่อพ่อแม่บางคนพาลูกๆ มาหาพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “จงยอมให้ เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนอย่างพวกเขา” (ลูกา 18:16) จากนั้นพระองค์ทรงอุ้มพวกเขาและอวยพรพวกเขา

ท่านลองหลับตานึกภาพพระผู้ช่วยให้อรอดทรงอุ้มท่านและประทานพรท่าน ท่านรู้สึกได้ถึงความรักของพระองค์ เมื่อท่านเรียนรู้หรือนึกถึงพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้ท่านรู้สึกถึงความรักของพระเมษบาลผู้ประเสริฐ พระเยซูคริสต์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เรียนรู้เพิ่มเติม

จงยอมให้—อนุญาติ

อย่าห้ามเขาเลย—อย่าปิดกั้นพวกเขา

การพุดคุยในครอบครัว

อ่าน ยอห์น 10:1-5, 11-16 จากนั้นให้เขียนด้านต่างๆ ที่พระเยซูทรงเป็นเหมือนผู้เลี้ยงแกะและเล่าตอนที่ท่านรู้สึกถึงความรักของพระผู้ช่วยให้อรอด

เพลง: “ฉันคิดถึงยามอ่านเรื่องสแกนหวาน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 35)

พระคัมภีร์: ลูกา 18:15-17; ยอห์น 10:1-5, 11-16

วิดีโอ: “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา” และ “พระเยซูทรงสอนว่าเราต้องเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ” (Biblevideos.org)

พระเมษบาล ผู้ประเสริฐ

ตัดรูปนี้ออก พับตามเส้นสีขาวให้
เหมือนพัด แล้วคลี่ออกและดูจากขวา
และดูจากซ้าย ทำนรู้ลึกถึงความรักของ
พระเมษบาลผู้ประเสริฐของเราอย่างไร

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับ พระคัมภีร์

ค้นหาคำว่า “กิตติคุณสี่เล่ม” ในคู่มือ
พระคัมภีร์เพื่อดูแผนภูมิที่บอกว่า
หนังสือใดพูดอะไรเกี่ยวกับเหตุการณ์
หรือคำสอนแต่ละอย่าง เฉพาะหนังสือ
ของยอห์นเท่านั้นที่พูดเกี่ยวกับพระ-
เมษบาลผู้ประเสริฐ หนังสือสามเล่ม
—มัทธิว มาระโก และลูกา—พูดเกี่ยว
กับพระเยซูทรงให้พระเด็ก ๆ

หน้านี้ของหนู

หนูอดใจรอวันที่หนูจะรับบัพติศมาไม่ไหว ปีที่แล้ว
เมื่อหนูอายุครบแปดขวบ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัว
ของหนู และเพื่อน ๆ จากโบสถ์อยู่ร่วมบัพติศมาของ
หนู ประสบการณ์ครั้งนั้นดีมากสำหรับหนู เป็นสิ่ง
ยอดเยี่ยมที่รู้ว่าสวรรค์กำลังฉลองการตัดสินใจรับ
บัพติศมาของหนูและการเป็นสานุศิษย์ของพระเยซู
คริสต์ เมื่อเรารับบัพติศมา เราทำพันธสัญญากับ
พระบิดาบนสวรรค์ หนูรู้ว่าพระองค์พอพระทัยกับ
การตัดสินใจของหนูเพราะการตัดสินใจนั้นถูกต้อง
และคุ้มค่า

ซาโรยาห์ ซี., อายุ 8 ขวบ, ฮอนดูรัส

ผมวาดรูปนักรบของอิสลามันบนเสื้อยืด
ของผม ผมอยากเป็นคนซื่อสัตย์ กล้าหาญ
และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
เหมือนพวกเขา!

ซี. ยูเอิน, อายุ 6 ขวบ ใต้หวัน

นี่คือครอบครัวของหนูที่พระวิหาร
เชริซา ที., อายุ 8 ขวบ, เม็กซิโก

เราชอบเมื่อพ่อแม่พาเราไปพระวิหารเพราะ
พระวิหารสวยและเรารู้สึกใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
มากขึ้นเมื่อเราอยู่ที่นั่น

นีไฟกับไบรอัน วี. อายุ 6 ขวบและ 9 ขวบ,
เอกวาดอร์

รูปภาพในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

ผู้เลี้ยงที่ดี

ยอห์น 10:1-5, 11-16

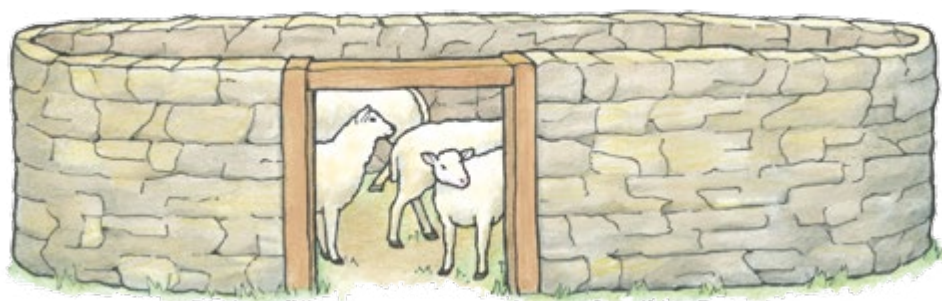
หากวณานี้ติดกับกระดาดแข็ง จากนั้นให้ตัดรูปออก แล้วติดบนไม้ที่เหลาแล้วหรือถูงกระดาด เก็บไว้ในซอง ที่เขียนชื่อพระคัมภีร์อ้างอิงติดไว้ด้านหน้า ■

ผู้เลี้ยงแกะ

ชโมย

ท่านสามารถพิมพ์
สำเนาเพิ่มเติมได้ที่
liahona.lds.org

วันพ่อในอนาคตรั้งแรก ของสติเวน

โดย เคลลี จอร์จ เพอร์ซิลล์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

สติเวนมันหนักโตขึ้นมาได้คางขณะที่เด็กปฐมวัยคนอื่นๆ กำลังฝึกร้องเพลงใหม่ ไม่นะ เขาไม่มีทางร้องเพลงนี้เด็ดขาด

คุณพ่อของบ้านเรานำครอบครัวเรา ...

สติเวนมองออกนอกหน้าต่างและแหวงมองเพดาน เขาหมนตัวในเก้าอี้มากจนเขากำลังจะตื่นอยู่แล้ว เขาร้องเพลงไม่ได้แม้จะอยากร้องก็ตาม เหมือนมีอะไรบางอย่างที่ใหญ่และอึดอัดติดอยู่ในคอของเขา เด็กปฐมวัยที่เหลือยังคงร้องเพลงเรียนรู้เนื้อร้องใหม่ที่ละบรรทัด

ด้วยแสงแห่งปัญญาในสิ่งถูกสารพัน

คุณพ่อแสนดีต่อฉัน (“Fathers,”

Children’s Songbook, 209)

สติเวนรู้สึกว่ามีคนตะแชนของเขา คุณแม่ที่นั่งดูอยู่เงียบๆ จากประตูทางเข้าห้องปฐมวัยจูงแขนเขาเบาๆ เธอเดินนำเขาไปตรงทางเดินในอาคาร พอออกห่างจากเพื่อนๆ ในปฐมวัย เขาก็กลั้นน้ำตาไม่อยู่ คุณแม่ดึงเขาเข้ามาในอ้อมกอดที่แข็งแรงและอบอุ่น

“เสียใจก็ไม่ใช่ไร” คุณแม่พูดพลางลูบหลังเขาเบาๆ “แม่รู้ว่าลูกไม่อยากได้ยินและไม่อยากร้องเพลงนั้น”

สติเวนพยักหน้า แล้วก็เช็ดน้ำตา “ผมไม่อยากร้องเพลงวันพ่อเพราะผมไม่มีพ่อ” ตาของเขาร้อนผ่าว และเขาก็คริมีปาก “ผมไม่อยากเรียกเขาว่าพ่ออีก ผมไม่เจอเขานานมากแล้ว และเขาไม่ *อยาก* เป็นพ่อของผม”

สติเวนพยายามจะไม่ร้องให้—แต่เขายังได้ยินเพื่อนๆ ร้องเพลง เพลงนั้นทำให้เขาเจ็บลึกๆ ในใจ เหมือนตอนที่พ่อของเขาเขียนมาบอกว่าเขากับภรรยาใหม่ตัดสินใจว่าจะไม่มาหาสติเวนหรือพี่ชายของเขาอีก

คุณแม่ดึงเขามากอดอีกครั้ง และสติเวนปล้ำยให้เสื้อเชิ้ตของเธอเปียกน้ำตา “แม่จะบอกประธานปฐมวัยนะ ลูกไม่ต้องร้อง ถ้าลูกไม่อยากร้อง แต่นี่—แม่คิดอะไรได้อย่างหนึ่ง” คุณแม่จ้องตาเขา “ปีนี้เราจะไม่ฉลองวันพ่อ—แต่เราจะฉลองวันพ่อ ใน *อนาคต!*” เธอยิ้ม และเขาจ้องตอบ

“อะไรนะฮะ ฉลอง *อะไร* นะฮะ”

“วันพ่อในอนาคตไงลูก—เราจะฉลองที่ลูกกับพี่ชายจะเป็นพ่อที่น่าทึ่งในวันข้างหน้า เราจะมีของขวัญ เด็ก และน้ำอัดลมที่ลูกชอบ!”

คุณแม่จูบหน้าผากเขาแล้วก็พยายามแก้เนื้กโทที่พันกันยุ่ง “สติเวน ลูกจะเป็นพ่อที่ *ฉลาด* —แม่บอกได้เลย เพราะ

ลูกคิดไว้แล้วว่าจะทำอะไรกับลูกๆ ของลูก และวางแผนว่าลูกจะเป็นพ่อแบบไหน”

สตีเวนยังคิดเรื่องนี้ เขาก็ยิ่งยิ้มกว้าง เขากอดคุณแม่แล้วกลับไปปฐมวัยด้วยความรู้สึกดีขึ้นมา

สองสัปดาห์ต่อมาสตีเวนยืนอยู่หน้ากระจก กำลังขยับหูกระต่ายเก้เก้เส้นใหม่ให้ตรง คุณแม่ให้เขาเข้าวันนั้นสำหรับ

วันพ่อในอนาคตครั้งแรกของเขา! สตีเวนหยิบพระคัมภีร์แล้วเดินออกประตูหน้าบ้านไปโบสถ์

เขายิ้มให้คุณแม่

“สุขสันต์วันพ่อนะครับ คุณแม่”

คุณแม่ยิ้มเห็นไรฟัน “สุขสันต์วันพ่อในอนาคตจ้า สตีเวน” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในควีนสแลนด์ ออสเตรเลีย

วางแผนอย่างมีจุดประสงค์

“ไม่ว่าท่านจะอายุเท่าใด อยู่ในสถานการณ์แบบใด ข้าพเจ้าเตือนท่านให้

วางแผนชีวิตอย่างมีจุดประสงค์”

โทมัส เอส. มอนสัน “มาเกิดท่านบุตรพระเจ้า,” เลียไฮนา, พ.ศ. 2013, 67.

ประจักษ์พยานของมีอา

โดย อามีเลีย ฮอว์คินส์

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พระวิญญาณนั้นกระซิบด้วยเสียงนุ่มนวลแผ่วเบา ทำให้ใจเราเบิกบานและเป็นพยานถึงพระเป็นเจ้า” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก,

56)

เวลาเข้านอนแล้วแต่มีอาไม่นอน เธอนั่งอยู่บนพื้นห้อง พลังความคิดถึงสิ่งที่ซิสเตอร์ดูวอลอ่านในปฐมวัย “เวลาจะมาถึงที่ชายหรือหญิงจะไม่สามารถยืนอยู่ได้ด้วยความสะดวกสบายที่ยี่มมา”¹

“ประจักษ์พยานเปรียบเทียบเหมือนแสงสว่างในตัวเรา” ซิสเตอร์ดูวอลอธิบาย “และแต่ละคนต้องมีประจักษ์พยานของตน แล้วเราจะเข้มแข็งได้เมื่อมีชีวิตที่ลำบากและซาตานล่อลวงเรา”

มีอาเอาศีรษะแนบเตียง “ฉันต้องการประจักษ์พยานว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง” เธอคิด แต่คุณจะได้รับประจักษ์พยานอย่างไร เธอรู้ว่าการสวดอ้อนวอนเป็นส่วนหนึ่ง

“ฉันจะสวดอ้อนวอน” เธอตัดสินใจ เธอจะสวดอ้อนวอนและจะไม่หยุดจนกว่าจะมีบางอย่างบอกให้เธอรู้ว่าศาสนจักรแท้จริง เธอพร้อมจะสวดอ้อนวอนทั้งคืนถ้าต้องทำอย่างนั้น!

เธอคุกเข่า “พระบิดาที่รักบนสวรรค์” เธอกระซิบ “ข้าพระองค์ต้องการรู้ว่าศาสนจักรแท้จริงหรือไม่ ข้าพระองค์ต้องการรู้สึกในใจและขอเพียงได้รู้”

มีอารอ เธอไม่รู้สักอะไรเลยนอกจากความรู้สึกอ่อนโยนที่มักจะรู้สึกตอนเธอสวดอ้อนวอน เธอทำอะไรผิด ประจักษ์พยานของเธออยู่ที่ไหน

ดูเหมือนเธอจะคุกเข่าอยู่นานจนเมื่อประตูห้องแง้มและคุณพ่อแอบมองเข้ามา

“พ่อเห็นแสงไฟใต้ประตู” ท่านบอก “ลูกลุกขึ้นมาอ่านหนังสืออีกหรือ” จากนั้นท่านก็เห็นน้ำตาที่แก้มของมีอา ท่านคุกเข่าและเอาแขนโอบกอดเธอ “มีอะไรหรือลูก”

เธอเงยบอญูครู่หนึ่ง จากนั้นก็ถามว่า “คุณพ่อคะ คุณพ่อมีประจักษ์พยานได้อย่างไรคะ”

คุณพ่อกอดเธอแน่น “นั่นเป็นคำถามที่ดี การอยากมีประจักษ์พยานเป็นหนึ่งในขั้นตอนแรกๆ”

มีอา รู้สึกว่าก้อนในคอเริ่มหายไป “การได้รับประจักษ์พยานมักไม่เกิดขึ้นกับการสวดอ้อนวอนครั้งเดียว และแม้เมื่อลูกมีประจักษ์พยาน ลูกก็ต้องสวดอ้อนวอนต่อไป”

“แต่ประจักษ์พยานมาจากไหนหรือคะ” มีอาถาม

“ประจักษ์พยานมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” คุณพ่อตอบ “ลูกเคยรู้สึกอบอุ่นและดีระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัวหรือที่โบสถ์ไหม”

มีอาคิดเรื่องนี้ “เมื่อคุณพ่อให้พรพิเศษก่อนเปิดเทอม หนูรู้สึกดี” เธอนึกต่อไป

อีก “และหนูรู้สึกอบอุ่นใจเสมอเมื่อได้ยินประธานมอนสันพูดในการประชุมใหญ่สามัญ และเมื่อหนูทำดีกับเพื่อนๆ หรือเมื่อกำลังอ่านพระคัมภีร์ หนูรู้สึกดีตอนนั้นด้วย”

คุณพ่อยิ้ม “ความรู้สึกเหล่านั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังพูดกับหนู พระองค์ประทานความรู้สึกเหล่านั้นเมื่อหนูทำสิ่งถูกต้องหรือเมื่อได้ยินสิ่งที่ เป็นความจริง”

“ตอนนี้หนูรู้สึกอบอุ่นและมีความสุข” มีอา กล่าว “นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือคะ”

คุณพ่อกอดเธออีกครั้ง “ใช่ พระองค์กำลังบอกลูกว่าสิ่งที่เราคุยกันเป็นความจริง และ นั่นคือ วิธีที่ลูกได้รับประจักษ์พยาน”

เมื่อมีอาเข้านอนหลังจากนั้น เธอไม่คิดว่าเธอมีประจักษ์พยานทั้งหมด แต่เธอยังมีความรู้สึกดีและอบอุ่นที่รู้ว่าสิ่งที่คุณพ่อบอกเธอเป็นความจริง เธอรู้ว่าคุณรู้สึกนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้น

มีอาขาดตัวในผ้าห่มที่อุ่นสบายและหลับตา ก่อนมอหลับไป เธอกระซิบว่า “ขอบพระทัยพระองค์ พระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงช่วยให้ข้าพระองค์มีประจักษ์พยาน และขอบพระทัยสำหรับคุณพ่อ” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในมิสซูรี สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ออร์สัน เอฟ. วินิซ, *Life of Heber C. Kimball* (1967), 450.

พระนิเวศน์ที่ใช้ส่วนสิบสร้าง

โดย เจนนี่ วิลเลียมส์

นี่คือแจ๊ค เหรียญของ
แจ๊คนี่เองที่เลี้ยงตั้งกรุงศรี
นี่คือส่วนสิบ 10 เปอร์เซ็นต์
ของแจ๊ค

นี่คืออธิการที่จับมือ
ทักทายแจ๊คตอนเขา
จ่ายส่วนสิบ 10 เปอร์เซ็นต์

นี่คือศาสตาศาพยากรณ์ที่มีความสุข และสวดอ้อนวอนเป็นประจำผู้กล่าวว่า
 “ขอให้เราสร้างพระวิหาร” ด้วยส่วนสิบที่ส่งมาจากอธิการผู้จับมือทักษทายแจ๊ค
 ตอนเขาจ่ายส่วนสิบ 10 เปอร์เซนต์

นี่คือพระวิหารสีขาวสว่าง
 ไสว พระนิเวศน์ของพระเจ้า
 เต็มไปด้วยความสว่าง นี้
 คือพระนิเวศน์ที่ใช้ส่วนสิบ
 สร้างเพราะศาสตาศาพยากรณ์
 กล่าวว่า “ขอให้เราสร้าง
 พระวิหาร” ด้วยส่วนสิบที่
 ส่งมาจากอธิการ ผู้จับมือ
 ทักทายแจ๊คตอนเขาจ่าย
 ส่วนสิบ 10 เปอร์เซนต์

นี่คือรอยยิ้มกว้างสดใสของแจ๊คเมื่อเขาไปพระวิหารสีขาว
สว่างไสวเพื่อผนังกับครอบครัวในสายพระเนตรของ
พระเจ้า ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ส่วนสิบของแจ๊คอยู่ที่ไหน

ช่วยแจ๊คหาส่วนสิบทั้งแปดเหรียญของเขาที่เสียงดังกรู๊งกริ่ง

โดย ประธาน
บอยดี เค. แพคเกอร์
ประธานโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ปล่อยวางเถิด

โลกของเพื่อนข้าพเจ้าแหลกสลาย
เขาสูญเสียภรรยา

ท่านทนทุกข์จากความวิตกกังวล
จากความเศร้าโศกหรือความอับอาย
หรือความริษยาหรือความผิดหวังหรือ
ความอิจฉา จากการตำหนิตนเองหรือการ
หาข้อแก้ตัว ลองพิจารณาบทเรียนนี้ที่
ผู้ประสพพรคนหนึ่งสอนข้าพเจ้าเมื่อ
หลายปีก่อน เขาเป็นเหมือนนักบุญคน
หนึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าเคยรู้จัก ...

เขาเติบโตใหญ่ในชุมชนเล็กๆ โดยมีความ
ปรารถนาจะทำบางอย่างด้วยตนเอง เขา
ดิ้นรนเพื่อให้มีการศึกษา

เขาแต่งงานกับหวานใจของเขา และ
ตอนนี้ทุกอย่างราบรื่น เขาได้งานดีมี
อนาคตสดใส ทั้งสองรักกันอย่างสุดซึ้ง
และเธอกำลังตั้งครรภ์ลูกคนแรก

คืนที่ทารกน้อยเกิด มีภาวะแทรกซ้อน
แพทย์คนเดียวที่มีมือออกไปในชนบทเพื่อ
รักษาผู้ป่วย ...

ในที่สุดก็เจอตัวหมอ ในสถานการณื
ฉุกเฉิน เขาลงมืออย่างรวดเร็วและไม่นาน
ควบคุมสถานการณ์ได้ ทารกเกิดและ
วิกฤตที่มีก็สิ้นสุด

ไม่กี่วันต่อมา มารดาของเด็กน้อยเสียชีวิต
จากการติดเชื้อชนิดเดียวกับที่แพทย์
ไปรักษาอีกบ้านหนึ่งในคืนนั้น

โลกของจอห์นพังทลาย ทุกอย่างไม่
ราบรื่นแล้วตอนนี้ ทุกอย่างผิดพลาดไป
หมด เขาสูญเสียภรรยา เขาไม่มีทางดูแล
ลูกและทำงานไปพร้อมกันได้

หลายสัปดาห์ผ่านไป ความเศร้าโศก
ของเขาทบทวี “หมอบคนนั้นไม่ควรได้รับ
อนุญาตให้ทำงานต่อ” เขาอยากจะพูด
“เขานำเชื้อโรคมาติดภรรยาผม ถ้าเขา
ระวัง เธอยังมีชีวิตอยู่จนถึงวันนี้”

เขาไม่คิดเรื่องอื่นเลย และด้วยความ
โกรธแค้น เขาจึงข่มขู่ ...

คืนหนึ่งมีคนมาเคาะประตูบ้านของ
เขา เด็กผู้หญิงคนหนึ่งพูดเพียงว่า “คุณ
พออยากให้คุณไปพบคะ คุณพออยากคุย
กับคุณ”

“คุณพ่อ” คือประธานสเตรค ...

ผู้เลี้ยงทางวิญญาณคนนี้เฝ้าดูฝูงแกะ
ของเขาและมีบางอย่างจะพูดกับเขา

คำแนะนำจากผู้รับใช้ที่ชาญฉลาดคน
นั้นเรียบง่าย “จอห์น ปล่อยวางเถิด ไม่มี
อะไรที่คุณทำจะนำเธอกลับมา สิ่งที่คุณ
ทำรั้งแต่จะทำให้สถานการณ์แย่ลง จอห์น
ปล่อยเรื่องนั้นไปเถิด...”

เขาพยายามควบคุมอารมณ์ตนเอง
ด้วยความปวดร้าวใจ และในที่สุด เขา
ตัดสินใจว่าไม่ว่าปัญหาจะเป็นอะไรก็ตาม
เขาควรเชื่อฟัง

การเชื่อฟังเป็นยาทางวิญญาณที่ใช้ได้
ผล แทนจะเป็นยารักษาได้ทุกโรค

เขาตั้งใจว่าจะทำตามคำแนะนำของ
ผู้นำทางวิญญาณที่ชาญฉลาดคนนั้น เขา
จะปล่อยวางเรื่องนั้น

เขาบอกข้าพเจ้าหลังจากนั้นว่า “...
จนกระทั่งผมแก้ตัวผมถึงนึกภาพหมอ
บ้านนอกยากจนคนหนึ่งออก—งานฉันท
มือ รายได้น้อย วิ่งรอกจากผู้ป่วยคนหนึ่ง
ไปหาผู้ป่วยอีกคนหนึ่ง มียาน้อย ไม่มีโรง-
พยาบาล เครื่องมือไม่พอ พยายามช่วย
ชีวิตและทำงานส่วนใหญ่สำเร็จ

“เขามาในช่วงวิกฤต ตอนที่ชีวิตคนสอง
คนแขวนอยู่บนเส้นด้าย และเขาลงมือทำ
โดยไม่ลังเล

“ผมแก้ตัวแล้วนั่นแหละ” เขาย้ำ “ถึงได้
เข้าใจในที่สุด! ผมเคยอยากทำลายชีวิต
เขา” เขากล่าว “และชีวิตคนอื่น...”

เขาคุกเข่าขอบพระทัยพระเจ้าหลาย
ครั้งสำหรับผู้นำฐานะบุโรฮิตที่ชาญฉลาด
ซึ่งแนะนำเขาเพียงว่า “จอห์น ปล่อยวาง
เถิด” ■

จาก “Balm of Gilead,” Ensign, Nov. 1987,
17-18.

ข้อคิด

ทัศนะแบบใดสำคัญในชีวิต

ชีวิตนี้เป็นเวลาที่จะเตรียมตัวพบพระเจ้า เราเป็นคนที่มีความสุข เบิกบานใจ เราชื่นชอบอารมณ์ขั้นที่ดีและเห็นคุณค่าของเวลาที่ได้อยู่กับครอบครัวและมิตรสหาย แต่เราต้องตระหนักว่ามีจุดประสงค์ที่จริงจังควบคู่มากับมาตรฐานของการดำเนินชีวิตและการเลือกทั้งหมดของเรา”

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

วางใจใน คำรับรอง ของพระเจ้า

เราอาจไม่ได้รับการปลดปล่อยจากการทดลองของเราเสมอไป แต่เรามั่นใจได้เสมอว่าพระเจ้าทรงรู้และเต็มพระทัยช่วยเราพ้นจากการทดลองเหล่านั้น

น. 42

สำหรับเยาวชน

น. 56

แต่จะเป็นอย่างไร เล่าถ้า ...

คำถามเกี่ยวกับการรับใช้งานเผยแผ่

กังวลว่าท่านรู้พระกิตติคุณไม่มากพอ ประจักษ์พยานของท่านไม่เข้มแข็งพอ หรือท่านช้อายเกินไปหรือไม่ หาคำตอบของคำถามและข้อกังวลทั่วไปก่อนงานเผยแผ่ได้ที่นี้

สำหรับเด็ก

ประจักษ์พยาน ของมือ

มือต้องการมีประจักษ์พยานในพระกิตติคุณ ทำให้พบว่าเธอทำอย่างไร!

น. 74